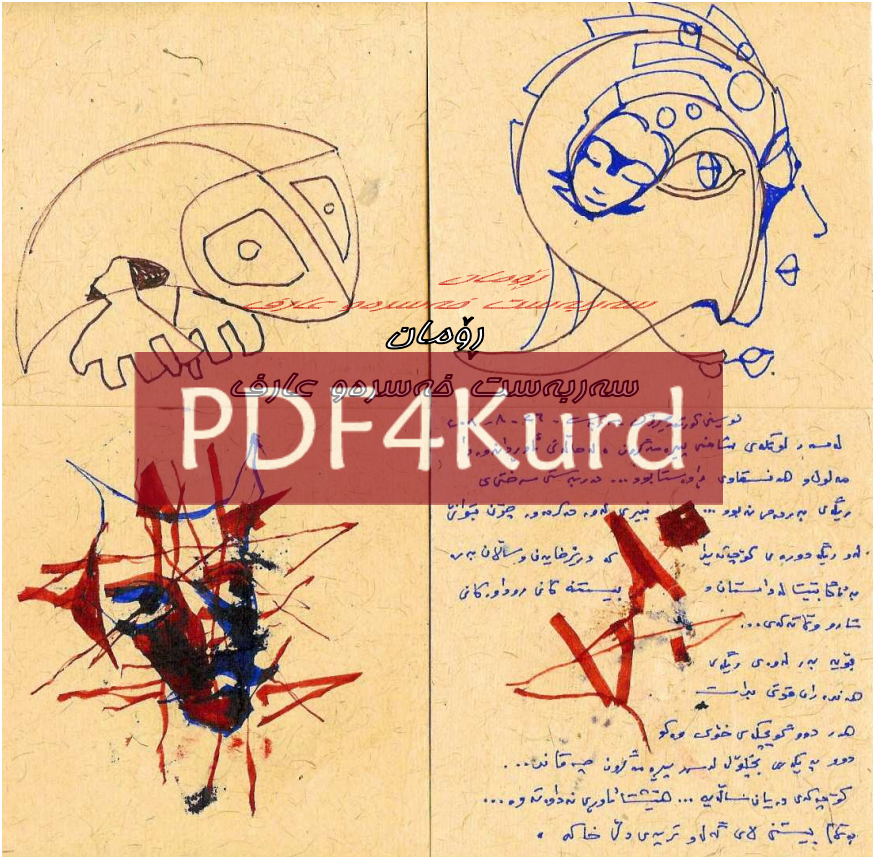

ئازادى له عىشق پىروژنره

2008

ISBN 978-82-997856-4-8

ئهم کتیبه پاشکۆی کتیبی په‌یامی خواکانه... باسی ته‌ن‌ها روژیکى ژيانم ده‌کات وه‌ک نووسەر، که‌تیايدا بریار ده‌دم پاسپورت‌ه‌که‌م بگيرمه‌وه بۆ کوشكى مه‌لیک له نه‌رویح. باسی ئه‌و هه‌لوێستهم ده‌کات له دوو قوتبدا یان دوو ته‌وه‌رى که‌سیتیدا. چونکه منى چیرۆک‌خوان توانای دابه‌ش بوونم هه‌یه بۆ دوو قوتب یان که‌سیتی له رۆمانه‌که‌مدا، هه‌مان له راستیدا، چونکه من به‌ناگام له که‌سیتی و جه‌وه‌رى خۆم. ئهم کتیبه راستیه‌کی په‌تیه. چونکه من ده‌مه‌ویت به ریزه‌وه بگه‌ریمه‌وه بۆ وولاتی راسته‌قینه‌ی خۆم. له‌ماوه‌ی بیست و چوار کاتر‌میردا دارێژراوه و کارى تیا‌دا کراوه.

به‌م کتیبه من پێداگري ده‌که‌م، ده‌مه‌ویت ریک‌خراوه کوردیه‌کان ناگادار بکه‌م له سه‌فه‌رى گه‌رانه‌وه‌م. به ناوی میله‌ته‌وه، نیازمه‌ندم له 21.03.2009 دا بکه‌ومه رێ له وولاتی نه‌رویحه‌وه به‌ره‌و کوردستان و زاگرۆس. ئه‌گه‌ر که‌س بیسته‌ره یاریده‌ده‌رم نه‌بیت.. ئه‌وا نازانم چیم به‌سه‌ر دیت. چونکه من ده‌مه‌ویت جیهان من و که‌لتور و دۆزو نایینو ره‌سه‌نایه‌تی میله‌تی کورد ببینیت. جا تکا و داواکاریم وایه که مرو‌فی کورد بین و لایه‌کم لێ بکه‌نه‌وه. بۆ مه‌یه‌ستی گه‌رانه‌وه. بۆ سه‌ر چیاى جوود. چونکه ئه‌وئ مه‌که‌ه‌ی خۆرئاوايه.

نەمرو له مێژووی ژياندا؛ يەكەم رۆژی ژيامهوی تەمەنی
هەرزەكاريمە. بەلێ نەمرو. ئەزانن بۆ؟ چوونكە بەو كارە
هەستام كە پيوست بوو بيكەم... ئەوهی راستی بێت خۆم له
كۆيلەيی رزگار كرد. پاسپۆرتە نەرويجيەكەم گەراندهوه بۆ
مەليكي نەرويج! بەلێ بەم ئەركە مێژوويە هەستام. وا مەزانه
ئەمە كاریكي ئاسانە! نا، وا نيبه. بەلكوو كاریكي زۆر سامناكە.
چوونكە نەرويج وولاتيكي شازوو دەگمەنه له جيهاندا بۆ
خۆشی و دەولەمەندەي و ئاسوودەي. بەلێ، ديوەكان وا دەلێن.
دەلێن وولاتی نەرويج يەكەمە له جيهاندا بۆ خۆشی. چوونكە
چەورن و پارەيان زۆرە... بە پشی پشی نەتەوه
يەكگرتووەكان، وولاتی نەرويج وولاتيكي دەولەمەندە... گەر
وەهايەن پێ نەلێن، ئەمان يەك فلسی قەلب نادەن بەوان.
چوونكە وولات و گەلی نەرويج حەز ناكەن جيهان بەكەم
سەيران بكات. كەچی خۆيان بەكەم تەماشای هەموو
كەلتورێك دەكەن. من هەژدە ساڵە لەناوياندا دەژيم، كەچی
نەمدیت رۆژيک كەسێك لەناوياندا لەخۆی راپەرموويت و
بەلێت: ئەم مەروڤە هونەرمەندە و كۆيلەي ئيمە نيبه. ئەم مەروڤە
جيهان پەروەرە هاتووە پەيامی هونەرو جوانيی پێيه بۆ
ئيمە... ئەو بێر جوان و بێردۆزو بێرناسه. كەس ناویریت دان بە
كورددا بنیت. بۆيه من وويرام پاسپۆرتەكەم بەوان بەدمەوه...
توانيم بەرامبەر بە دوو ديو حەيتە بووستم و بەلێم: هاتووم تا

پاسپورتەكەم بگىر مەوہ بۆ مەلىكى نەروىچ. چونكە من باوەرم بە ھاوژيانى مىللەتلىك نىيە كە ناوئىت ناوى وولاتى لەدايكىبوى خۆم لەسەر ناسنامەى ئەوان ھەلبىگرم! دان بە كوردو كوردوستاندا نائىن... دەيانەوئىت من فىر بگەن كە من عەرەبم، فارسى، تووركى، نەروىچىم! دەيانەوئىت من فىرى ماددە پەرسى و شەھوہ پەرسى و ھەوسبازى و تەمبەلى بگەن. دەيانەوئىت من بگەن بە ھەر شىتلىك دلىان بىھوئىت. چونكە ھەژدە دانى سالى رەبەقە من خەم بە كارىكى شايستەوہ دەبىنم. من ھونەر مەندىكى وئىنەكش و نووسەرو جواننام. لە بوارى گيانىدا خۆم بە حەزرتى نوح دەزانم. چونكە لە داھىناندا دووچارى راوكردى بىرەو ھەرىبەكانى ئەو ھاتم لە ھەمىشەىدا. بۆيە ئەمرو لەبەر دەيان و سەدان ھۆكارى نالەبار؛ كە زووربەيان شايانى باس نىين، پاسپورتەكەم گەراندەوہ ناو قووتووى پۆستى بەر دەرگای مەلىكى نەروىچ. جا با بۆتان باس بگەم. با بەزمانى ئاسۆ تووتى بۆتانى بگىر مەوہ. ئاسۆ تووتى ھاوړىبەكەى دىرىنمەو ئەو باوەرى بە من نىيە. ھەلبەتە ئەو ئازادە... چونكە ئەو يەك دووسالىك لە من گەورەترەو بە زمانى خوى دوونىاي دىبوہ. سۆسىؤلۆژە، ئەندازيارە! جار جارەيش گەر دىوہكان رووخستى بەدەن، ئەوا ساىكۆلۆژىشە. ماركس و ئەنجلس و باخ و فىورباخ و سپىنۆزا بەگونى. ھەر كەسىكى خوش نەوئىت دەبىت بە ھاوړى... باسى ئەم ھەتتىوہ دەخەينە بەشەكانى ترەوہ... چونكە ئەم كاپرايە زۆر سەيرە! ئەمىش باوەرى بەرامبەر بە دۆزى كورد سزە... بۆيە دواتر باسى ئەوتان بۆ دەكەم. بەلئىن دەدەم بەم كىتتە تىرتان بگەم لە داستانى ھاوړىبەتتى و ئازارى دوورە وولاتى و تەنھايى و ھەرس. تەننەت بە تىروو تەسەلى و بى ئەرك گەشتىك بە بىرەكانت دەكەم... باسى تەنھا ئەمروتان بۆ دەكەم لە وولاتى نەروىچ. تا فىر بن وەك من سەر بۆ دۆزى كوردو رەسەنايەتى

میللیتان دانهوینن، بگرین، سەرتان بەرز ڤاگرن و بلین: بەلئ
ئیمە کوردین. سەر بە مەملەکەتی کوردستانی ئازاد.

ئەمڕۆ، کە بیستوو یەکەمی مانگی سەرماوەرزە. کە تیایدا
پاسپۆرتەکەم گەراندهووە بۆ بەریزی مەلیک هەرالد.

بەشی یەکەم

دووینی شەو!

خوینەرانی بەریز... دوینی شەو خەوم لئ نەکەوت... چونکە
ڤۆژیکی ڤر لە ئازار بوو بۆ من. تیایدا دوو فرسەتی گەرەم
لەدەست دابوو. نەو لەسیان؛ بگرە زیاتریش. چونکە تیایدا دلئ
ئیزابیلەم یەشاند. دواي سالانیکي دریز یەکتري ناسیین و
خۆشەویستی، بەوم فەرموو: تۆ شایانی ریزی من نییت،
چونکە دیو پەرسنیت. دیو پەرسنیش هاورنیەتی نافامیت؛ یان
من خۆشم ناوێت.

هەر هه‌مان پرۆژ خاوه‌نکاره‌که‌م پێی و وتم مه‌یه بو سهرکار گهر ده‌ته‌ویت پرۆژه‌ی گهرانه‌وه بو وولات دابنیت. بی شهرمانه، به‌ی ئه‌وه‌ی ریز بو گری به‌ندی کار دابنیت، فهرمانی دا نه‌چم بو سهر کار! له هه‌مان کاتدا سه‌ری په‌یوه‌ندی به‌کی گرنگم به که‌له هونه‌رمه‌ندیکی نه‌روجییه‌وه له ده‌ست دا! هونه‌رمه‌ندیک که ئه‌و چاکتر من ده‌ناسیت، کاره هونه‌رییه‌کانی منی دیبوو له ئه‌نترنیتدا و ده‌ترسا له نزیکه‌وه من بناسیت... چونکه بریار بوو پیکه‌وه پرۆژه‌یه‌کی هونه‌ری به‌ریوه به‌رین! بریار بوو پیکه‌وه کار بکه‌ین! کاری هونه‌ری، به‌لام دوو جار له هه‌لوێستی په‌شیمان بووه‌وه و نه‌یتوانی بمبینیت. هۆکاره‌که‌شی نادیار بوو له خواستی ئه‌ودا. به‌لام من ده‌مزانی ده‌ترسیت و نه‌خۆشی ترسی هه‌بوو له بیگانه! بۆیه به‌وم فهرموو: ئه‌گهر له خۆناساندن ده‌ترسیت؛ ئه‌گهر له بیگانه ده‌ترسیت، چاتر وایه من نه‌بینیت. چونکه من هیچیان نییم... من مروقم به‌ر له‌هه‌ر ئه‌رکیکی کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری و ئایینی. به‌لام وه‌ک هونه‌رمه‌ندو جوان ناس، ریناس و پیرفیکسیۆنیست و ئینقیلابییم له‌ بوا‌ری نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی و که‌لتووری و ئاکاردا.

هه‌روه‌ها بریاریشم دا تا پاسپۆرته‌که‌م بو مه‌لیکی نه‌رویز بگه‌رینمه‌وه.

بۆیه خه‌وم لی نه‌که‌وت... کورد گۆته‌نی گوویی مه‌دی... با ئۆیش له‌بانی ده‌ی بیت. خه‌وم لینه‌که‌وت. نه‌متوانی بنووم... وه‌ک که‌رویشکی سهرلێشیاو به‌ ده‌م هه‌لمه‌تی تانجیی راوچییه‌وه له شه‌که‌تا وه‌نه‌وزم ده‌دا... له‌ناوچیاگه‌مه‌دا خه‌وم به‌ فریشته‌که‌نه‌وه ده‌دی... خه‌وم به‌ ژیانه‌وه ده‌دی... خه‌وم به‌ دۆعاوه ده‌دی... ده‌بووم به‌به‌رد، به‌ دار به‌ تیلو ده‌که‌وته‌مه‌ ویزه‌ی مه‌رگه‌ قه‌زمه‌ ناشیرینه‌کان... ئه‌و مه‌رگانه‌ی که‌ دین و

دهترسن دست بو کهرامتم بهرن. هاتن دوریان ته‌نییم... هر
یه‌که‌یان له ئاوازیکی مه‌رزوونیان ده‌ژهن... ده‌یانووت، نا...
هانیان دهمام که خودکوژی بکه‌م. هانیان دهمام ته‌نها ره‌ش بیین
بم... منیش قنم تیده‌کردن و به‌دهم خه‌موهه تریکم ده‌ته‌قاند به
رووخساری ترشای مهرگه‌کاندا. خه‌ل‌کیینه، ئیوه تا ئیستا ته‌نها
باسی مهرگیگ ده‌که‌ن و له مهرگیگ زراوتان چوه. به‌لام من
باسی مهرگه‌کانتان بو ده‌که‌م، ئیستا نا، به‌ل‌کوو له دواییدا، یان
چاتره بسی مهرگ بکه‌مه لاه. چونکه حه‌ز ده‌که‌م بسی
ته‌نها دوینی شه‌وو بریاره‌کانمی تیادا بکه‌م.

وهک فه‌رمووم، خه‌وم لی نه‌که‌وت... ده‌شیت ته‌نها ناوه‌خته
کاتیک توانییم بنووم و چه‌ند پارچه خه‌ویک بیینم. فریشته‌یه‌ک
له فریشته‌کانی خه‌یالم که هینده‌ی سازاده‌ی وولاتی نه‌رویج
جوانه، پیی فه‌رمووم: به‌ریز حه‌زرتی نوح بوچی هه‌ل‌ناسی
قاوه‌یه‌ک فر بکه‌یت و که‌میک به‌گولزاری سه‌عدیدا بکه‌رییت؟
منیش فه‌رمووم: جا بو نا؟... پاشان هه‌ستم، قاوه‌یه‌کم بو خوم
ته‌یار کردوو جکه‌ره‌یه‌کیشم کرد به‌سه‌ریا. بیرم له ناوه‌روکی
ئه‌و پارچه خه‌وانه کرده‌وه که وهک زیبنده خه‌و
دییووم... چونکه به‌ر له هه‌ستان، عه‌یب نه‌ییت سه‌رتاپام
ته‌ربوو بوو... خه‌ونم به‌ئافره‌تیکه‌وه ددی که ته‌نها بوو. به‌لی
ئافره‌تیکي دامای جوانی قه‌یره و بی نازوو پر له خه‌وی
شه‌واو... ئافره‌تیک که چه‌ند سالیکه ده‌یناسم و بو عاشقه‌که‌ی
ده‌که‌ریت وله من ده‌پرسیت: حه‌زرتی نوح من پئویستم به
که‌سیکه موچه‌یه‌کی هه‌بییت، دنا پیکه‌وه هه‌ل‌ناکه‌ین. له خه‌وما
هاته سه‌ر سه‌رم، هر وهک ئه‌وه‌ی ئاسمان بروخی به‌سه‌رما...
خه‌ریک بوو خه‌فه‌قانه بکات! چونکه زور تامه‌زرۆی تیکه‌ل
بوون بوو له‌گه‌ل من. زور پئویستی به‌خوشه‌ویستی و ده‌سبازی
بوو... چونکه ته‌نهایی داگیری کردوو. چونکه ته‌نهایی

شەكەتى كىردۈۈ. بۆيە لە خەونەكەمدا بە پەرۋشەۋە خۆى دا بەسەر سىنگىدا، ھەسنىكى دېرىنەى بۆ من ھەبوو ، دەيزانى كەمن ئەۋەى پى رادەفەر مووم و رېگەى دەدەم خۆى بخزىننىتە ناو باخەل و ژوورى نووستەم.

خۆى نىمچە پرووت كىردەۋانى ۋەفەر مووى: تووخوا كەمىك ناخى ناخىم بۆ بشىلە. منىش نەمكىردە نامەردى ژىركىراسەكەمىم ھەلدايەۋە... ژىركىراس و دەرىپى نىبو پەنجەبىيەكەى كە رەنگىيان شىنى ئاسمانى بو... پەلەى ھەورى جوانى تىا بو... فەر مووى: ئەگەر تو ھەزەرتى نوح ىت، ئەۋا منىش فرىداۋ داىكى ئاسمانەكانم... بە شىلانى دەستەكانت شىرى ئاگرى ناخى دەتكى. منىش بى تو ناخۇش خۋاى ئەۋ چۆنى وىست ۋە ھامكىرد... سوۋى بۆۋە ھىندە نالەۋ ناخ و ئوفى كىرد... ھىندە ھاۋارى كىردوۋ نووزايەۋە من خۆم فرىا نەكەۋتم خۇشايىم بىتەۋە... بۆيە خۆم مەت و خىپ كىردبوۋ، خوا خوام بوۋ خەبەرم نەبىتەۋە... بۆيە بەر لەۋەى فرىشتەكە بىت بە مىۋانىمىم ؛ من لافاۋى ئاۋچكان و شىرپىژانى گىانى ژىركىراسىنى ئاسمانى بىردى... ئەۋ ئاۋىكى سىپى لەسەر گۆكانى مەمكى فىچقەيان كىرد، لەھەمان كاتدا بوۋ، خۇشايى بە ناخى ئەۋ؛ ئىنجا من گەبى. ھەموۋ گىانم تەر بوۋ... ۋابزانم بى درۆ يەك دوۋ پەرداخ ئارەقەم كىردبوۋە ھەلە شەرم و لەخۇشىدا. لەخۇشايى ھانتەۋەى ئەۋ، كە ھات و بە تىلەى چاۋە شىنەكانى، بۆنى بىغوردو بۆنى سىكىسى تىكەل بەيەك كىردبوۋ. كاتىكىش كە لە راستىدا دىت؛ بە گۆلاۋى بۆنى بە من دەلىت: دەدەى كورى باش دەستى بۆ مەمانم بەرە. منىش بۆنى پىۋە دەكەم. پىى دەلەم كچى باش، منىش ھەز لە تىكەلاۋ بوۋنت دەكەم، بەلام دەترسم نىرۆ بىت لە عىشقى مندا... ناخر تو عىشقى منت بۆ بار ناكىت. بۆيە چاكترە كارى ۋە ھا تەنھا لە خەونەكاندا روۋ بدات. چوونكە ئەۋ

وا دهرانیت عاشقهکەى دەبیت مووچهخۆر بیت! جارێکیان بهووم فەرموو: بەراستی من لە عیشقی ئەم سەردەمه تۆ ناگەم... نازانم چۆن ئیوه یهکتەری به مووچهکانتان هەلەسه‌نگینن! راسته من باوهرم بهوه ههیه که مرۆف پێویسته لهسەری مووچهیهکی هه‌بیت. به‌لام هه‌لبێژاردنی خۆشه‌ریست په‌یوه‌ندی نییه به مووچه‌وه! چوونکه مووچه‌خۆر گهر بێگانه بیت، ئەوا لەم وولاته‌دا وهک منی به‌سەر دیت. عاقیبهت بێ مووچهو بێ کاریش ده‌بیت، نه‌خۆش ده‌که‌ویت، دووچارى وه‌رزى ده‌بیت. ئەه‌ی ئەگه‌ر که‌سێک دێی چوو به‌ مندا؛ من چى پێ بلێم؟ بلێم بێ کارم؟ به‌ئێ، که‌واته که‌س حه‌زم لێ ناکات، با که‌شیش زه‌حمه‌ت نه‌که‌شیت.

ته‌نانه‌ت هه‌مان ناهه‌ت که باسى ده‌که‌م و هاته‌ خه‌وم، سوور ده‌زانیت که منی خۆش ده‌ویت، که‌چى دیت و له‌من ده‌پرسیت: ئه‌رى حه‌زهرتى نوح تۆ له‌مو باوهره‌دايت من خۆشه‌هوىستیکم چنگ به‌که‌ویت؟ منیش جارێکیان له‌که‌نار ده‌ریا، که‌رۆژیکى هاوینی رابردوو بوو، پێم فەرموو: به‌ئێ، هه‌ندیک جارى وا هه‌یه مرۆف زۆر به‌دوواى هه‌مان شتدا ده‌گه‌ریت که له‌ناو چنگى خۆیدا‌یه. به‌ئێ. من هاوړییه‌کم هه‌یه هه‌میشه که بۆ شقارته ده‌گه‌ریت، تا جگه‌ره‌که‌ى پێ داگیرسینیت. شقارته‌که له‌ده‌ستیتى و راي ده‌هوشینیت و له‌به‌رامبه‌ره‌که‌ى ده‌پرسیت: هه‌تیو کوا شقارته‌که‌م؟ ئێستا له‌ده‌ستما بوو! کوا؟ هه‌یه هه‌میشه بۆ شتیک ده‌گه‌ریت که وونى کردوو، که‌چى له‌به‌ر ده‌میشیا‌هتێ. وهک کوره‌ گه‌وره‌که‌م. ئه‌ویش هه‌میشه که ته‌نها ده‌بیت، ده‌گه‌ریت. ده‌گه‌ریت به‌ دواى مندا. منیش زرته‌ زه‌لام له‌به‌ر ده‌میدام و نامناسیته‌وه. چوونکه ژيانى نامۆیى کارىکى ئه‌وتوى کردۆته سەر ژيانى خیزانیمان، که باش یه‌کتەری نابینین. چوونکه وولات و گه‌لى نه‌رویج هه‌میشه بێگانه به

ههنگری تاوان و شهرو کیشه مهحکوم دهکن. ناچاران دهکن باش سهیری خویان نهکن. بویه کورهکم بهدوای من و بهدوای دایکییدا دهگهریت... منیش بهدوای وولاتیکی وونبوودا. دایکیشی لهبهردهمی مندا به دواى مندا دهگهریت!

کوره گهورهکم به دواى هیچدا دهگهریت، کاتیک پرسیری لی دهکم: کورم لهچی دهگهری؟ ئهو له وهلامدا دهفهرموویت: هیچ! چونکه من زور ئهوم خوش دهویت؛ حهز دهکم ههموو ژینای پر بکه له دلنیایی و ریز بوی. حهز دهکم بتوانم ببه باوکیکی پیروز بوی. بهلام دیومهکان له وولاتی نهرویج نایهمن له بواری کارکردندا ههست به ئامان بکه. لهم سألهدا وازم له شهس کار هیناوه... شهس دانه کار، که هیچیان لهمن ناوهشینهوه. نهک من وازم هیناوه، بهلکوو ناچار کراوم واز لهوکارانه بهینم... بهلام بهپیویستم زانییوه کاریکم ههبت تا دلنهوایی بدهم به مندالهکانم. گهرچی دهلیم وازم لهیناوه، بهلام لهدهستم داون.

من خاوهنی سی مندالم. ستهمه بهخیوکردنی مندال بهبی لههستوگرنتی ئهرکیک.

جا بویه لهدهسدانی کار ژانیکی بهسوویی به باوکیکی وهک من... چونکه من تهمنم گهر بیشوبهینم به تهمنی نوح چوارسهو بیست و نو سالم. به پتودانگی خهکی، پیر بووم و سهرم له پال قهبردا دهلهرزئ. بهلام ناتوانا سهیری بههره ی کارگوزاریم ناکهم. ههروهها گوورو تاوم بو کیزولهیهکی ناسکولهی قز زهردی چاوشین و مهک خر وهک ههوهسی لاویم سرک و تامهزرویه... هیشتا حهزم له دهستبازی و گهمهی ژیر جیگهو یاری کردنه لهگهل خاوهن ژیرکراسی شینی ئاسمانی و دهپیی تهلیزم باریکدا... لیتانی ناشارمهوه، دوینی

شهو گهرچی وهك كهرويشكى بهردهمى ههلمهتى تانجىي راو، كاتىك كه بهشهكەتى چاوم نايه سهر يهك، راستهوخۆ ئەو نافرته هات به ميوانىيم له خهوما! نهمزاني چۆن توانيى تهلىسم بشكىنييت! چۆن و له كوپوه خۆى كرد بهژوورداو خۆى دا بهسهرما. تهنها عهبايهكى سپىي لهخۆيهوه پىچابوو كه هات. له پىشدا ترسام، وامزاني يهككىك له فرىشتهكانىتى... چوونكه ئەو ههميشه دوو فرىشتهى هاوشانه. من ههردوو فرىشتهكاني سهر شانى ئەو به زهقى دهبييم. ئەو دوو فرىشتهى ههيه، يهككىيان سهوزهو ئەوى تريان سووره. جا بى تو ناخوش كه عهباكهى لا دا؛ ئاسمانم بينى... راستهوخۆ دهمم ئاوى تىزا؛ چوونكه ژىركراسهكهى رهنگى ئاسمانى شين ونهخشى پهله ههورى سپىي تيابوو و دهرپى دزوولهيهكهى ههمان شيوه ئاسمانى بوو! نازانم كى ئەو دهرسهى دادابوو؟! يهكهم جارم دهست بو لهشى ئاسمان بهرم؛ چوونكه ئەو لهئاسمان دهچوو بهو پرچه خاوه زهرده تيشك شيوهيهوه... چوونكه كووت و مت له ئاسمان دهچوو... پرچى وهك خۆر له تاريكىي ناو نهۆمى ههوتهمى كهشتييهكهيدا دهرهوشايهوه. فرىشتهكاني خۆمى لهبهر بردمهوه... ئەو فرىشتانهى كه له بازاروو فرۆشگاوه له مهىخانهوه له شهقامهكاني شاردا دهيانبينم و ههليان دهگرمهوه. چوونكه ئەوان كىژولهى چاو كوورتهكەيى و چاورهش و پرچ خاوو سوورو زهردوو سهوزن! هينده جوانن نهبيتهموه. بهلام بچووك خويان دهبينن، بويه من زاتى ئەوه ناكهم گفتووگويان لهگهلا بگورمهوه چوونكه هيشتا بارن. حەز ناكهن فيرى بابەتى رابواردن و گهمهى سيكسى وتتكهل بوونى گيانى بن لهگهلا خهلكيدا، چوونكه دابى سهردهم دهيهويت بيانگوريت به سهگ پهريست، به ديو پهريست. بويه من بچووك دهيانبينم، رۆژانه چهند دانهيەك له دهرووندا مالى دهكهم و به شهويش له خهودا نامۆزگار بيان دهكهم، باسى داستانهكاني نوح يان بو دهكهم، واته

باسی کهرامهتی خۆم، باسی ئەندێشه‌ی خۆشه‌ویستی و دلداری
لاوان. باسی چل تووتی و شیرین و فەرهاد و باسی کەساسیی
ئافرهتی کوردیان بۆ ده‌کەم.

له‌بەر ئهو هۆیه کاتیک که ئهو ئافرهته‌ی ناسیاوم هاته خه‌وم؛
به‌پێی داخواییی خۆی ئه‌وم وه‌ک ئیزابیل شێلا، ئیزابیل که‌یه‌که‌م
هۆگرو خۆشه‌ویستم بوو له‌ وولاتی نه‌رویج. که‌ به‌ر له‌تاوی
باسم کردوو فەرمووم وازم له‌ په‌یوه‌ندیی ئه‌ویش هینا!

بۆیه کار له‌ کار ترازو گشت گیانم غه‌رقی ئاوو لافاوی پ‌ژانی
حه‌زی ئهو بوو؛ بیدار بووم که‌ خۆشم خه‌ریک بوو خۆشاییم
بێته‌وه... ده‌عباکه‌م بوو به‌ کۆله‌که‌ی ئاسمان. که‌میکیش
ته‌ریق بوومه‌وه کاتیک که‌ هه‌ستمکرد ده‌شیت فریشته‌کانی ناو
ناخی خۆم بیدار بووبێته‌وه له‌ ناله‌ی به‌ ده‌م خه‌ومه‌وه. چوونکه
وامزانی پێ ده‌زانن من خه‌ریکی بینه‌ی چی خه‌ونیکم! بۆیه
که‌میکیش پێچوو تا له‌ ناو جێگه‌که‌م هه‌ستم. کاتیکیش که‌ هه‌ستم
ئاو به‌ ده‌م و چاوو له‌شما ده‌چۆری! به‌واقورماوی به‌ده‌م
خه‌مه‌وه له‌ خۆم پرسى: ئه‌رئ حه‌زه‌تی نوح خۆ ناشیت میزت
کردبیت به‌ خۆندا؟! فەرمووم نا، ئینجا خۆشاوی خه‌ونه‌که‌م یاد
هاته‌وه... سه‌رمام بووم له‌ هه‌موو ئاره‌قه‌ی کردبوومه‌وه! یادیشم
هاته‌وه له‌ خه‌وما لافاو هه‌ستاوو... فریدا ته‌نها هه‌لمه‌تی نه‌هینایه
سه‌رم؛ به‌لکو ته‌ببعه‌تی ته‌رو ئاوپ‌ژین کرد و بارانیکیش به
ره‌حمه‌تی باراند به‌سه‌رماو منیش له‌ سه‌رمابوورده‌یی و
نقوومبوون نه‌جاتم بوو!

من ته‌نها دوو کورو (یه‌ک) فریشته‌م هه‌یه، فریشته‌ی کچم ته‌نها
گیانیکه‌ که‌ راسته‌وخۆ و بێیاریده‌ بتوانیت بدموینیت... ئهو
فریشته‌یه کچمه‌ ناوه‌که‌یتان گه‌ر پێنه‌ئیم؛ خۆتان ده‌یزانن...
چوونکه‌ فریشته‌ ناوی تری پێویست نی‌به‌. فریشته‌ی کچم. که‌

بەر له سالانتيك، سالانى قران، ديوهكان قهپانديان ليم و خوارديان. بهلام روحيانهتهكهى لاي باوكى خوئ دهئى. ئىستا نووستوو. جار ناجار بهدم خهوهوه دمدوئت.

لهبەر ئهوه كاتيک كه بيدار بوومهوه، هستام، ئوم بو قاويهك كولاند... قاوهكهم نوش كرد؛ هاوكات جگهرمكيشم بو بهبادا... پاشان چوومه ژير دوشهكهوه، به ئاوى گهرم خوش خوش خوم گهرم كردهوه.

ئاوه گهرمهكهم بهر دايهوه سهر سهرى سفرم... تير تير خوم لهباوهش گرت و زیدهخهويكم بهپيوه بو كرد. بهئى لهژير ئاوى گهرمدا، چوونكه لهويدا هست به پاكژى دهكهم. هست دهكهم باوهرم پاكژ، بيرم پاكژ، هستهكانم پاكژ دهبيتتهوه له گهردوو توى روژگار. بويه مهرجه مرؤف هموو روژيك دووجار خوئ پاكژ بكاتهوه. چوونكه پاكژى بيرى مرؤف دههويئنتهوه... ئهوانهئى حهزيان لهخوشوردن نييه، پاك دامين نيين. ئهوانهئى خوئان ناشون ديون. ديوهكان پاكژى ناپهرستن. من ئه پهرستاربيه دهكهم. كاتيک كه باسى پاكژى بو هاوريكانم دهكهم دين بهگژمدا، دهئين: خو ئيمه كهروو گا نيين. بوچى جهناب نازانيين كه پاكوو تهميزى ئهركه؟ منيش دهئيم، نهخير، پاكوو تهميزى مهيله، ئارهزوو ويستىكى خوشى هينه. پاكژ هوگرى خوائ خويهتى.

لهژير دوشهكهدا، به دم چورهئى ئاوى گهرمهوه، جاريكى تر ههوسم بزووا... ئافرهته خاوهن دوو فريشتهكه هاته ناو ژوورى حهمامهكهم! وازى نههينا... پهردهئى لاي دوشهكهئى لابر دوو، ئهمجارهئيان به ههمان ژيركراسى شينى ئاسمانيهوه هاتهوه لام، دهرپيكهئى لهپيدا نهوو، نيمچه چيچكان دانيشت لهسهر يهك ئهژنو و ئهژنوكهئى ترى نايه بن باخهئى نهرم و

مهمکی توورتی... پاشان کهوته ههناسه ههئکیشان و مژین و به دهستهکهی تری تووند یاریی پی دهکرد. منیش چاوم ههئندههات، روو له ئاسمان، له ناخهوه به خاوی دهموت: ناخ خاوی گهوره؛ ئوف. ئهویش زیاتر گوور و خروشیی خوی تاو دهدا! هئنده یاریی لهگهئدا کردم ئاوم پهری... ئهوسا سیجر ئاسا که چاوانم کردهوه دیار نهما... دووشهکهه گرتهوهو هاتم کهمیک بهتهنها دانیشتم. مؤمیکم بو گیانی ئهو ئافرته پیرۆزه داگیرساندوو کهمیکیش بیرم لهو کردهوه. بهلام زیاتر بیرم دههاتهوه سهه گهراندنهوهی پاسپورته نهرویحییبهکه. چونکه ماوهیهکه ماخولانم تووش بووه. ههز دهکهه له میللهتی نهرویج بگهینم که من بهرگهی ستهمی ههژده سال ژیان ناگرم له ناویاندا. پاشان به لهشی پاکهوه چوومهوه ناو جیگا...

هههچهنم کرد خهوم لی نهکهوتهوه، تا فریشته بچکولهکههم بیدار بووهوه، پیی فهرمووم: بابه دههسته، گهر خهوت لیناکهویت، زور لهجیگهئا ئهمدیوو ئهو دیو مهکه. قاوهیهک تهیار بکه.

له‌ناو هۆله ته‌سکه‌که‌ی که‌شتیه‌که‌مدا... له‌ ناو نهۆمی یه‌که‌می که‌شتیه‌که‌مدا، سه‌یریکی جه‌وزی ماسیه‌کانم کرد... ماسیه زێرینه‌کان... چونکه‌ سێ ماسیمان هه‌یه... هه‌لبه‌ته‌ که‌ یه‌کێ له‌ ماسیه‌کان دهمرن، من ئه‌رکی هه‌ینانی ماسیه‌کی تر له‌ ئه‌ستۆ ده‌گرم، به‌لام ئه‌ستا دوو ماسیمان هه‌یه. چونکه‌ به‌ر له‌ ئه‌ستا هه‌میشه‌ سێ ماسیمان هه‌بوو، که‌ یه‌که‌میان مرد، دایکی مندا‌له‌کانمی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد، خواله‌گه‌ووناهه‌کانی خۆش بێت... هه‌ینده‌ هه‌ستیارو ناسک بوو، له‌دوای مردنی ماسیه‌که‌ به‌ر له‌ چه‌ند سالێک ئه‌ویش ته‌مه‌نی کۆتایی هات. به‌ لاوی گیانی له‌ده‌ست دا... ئه‌و دووچارێ شێرپه‌نجه‌ی گیانی بوو، گیانی دارزاو له‌ماوه‌ی چه‌ند مانگه‌یدا هه‌یچکی ئه‌وتوی نه‌مایه‌وه بیه‌نێژیه‌ن... مندا‌له‌کانم باوه‌ریان نه‌ده‌کرد ئه‌وه‌ دایکیانه‌؛ چونکه‌ شێرپه‌نجه‌ ئه‌وی گه‌رمۆله‌و وه‌ها له‌رکردبوو، زۆر سه‌یر قه‌باره‌ی گۆرا‌بوو. ماسیه‌ی یه‌که‌م که‌ مرد، له‌ ماوه‌ی سێ رۆژدا ره‌نگی کال بووه‌وه، دیار بوو ژانه‌ سکی گرتبوو، چونکه‌ له‌ناو جه‌وزه‌که‌دا له‌سه‌ر پشت مه‌له‌ی ده‌کرد... پاشان چاوه‌کانی تانه‌ی لیهات، ئه‌نجا به‌ چاوی خۆم مه‌رگم بیه‌ی له‌ پشته‌وه زه‌فه‌ری به‌و برد و له‌مسی په‌رسه‌ولێ کلکی ئه‌وی کرد. مه‌رگ، یان مه‌رگه‌کان حه‌یزانه‌ فرسه‌ت له‌ گیاندار دینه‌ن، له‌ پشته‌وه‌ شال‌ل‌ویان ده‌به‌نه‌ سه‌ر... ماسیه‌که‌م بیه‌ی له‌ ماوه‌ی دوو رۆژدا په‌رسه‌ولێ ره‌ش هه‌لگه‌را... یه‌که‌مجار بوو بیه‌نم که ره‌ش بوونی کلکی ماسیه‌ی زێرینه‌کان نیشه‌نی مردنیه‌نه... به

تایبەتی ئەو ماسییانەیی که دروست کراون و ووردن و زۆر ناژین.

سەیریکی ماسییەکانم کرد، بە ئیحا فەرموویان: بەیانیت باش حەزرەتی نوح؟ فەرمووم: هەمان رۆژباش لە ئیوه... بەلام هینشتا نیوہی شەوہ... ئەوان فەرموویان: جا بەریزتان کەہی توانیویتی تاکە شەویک هەمووی بنوویت؟ ماسیی دووہم بە نازیکی نیرەمووکانەوہ فەرمووی: نازانم!

پاشان حەزمکرد بچم سەیریکی هەردوو کوورەکەم بکەم، کە یەکەمیان گیتار ژەنە... دووہمیان هونەرەندیکی وینە کیشە وەک خۆم... یەکەمیان ناوی مۆسیقایە، دووہمیان ناوی هونەر. دوایی بە کوورتی باسی ئەوان و باسی رەحمەتی خوالیخۆش بووی داکیانتان بۆ دەکەم. باسی ترس و شیرپەنجەو و گوومان و راپرای و دووایی ئافرەتانی ئەمڕۆتان بۆ دەکەم، تا پەندی فیری دایکان و خوشکانی بەریز بکەم، چونکە نەخۆشی دووژمنیکی گەورەترە لە مەرگ، مرۆف هیندە وەرز دەکات کە هەندیک جاری واہیە مرۆف بەدەستی خۆی خۆی لەناو دەبات.

کاتیک کە چوومە ژووری مۆسیقا، بینیم کوورە گەورەکەم بە پەنجەکانی لە حەوادا یاری دەکاو دەمی لە دۆخی وەک ئەوہی فلوت لێدات، وەها دەبزواند، هەستم دەکرد فوو دەکات بە و توونیلەدا کە دوو ہەسارە پیکەوہ بەند دەکات لە ئاسماندا. بە ئاستەم و بە هیواشی لێفەکەم دا بە پشتییداو هیواش لە ژوورەکەہی وەدەر کەوۆتم. پاشان چوومە ژووری هونەری کوورە بچووکم... ئەویش بەدەم خەوہوہ خەندەہی دەکرد، هەستمکرد تەماشای شاکاریکی هونەری مەزن دەکات کە لە خەونەکانییدا دروستیان دەکات. ئەویشم داپۆشی و ہاتمەوہ ناو ہۆلی نھۆمی یەکەمی

کەشتییەکم. چونکە من لە ناو کەشتییەکدا دەژیم. یان ئێمە لەناو کەشتییەکدا دەژیین. کە هەمیشە لە دەریاداین. جاران کە تەنھا بووم هەر رۆژەو لە ولاتیک بووم، بەلام سالانیک بەر لەژنەینان و مندال بوون؛ لەولاتی نەروێج جوانی سەرنجی راکیشام. لێرە مامەمو ئەنجام لەبەربۆ باوەری خەلکی و لە کاتەکانی بیکاریدا سەرگەرمی داھینان و دروستکردنی کەشتییەک بووم.

لەم سالانەی دواییدا لەبەر ناشتن و نزیکیی لە تەرمی دایکیانەو، هینشتا حەزدەکەم لە دوورگەی ئۆسگۆرد بژیین... بەو شیوێیە خۆمان بە میوانی ئەو قەبرسانە دەزانین کە رەحمەتی دایکیانی تێدا نێژراوە. بە رەحمەت بێت، ئەو زۆری حەز لە هاو دەنگی و پیکەو بوون بوو، حەزی نەدەکرد بە جێمان بەیالیت... بەرگەی ئەو هەموو هەلمەتە ناھەموارانەی شیرپەنجە دەگرت، تا مردیش خەندەکانی لەسەر لێوو بوون، هەر لە خەندەکانیشیدا گیانی سپارد... ئەو ناوی پیرۆز بوو، واتە هاوسەری کۆچ کردووم. پیرۆز لە زۆر ئافەت جوانترو پیرۆزتر بوو... خاوەنی یەک زەررە گوومان نەبوو، قینی لە هیچ نەبوو... بەلام زۆر کەسیشی خۆش نەدەویست. بۆ نمونە ئەم کەشتییەیی باسی دەکەم لەم رۆمانەدا، تا تەواوم نەکرد باوەری نەکرد... کە باوەریشی کرد داوای لێبووردنی نەکرد... بەلکوو بووغزی کرد... بەو بووغزە پیسەیی لای ساراو هەندیک ئافەتی نەروێجی هەیە. بووغزیکە پیاو گیل دەکات، پیاو بچووک دەکاتەموو هەمیشە دووچاری ژانە سک دەبێت لەگەڵیاندا. بەتایبەتی لە کاتی جیماعدا... چونکە ئەو جۆرە لە ئافەتان بووغزیان هیندە ووشک و بێبەرە، مندالی ساغ نادەن بە پیاوەکانیان. چونکە بە بووغزی خۆیان هەناوی پیاو زەجر دەکەن. پیاوەکانیش وەهان کاتیک کە بووغز دەکەن. من تەنھا

لهو کاتانهدا دهستم له لغاوی ئهو بهر دهدا،، چوونکه بئ باومر بوو! خاوهنی هیچ خوابهک نهبوو، گیانی ووشک بوو. ئهوش تنها دزیویهکانی دهبینی!

بهلام ئهوهی نهوانیت جوانیهکانی بهرامبهرکهی بیینیت، جوانی چنگ ناکهویت... همن لهناوماندا به دواي جوانیدا ناگهرین، به جوانی بیزار دهن. بویه همیشه وهک کیچ دهچنه کهولی مروقهوه. وا دهران بهوه سوود به خواکان دهگهیهنن. نازان دزیو بین ؛ جوانناس نیین. بهلام جوانناس دوولانه بینه. هردوو تهورهکانی خيرو شهر دهبینیت و خاوم باومر به سروشت و هونهر و جوانی. چوونکه ئهم چهکانه بهر دهگرن، به بهریان پرورهی مروقی کامل بهدی دینن. ئهوسا تهکنهلوژیا دهمی به زیپ دا دهخریت... گهشهکردن دهوستیت... مروقایهتی وایان لیدیت دم بو ئاسمانی ووشهکانم دا دهچرن. من هینده زانا نییم، بهلام دهرانم چند برسیمه بو زانست... زانستی سک. ههست، بیری پهتی و نازاد. من لهوانه نییم قهپال له ووشهکان بگرم و بئ ناوهروک به سوودی ئیوه دهرانم بېرم. من کاری وا ناکهم، وام فهرموو به نووسهریکی ئهمهریکی، بهوم ووت: نووسینهکانی من سادهن، بهلام سروشتیکی تازهیان ههیه. من تایبهتم له نووسیندا چوونکه پهیامی هونهرو جوانییم پئیه. بهوم فهرموو: رومانهکانی من ئاستیک له کهرامهتی من نیشان ددهن،، ئیوه تیی ناگهن، چوونکه ئافرهتانتان هینده رهزیل و سووک کردووه که بونی پیاویکی بهدخورو بهد مهست و پر رقیان لی دیت. ئافرهت مافهکانی لی سهنراوتهوه و جیگهی پیاوی لهخوی و له پیاوو نهوهی داهاتوشدا مولهق کردووه. دا دنیشن لهگهل مندا به ههزار چاو ههولی له تهره بردن و نازار دان و پهشیمانکردنهوت ددهن، درو لهگهل ناخی خویاندا دهکن و فهرزیشی دهکن ریز له ههلوپستهکانیان بگریت.

یهکسان بوونی رهگهز بریتی نییه له گۆراندن و شیواندنی رهگهزیک بهوی تر. هه‌لکو هارمۆنی بوونیان مهرجه. ئیوه تیناگن. چونکه بووغزتان کویری کردوون و جوانییه‌کان به چاوی درۆ ده‌بینن. بۆیه بووغز پردیکه من به‌سه‌ریا ناپه‌ریمه‌وه. چونکه من ریگه‌ی بنیاتنای پردی بووغز ناده‌م له ئیوان نێرو مێدا، له ئیوان من و ئەواندا... ته‌نانه‌ت له ئیوان خۆم و پیرۆزیشدا، یادی به‌خێر.

کاتیک که مۆسیقاو هونهرم گهرم داپۆشییه‌وه، هاتمه‌وه نهۆمی یه‌که‌م. له په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌پریکی قه‌برسانه‌که‌م کرد... چونکه کیلی هاوسه‌ره‌که‌م له‌ویوه ده‌بینیم؛ له قه‌برسانی ئۆسگۆرددا... که ده‌که‌وێته‌ که‌نار ده‌ریاوه... بینیم ده‌ریاو شاخ و زه‌میین و ئاسمان سپیه‌کی مه‌یلو پرته‌قالی و ته‌میین... چونکه هه‌موو شته‌کان به‌ستبووی. به‌فریکی ته‌نکیش باریبوو... خۆر خه‌ریک بوو هه‌لیت... ته‌نانه‌ت کێله‌که‌ی پیرۆزی هاوسه‌رم به‌ جوانی بۆ نه‌ناسرایه‌وه، چونکه نه‌ویش به‌ستبووی. بیرم ده‌کرد، خۆم بۆ نه‌گیرا به‌و به‌یانی زووه له که‌شتیه‌که‌م ده‌رپه‌ریم و چووم به‌ره‌و قه‌برسانه‌که‌و فتیله‌یه‌که‌م له‌پال کێله‌که‌ی ئه‌ویشدا پیکرد... زانیم گیانی هه‌ست به‌خۆشی ده‌کات... من له‌مێژه ئه‌وه ده‌زانم، باوکه‌ گه‌وره‌م حه‌زرتی ئاده‌م وه‌های ده‌کرد بۆ کۆرپه‌ی یه‌که‌می کاتیک که‌ مرد. بۆیه منیش ریز له‌ مردوی خۆشه‌ویست ده‌گرم. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ریمه‌وه ناو که‌شتیه‌که‌ بینیم، قه‌له‌ ره‌شکه‌یه‌کی ته‌نها ره‌ق هه‌له‌تایوو، بووبوو به‌ شه‌خته و له‌ ژێر دار ئه‌رخه‌وانه‌ زوو قه‌مگرتوو هه‌که‌دا که‌وتبوو. به‌ ئاسته‌م ته‌رمه‌که‌یم له‌ زه‌وی جیا کرده‌وه‌و خسته‌م سه‌ر له‌پی ده‌ستم، که‌ به‌رماله‌که‌مم پێ هه‌لگرتبوو. بیرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌ وینه‌یه‌کی بکێشم، چونکه‌ دیار بوو ته‌نهایی ره‌قی کردبووه‌وه‌ نه‌ک سه‌رما... چونکه‌ قه‌له‌کان پیکه‌وه‌ هه‌لناکه‌ن،

پیکهوه نانون، لانهش دروست ناکهن. بویه که گهرامهوه ناو کهشتیهکه، حزمکرد چهند سکنچیکی قهلهر شهکهکه بکیشم و نیشانی هونهری کورمی بدهم تا توانم ههلسهنگینیت. چونکه دهمیکه وازم له وینهکیشان هیناوه... لهوتهی له وولاتی نهرویج دهژیین، من وازم له کاری وینه کیشان هیناوه. چونکه ئهوان ریگه نادهن کهلتووری تر لهناویاندا گوش بیت. ههر بویهشه من دمویست رۆژ بیتهوه تا خۆم نامادهی سهفسر بکهم و بچم پاسپورتهکهیان بدهمهوه، پاشان بییان بلیم، من کویلهی ئیوه نییم.

لواى هاتنه ژوورهوه

که هاتمه وه ناو کهشتیهکه، ههستمکرد شتیک بانگم دهکات، ههستمکرد گیانی پاکی پیروز هاتووه بۆ سهردانمان. وا بوو، کاتیک که گهرامهوه نهۆمی ههوته؛ بینیم مومهکهی لای جیگهی نووستنهکهمهوه داناوه و لهگیانیکی ناسکی بلوورین و رۆشندا چاوهیری منه. رووخساری وهک مانگ دهمدهوشایهوه، چاوه شینهکانی ههر دهتوت ههمان ئهه چاوانهن که پاش مردن ههچمان نهمانتوانی لیکیان بنیین، چونکه ژیانى زۆر خوش دهویست. ئهه موسیقا و هونهری زۆر له راده بهدمر خوش دهویست. بینیم پرووت و قووت له شهرمی نازدا راکشاوه. فهرمووی: پیری خوشهویست کهمیگ گیانم بشیله، زهممهت نهبیت. منیش بی یهکوو دووکردن تا ئههکاتهی شیوهی گیانی کال و کالتر بووهوه، تا ئهه کاتهی نهبوو به ههلم له ژیر شیلانی نهوما؛ له شیلانی گیانی نهکهوتم... پاشان ههستمکرد پیویست دهکات سهرخهویک بشکینم، چونکه دهبوو ئههرۆ کانترمیر

لهبار چوو، ديوهكان تهرمه بچووكه همرمى شيويههكهيان برد و قووتيان دا... به دروش به ئيمهيان ووت: ئومان له قهبرسانى دهولتهى ناشتووه، چوونكه ئيوه پارهى ناشتنى تهرمى ئهوتان نيبه! راستيشيان دهکرد ديوهكان، ئهوكاته هردووكان بى كار بووين... يان بريكى كهه پارهيان پى دهدين.

سهرام دهبوو كاتيك بيرم لهو ههموو شتانه دهكردهوه... نهمزاني چون خوم بخافلنيم لهژير ليفهكههدا! ناچار ههستامهوه. ئهوكاته بوو كه فريشته هات بهلامهوه. بيدار بووهوه و فرمووى بابه ههسته و قاوهيهكى تر تهيار بكه. بهلكو كهميك بيرهكانت دههوينهوه.

پاسپورتهكهه لاي تهرمى قهلهر شهكهكهوه دانابوو. خوئنهويست دهستم دايه پاسپورتهكهه و ويستم بيدرينم. بهلام زوو پهشيمان بوومهوه... چوونكه مهبهست وابوو ئهمرؤ بيگهيهنمهوه بهر دهستی مهليک، ئهمرؤ، واته روژى بيستويهكهه مانگى سهراماوهزه، بريار بوو بچم بو كوشكى مهليک و پاسپورتهكهه بگهريئممهوه. چوونكه ئهوهى راستى بيت من ناتوانم لهه وولاته بژيم. ناچار كهميك به دوش داماوى سهيرى پاسپورتهكهه کردوو، لهخووه دهستم کرد به وينهكيشانى كهشتيهكهه. چوونكه لهه دوايههدها تنهها وينهه ماچ و كهشتى و فريشتهو ريگاكاني كهمال و پورترىتي گيانيى خوم دهكيشم. پاش تهواو بوونى وينهكهه، له سهه لاپهههه بهرامبهه به وينهه سهه پاسپورتهكهه، نووسيم: من كويله نيبم، من نازدم. پاشان دهستم کرد به نووسينى نامه بو جهنابى مهليكى بهريز. نووسيم: دوا نامهى بريار پاشان له ديري دوهمدا نووسيم: بو بهريزى سهروك دهسهلات جهنابى مهليک

بهنده وولاتی دایکم بهرله بیست و یهکسال جیهیشتووه... دایک بیرم دهکات ههمان شیوه که من بیری دایک دهکهم زور به دلگرمی. لهوکاتوه من گیانی خوم جیهیشتووه، واته وولاتی خوم، که هیچ کهسیک نویریت وک وولات دان به ناوییدا بنیت، واته وولاتی کوردوستان؛ به دلتهنگی دهژیم له ههندهران، نیگهرانم و تهنهام، وه ههمیشه خونی جوان بهویوه و به گهرانهوه دهبینم. گهرانهوه بو ناو میللت و خاکی خوم. بویه له دواییدا پاش چهندن سال نازناوی خوم گوری به: عیشقی بی وولات. نهمش بووه مایهی نازارمکانم، چونکه بی وولاتی نازارم دهوات... نازاریک که له نازاری شیرپهنجه بهژانتره.

لهو کاتهشموه ههول ددهم هاوری بم لهگهل ژیانداو خهنده بو ههر شتیک دهپروینم... چونکه ژیان هیندهی خهندهکانی سازادهی وولاتی نهرویح جوانه... لهو خهندههی لهو نیشانیان دهوات بو فریشته نادیارمکان - که لهراستییدا زادهی خهندهکانی خودی خوین. کهچی سازاده خوی فریشتهکان له نیو خهندهکانی خویدا نابینیت. بهلام من دهیانبینم. من گیانی گهلهکوی میللهتی نهرویحیش دهبینم. ههروهها من توورم لیتان. زور توورم لیتان.

له دواییدا توانییم بيم به هاوری ناسمانهکان و زهمین، توانییم بيم به هاوری فریشتهکان، خواکان، پیغمبهرمکان و گیانهکان! توانییم بيم به هاوری خشوک و کوترهکانیش، بهلام... بهلام نهمتوانی بيم به هاوری تهنها مروقیکی نهرویحی. نهمتوانی و نهمتوانی به داخوه!

من سروش و باوهری هاوژیانییم لهگهل گهلی نهرویزدا لهدهستداوه... ههست دهکهم لهگهل مروقهکانتاندا توانای ههلهکردنم نییه... حهز دهکهم بگهریمهوه بو لهو مهزلگهپهیی که

خاوهنى نېم هېشتا! كه هېشتا من و ميللهتهكه م خاوهنى نېن.
ئەمەش مايهى دلتهنگى يه.

سووپاسگوزارى خۆم، مائاوايېتان لى دهكەم، چونكه له
وولاتى ئيوه دا جېگەم نايېتهوه. نه وهك كوردېك، نه وهك
هونەرمەندو رېناس، نه وهك نووسەرو تەننەت وهك دامېن
پېسېش جېگەم نايېتهوه. لهعەتانه زۆر هەولم دا گرەويك
بەرمەوه... زۆر هەولم دا تا بتوانم كەلتوورى خۆمتان نېشان
بەم، كەمېك شەك و شيوەكارى و رەنگەكانم نېشانان بەم.
بەلام بەداخهوه، ئەو زەربانەى بەر رووم كەوتن و پېم گەيېن،
نازار بە گيانم دەدن.

لەتۆلەى ئەوه دا، له پاداشتى هەلەكانتانا دوو مندالى جوانم
بەخشى بە ميللهتهكەتان، ئەوم بە يارىدهى ئافرهتېكى بولغارى
ئەنجام دا، چونكه ئەو بى ئەوهى بىناسىت، بە بى ئەوهى
دوودل بىت له خېرمەندى و كەرامەتم شوى پى كردم و دوو
كورى جوان و ژيرمان خولقاند. مندالەكانم هەلگى بەهرەكانى
من. ئەوان پرن له پەيامى خواكان، پېغەمبەرەكان و
فرېشتهكان. ئەوان بى نمونەن له جوانيدا. ئەوان له يادى
دوورى من دروست بوون، ئەوان نازارەكانى من و سوپىكانى
من.

من هونەرمەندم... من بە پيوهرېكى جوانناسى داوهرى سروس
دەكەم... بۆيه ناجور دان دەنېم بە سېستەمى وولاتەكەتانا.
چونكه سېستەمېكى پاك و بېخەوش، دەبىت لەسەر بنەماى
رېز له جوانى و ئاكار دارېژرېت.

بۆيه كاتى ئەوه هاتووه بلىم: با بەس بىت، چونكه من پىر بووم
لېتان. سوپاس بو من مالتان ئاوا... ئەمەش ناسنامەى ميللى

وولاتهكەتان. من هەنگری ناسنامەى ئیوه نییم. بە گیانیکی ماندوووه بۆتانی دەگیرمەوه... حەزیش دەكەم بۆلیم مالتان ئاوا. وه بەنرخترین دیاریشم بۆ میللهتهكەتان مندالەكانمه، چونكه من ئەوانم بە نان و ئاوو پەروەردەى ئیوه گۆش كردوو. ئەگەر هیندەى قوورسایى ئەوان گەوهەر بەن بە من، بیگومان ناتوانن پاداشت و قەرەبووی تەنھا یەك سەعاتى دووریم لەوان بەدەنوه... چونكه ئەوان بەنرخترین سەرمایەى منن.

هەلبەتە من ناویرم ئەوان لەگەڵ خۆمدا بەرم بۆ وولاتینیک كه سەركرده دیموكراتخوازهكانى ناویرن ناوى كوردوستان بەرن. بەلام من دەویرم ناوى وولاتى خۆم بەرم. من دەمهویت بگەیریمەوه تا پێیان بۆلیم: من زۆر چاك دەربارەى وولاتینیک دەزانم كه ناوى كوردوستانه. هەروەها من پەیداغى ئەو وولاته جوان و پیرۆزەم كیشاوه. جا ئەگەر پۆژینیک له پۆژان مندالەكانم توانیان بەسەربەرزى بین بۆ دێدەنییم، پاشان كه گەرانەوه لاتان؛ پێتان بەفرمۆن كه باوكى ئیمه سەرى رەش بوو.

سووپاس بۆ هەموو شتتیک... بە داخهوه كه گەلى نەرویج بواریان نەدام كه هەست بكەم لەناو گەلى خۆمدا مە له وولاتى نەرویج. چونكه بۆ من جیهان كوردوستانىكى گەورەتره یان نەرویجىكى گەورەتره.

لەگەڵ ریزی پری مندالییدا بۆ ئیوهى خاوەن شكۆ.

نووسەرى نامە حەزرەتى نوح 21.11.2008

ئەمهبوو دەقى ئەو نامەیهى بۆ مەلیکم نووسى. بەلى خەو نەچووە چاوم، پۆژ هەلەهات و ناچار هەردوو كۆرەكەم بیدار كردهوو نامادەم كردن بۆ بەشداری كردن له هەلوێستى باوكیان

به پرويه‌کي ناديار. حمز مکرد همدووکيان له‌گه‌ل خؤمدا بهرم بؤ کؤشک و به‌دهستی پيروزی ئه‌وان نامه‌کم بگه‌يه‌ينم به مه‌ليک. بؤيه کاتيک که ئه‌وانم بيدار کرده‌وه، پاش به‌يانی باش و نان خواردن و خو گورينيان به‌وانم فرموو: حمز ده‌کمن ئه‌مرو له‌بری قووتانخانه له‌گه‌ل باوکتان بين و به‌که‌شته‌که بچين بؤ کؤشک، ده‌شيت پروژيکی خوش به‌سهر به‌رين، پاشان نانیکی خوش ده‌خوين و که‌ميک به‌ پايته‌ختدا ده‌گه‌رين، ئه‌وسا ده‌مه‌و ئيواره ده‌گه‌رينه‌وه. هه‌لبه‌ته ئه‌مرو له‌ ژيانی مندا پروژيکی پيروزه، چونکه بيستويه‌که‌می مانگه. هه‌رچيه‌ک دلتان بيخوازيت ده‌توان داواي بکمن.

پاش که‌ميک هه‌لسه‌نگاندين، ئه‌وان برياريان دا بچن بؤ قووتابخانه. چونکه له‌ که‌ين و به‌يني داخوازيه‌کانی من تينه‌گه‌يشتن. نه‌يانزانی که من نیازم‌ندم پاسپورت‌که‌م بگيرمه‌وه بؤ کؤشکی مه‌ليک. نه‌يانزانی که من هه‌لوئيسټيکی ميژووييم ده‌ره‌ق به‌ ژيانی خوّم وه‌رگرتوه. چونکه ئه‌وان له‌ کؤسپه‌کانی من به‌ ناگا نيين. نازانن که من له‌ ماوه‌ی ئه‌م چهند مانگدا چهند کاريکم له‌ده‌ست داوه. نازانن که‌من شه‌که‌ت و پيرم و توانای ئه‌نجامدانی هه‌موو کاريکم نه‌ماوه... نازانن که ئيتر ژيان وه‌ها ناچيت به‌ريوه. ده‌بيت چاره‌يه‌ک بؤ ژيان بکه‌م تا نه‌بووم به‌ کؤيله‌ی پزيشکه‌کان و نه‌خوشي خه‌سته‌خانه‌کان. چونکه زيلاّت له‌ويوه ده‌ست بيده‌کات که مروّف بکه‌ويته ژير ره‌حمه‌تی ياریده‌ی نه‌خؤشخانه‌کانی وولاتی نه‌رويجه‌وه. به‌داخه‌وه، من ناويزم خوّم له‌ قه‌ره‌ی ئه‌و غه‌مه‌ قووله‌ بدهم. من ناويزم به‌ دکتوره‌کانی ئيره‌ بلیم پيرم و توانای کؤکردنه‌وه‌ی قنه جگه‌رم نه‌ماوه، توانای کار کردنم ني‌يه له‌ ته‌عزيخانه‌دا ياریده‌ی ليقه‌وماوان بدهم... چونکه ئه‌وانه‌ی که دينه وولاتی نه‌رويچ، شايانی ئه‌وه نيين نازار بدرين، برسی بکرين يان

گوئیان لئ نهگرن و دهست بهسهریان بکهن. چوونکه دواکارم کاریک بوو که لهگهل پهناههنده کوردو عمره بهکان کارم دهکرد... دهبوو بهخیر هاتنیان بکهم و بی هستانه مامله ایان بکهم و گوئ له دواکار بیهکانیان نهگرم، نهخوشهکانیان نهنیرم بو لای دکتور بو چاره سهر، دهست و پی شکاوهکان فیر بکهم ووره بهرز بن و داوای چاره نهکهن. دهبوو له ترسیان برهویتمهوه و نهیلم هست به دوران بکهن. چوونکه گهنجهکانی کورد وولاتی باوانی خوئیان چول کردووه. ههموو ههلدین بو ههندهران، باوهریان به زیان مردووه له کوردوستان، بویه من به چاکم زانی بگهریمهوه... واز له جهرگی خوشم بهینم تهنها له پیناوی نهودا بتوانم دنمگم بگهیمنم به سهرکرده رامیاریهکان.

مندالهکانم له کهین و بهینی پیلانهکانی نه دوا بییهی من بهئاگا نیین. نازانن من خهریکی چیم... نهوه بو دوو روژیش دهچیت بهریوه بهری پهناههندهکان تروئی کردم لهسهر کار. پی ووتم: جا نهگهر تو پروژهی گهرانهوت ههیه، بوچی دیت بو کار؟ گهرانهوت خوش، پیویست ناکات بیی بو کار، دهشیت کار به سوودی تو نهیت. نه راستییهم بهسهر هات، کاتیک که بینیم لاوانی وولاتهکهم دین و کارمندان وهک داوین پیس و چهکل و پوخل و وهک گورگی هار لهوانیان دهروانی... لهتهماشایاندا قیزی منیان دهرهق به خوئیان دهروشان. راسته مروقی کورد ماندوو ترساوو دوراو دیارن. بهلام نهوان لای من شایانی پیروژترین ریزن، چوونکه ههرچیبهکم بینی به گهورمو بچوکیانهوه بانگیان دهکردم یان به ماموستا، یان به بهریز و به کاک.

به هر حال باسی پیروزی مرۆف ناکه، چونکه هه مرۆفه خاوهن جه هه ریکی تایبته، تا ئه کاتهی مرۆف ریزی خزی نه دۆرینیت، شایانی هه موو ریزو حورمه تیکه. له بهر ئه وه نه متوانی ده قاو ده ق پیلانی ئه مرۆم بۆ هه ردوو کوره گه ره کهم به راشکاو ی دارێژم، به لام زۆرم پێ خوش بوو که هه لۆیستیان وه رگرت و مه یلی چوونیان بۆ قووتابخانه گریمان کرد به سه ر خۆشایی پایتهخت و گه ران و خواردندا.

کاتیک ئه وان بهرێ کهوتن بۆ قووتابخانه، منیش نامه که ی مه لیکم جوان قه د کردوو خسته مه ناو پاسپۆرته که مه وه. پاشان بیرم له وه کرده وه راگه یاندن و رۆژنامه کان ناگادار بکه م، گه رچی شهوێ له ههنگاوی یه کهمدا به و کاره هه ستا بووم، نامه م بۆ رۆژنامه کان نارده بوو، ههروه ها سووپاسی به ده ستگه یشتنی نامه یان لیکردم. به لام سوور بووم له وه ی که کهسیان هاوکاریم ناکه ن و نایه ن به ده نگمه وه بۆ باس کردن و بلاو کردنه وه ی ویستی گه رانه وه گه رانه وه ی پاسپۆرته که م بۆ مه لیک.

به ره له وه ی خۆم بگۆرم بیرم له وه کرده وه که ده بییت زۆر پۆشته و پاک و بۆنخۆش بم، چونکه چوون بۆ کۆشکی ده ولته ی کاریکی جوانه و مرۆف ده بییت جوان و دلپاک و پۆشته بییت له ناو مه یدانای کۆشکدا. به لام کاتیک جل و بهرگه کانم ده ره ئینا، هه یچیان که لکی ئه وه یان نه بوو له بهر بکرین، هه ر قاته و شتیکی که م بوو، یان پیلوم نه بوو بۆ ئه و قاتانه، پاشانیش قاته جله کانم هاو بیینه یی بوون. له بهر ئه وه دوا ی چه ندین جار تاو تو یکردنی جل و بهرگ، بریارم دا به بهرگی سۆفیه یانه وه، به و قاته جله وه برۆم که جار یکیان له خه ونمدا نافرته خوا وه ندیکی گه لی نه رویچ پێشکه شی کردم. که ده ستیک بهرگی

خووری سپیبه. له پرانک و چۆغهو ستارخانینی کوردی دهچیت که به فەنتازای فریشته دوورابیت یان چنرابیت. دهستیک بهرگی زۆر نایابه و هەرگیز دلم نهیدههینا لهبهری بکهه، چونکه دهمتوانی تهنه له خهوندا سوود لهو دهسته جله ببینم. بهلام ئهمرو چونکه رۆژی یهکهمی ئازادیی بوو، توانییم خهونهکان بهچاوی راستهقیینه ههلبسهنگینم... توانییم دهسته جله خووریهکه له بووچه دهر بهینم و به راستهقیینه لهبهری بکهه. توانییم خۆم ببینم!

ههروهها تا رادهیهکی زۆر دلنیا بووم لهوهی که مهلیک بهبی ناگادار کردنهوه، نایهته دهری بۆ مهیدانی کۆشک و پیشوازی لهمن ناکات. ههروهها من کۆشکم ناگادار نهکردبوو. بهلکوو تهنه راگهیاندن و رۆژنامه ناگادار کردبوو. دلنیاش بووم لهوهی راگهیاندن ههوال دهگهیەنن به پۆلیس و دهشیت دووچاری مهترسییهکم بکهه. چونکه به پپی پپودانگی تیگهیشتنم، ههستم دهکرد دهشیت پۆلیس ریگریم بکات، چونکه کاری وهها له پپودانگی راگهیاندندا له مروقیکی میشک ساغ و دهروون ساغ ناوهشیتهوه. چونکه وولاتی نهرویح باشترین و خۆشترین مهملهکهته له جیهاندا، ئهوهی رازی نییه به هاوژیانی لهگهلیاندا، بی شک دهبیت نهخۆش یان شیت بیت. ههه بویهشه ههزمکرد ههردوو کورهکانم هاوهمم بن، تا ناراستهوخۆ نیشانی بدهم که ههلوپستم ئاشتیانه بهریوه دههم.

لهگهله ئهوهیشدا که دوینی شهو هیچ نهووستبووم، روو و رهوانم هیندهی دههینا بهری بکهوم. بویه بریارم دا باژوم. کهشتیهکهه خسته کارو بۆ یهکهه جار به کهشتی لهکههناکهانی ئۆسگۆردهوه بهرهو کههناکهانی ئاکهر بریگه له پایتهخت کهوتمه بهبادانی چارۆکهی کهشتیهکهه. چونکه بۆ ده سال

دهچیت ئیمه لهم دوورگهیدا دهژیین. دواهمیین کتیبیشم نایه بن دهستم، کتیبی پهیمی خواکان که لهم سالانهی دواایدا نووسیومه. نامهو پاسپورتکهشم خسته ناو زهرفیکی نامهی سپیهوه... پاشان له پوښاکي سپییدا؛ لهئاوینهکهدا تهماشایهکی خوم کرد. ههلبته کهس بهو قاته جله سوڤیانهوه منی نهینیوه، بیجگه له پیروژ. وایزانم ئهویش هینشتا منی وهها نهینیوه. چونکه وهک فیرمووم ئهو دهسته جلهم تنها له خونهکانمدا شک دهبرد. بهلام ئهم بهیانییه چونکه نازاد بووم، توانییم سوود له نازادیم بهرم، توانییم بهرگهکه بهراستی بکهم و لهبهریشی بکهم. درمختیکی پیروژیش که ناوی درمختی زهمانه وهک کلاویکی سی ئوی رهق راوهستاو وهک درمخت لهگهل ههمان دهسته جلا بوو، ئهویشم نایه سهر سهرم، بالام دوو هینده دهر دهکهوت. ههستم دهکرد تابلویهکی زور به شکوو تاییهتم لهناو ئهو دهسته جلهدا. لهناو چوغه و سهلتهو کلاوی وهک درمختدا! که تنها لایقی من بییت واته حهزرتی نوح.

لهنگهگرتن وداپهزین

لهناو کهشتیهکهمدا تنها نهبووم، چونکه من له ناو کهشتیهکهمدا ههزاران ههزار ئیکونی گیانی مهسیحه نازادکراوهکان له خاج و؛ ههزاران گیانی پاکی حهزرتی ماریاکانم له شیوهی خنده و دلی له ئاوریشم چنراو درووست کردوه، یان پهنام داوون. درمختهکهی سهر سهرم که کلاویکی پیروژه، له تهنافهکانی خالجالوکهی مهزن چنراوه... درمختیکی پیروژه به واتای خواوهندی دیرینهی گهلی نهرویح. بویه ههستم

به ته‌نهایی نه‌کرد، په‌شمورده نه‌بووم له‌وه‌ی هه‌ردوو کورمه‌کانم نه‌هاتن بۆ ئه‌و گه‌شته‌ی چاره‌نووسم.

له‌ ناو نه‌وه‌ی هه‌ره ژیره‌وه‌ی که‌شته‌یه چاره‌که‌دارمه‌که‌دا، کۆمه‌لیک می‌رووله‌ی سپی له‌ دیر زه‌مانه‌وه ده‌ژیین، ئه‌وانیش هاو سه‌فه‌رم بوون، له‌ ریگه‌دا نه‌یانه‌نیشته هه‌ستی په‌شیمانی ده‌ستم به‌سه‌ردا بگه‌ریت، تا توانییان نه‌وازشیان کردم و عوودو سه‌نتوو و که‌مانچه‌یان بۆ لێده‌دام... په‌که‌یک له‌ په‌یکه‌ره ئالته‌وونیه‌کانی هه‌زرتی مه‌سیح فه‌رمووی: مرۆف ناییت خۆی بداته ده‌ست وویسته‌کانی ئه‌وانی تر، چونکه مرۆفی ره‌سه‌ن خاوه‌نی گه‌یانندی په‌یامه. هه‌ر مرۆفیک که‌ دینه‌ بوونه‌وه، بوونی خۆی به‌وه گه‌رمیانه‌ ده‌کات که‌ بتوانیت به‌ ریگا سه‌خته‌کاندا هه‌نگاو بنیت، تا ده‌گاته‌ ترۆپکی وویست و په‌یامه‌کانی ده‌گه‌یه‌نیت. تۆش ئه‌ی نوح په‌یامت پێیه‌ بۆ میله‌تان، پرۆژه‌ی ئازاکردنی میله‌تیکه‌ی چه‌وساوته‌ له‌ ئه‌ستۆ گرتوو. دوو له‌ مه‌به، دُنیا به‌ به‌ سه‌رفرازی ده‌گه‌یت. چونکه‌ ئه‌و ریگه‌یه‌ی تۆ له‌به‌رته، زۆر دوورو درێژه. ئه‌نجام ده‌گه‌ی به‌ ئاوات. هه‌زرتی ماریا فه‌رمووی: ئامیین.

می‌رووله‌یه‌ک له‌ می‌رووله‌ ره‌شه‌کان؛ ئه‌و می‌روولانه‌ی له‌ قه‌برسانی ئۆسگۆرددا ده‌ژیان و دزه‌یان کردبووه ناو که‌شته‌یه‌که‌م. له‌گه‌ل می‌رووله‌ سپیه‌کانی مندا له‌ گه‌توگۆدا بوو. کاتیک که‌ من نیازی سه‌فه‌رم راگه‌یاندا؛ ئه‌وخه‌ریکی برنج خواردن بوو. زۆری خواردبوو، به‌ ده‌م پێکه‌نینه‌وه به‌ هه‌لوسته‌کانی من؛ قاقا وورده‌ برنج له‌ ده‌می پرته‌ی ده‌کردوو خۆی له‌یاد نه‌بوو. به‌ر له‌وه‌ی زیاتر گالته‌ به‌ له‌ده‌ستدانی که‌رامه‌تی خۆی بکات، رووی هه‌ینده‌ی تر ره‌ش بوو، پاشان ووتی: باشه‌ کاکه‌ی چیره‌کخوان تۆ به‌ چیه‌وه‌ ده‌نازی؟! ئاخه‌ر تۆ

خوت بهچی دهزانییت؟ تو کئیت وا خوتت لی گوراوه؟ تو گوی
سهگیش نییت. فرموم هر بوونههریک دهبیت به وهی که
دهیهوئیت، چونکه سروشت نهخشی کردهوهو گفتارو پهیامهکان
و کردهوه و خونهکانیشمان دهکئیشیت. بهلی جنابی میرووله.
بو منیکی چیرۆکخوان جیگهی شانازییه، که حزرهتی نوح له
دهرووندا زیندووه. چونکه ئهوه پهیامیکی سرووشنییه.
سروشت خوی بریار دهدات چی بهسر مروئیکدا یان بهسر
تودا دههئیت. کس نازانیت سروشت چند شینته! کس، بهلام
بهریز جنابی میرووله، تو چی خوشایی بهکت پی دهگات؟
بوچی به بوونی من قارس بوویت؟ نیا ههلهیه مروف پهیامی
پیغمبهرو خواکانی پی بیت؟ ووتی نهخیر بهکوو ئهوه
گووخواردنه. میروولهکانی هاوریی که گوئیان لهو زهمیمهیه
بوو، کشانهوه و فرموویان نهستهخفیرولا. خو هاوریکهمان
رووخساری رهش بوو! میروولهکه به ههله داوان ناخاوتنهکهی
لهیاد چوو. به پهله پرووسکی دهگهرا بو پارچه ئاونهیهک.
لهتاودا کهوته ناو پهرداخی شهرا بهکهمهوه، که توزی شرابی
دوینی شهوی تیا مابوو. چونکه له خوشیی سهرزنشتهکانی
بالی لی روا. منیش به سهری پهنجه توتهم ئهوم دهرهینا و
کهمیک تهماشای چاوه خوومارو گئیزبووهکانیم کرد. پاشان بهوم
فرموو: تو نهووی کاتیک که پیغمبهر له دۆلیکدا بوو و
قورئانی دهخویند فرمووت: لهقهد سهمهعتول قورئانه
عهجهبا!؟ له بیرت نایهت لهو سهردهمهدا تو جنۆکه بوویت؟
بهدهم پرمهی گالتهی دهمهلاسکی کردنهوهوه لهو پهری نامان و
دنیاییدا رهنگی رهشی زهره ههگهرا... وینهی خوی لهناو
گالینهی هر دووچاوی مندا بینی له قهترانهوه دهگورا به زهره.
له وهلامداووتی: گهورم قورئان ئهفسانه و بهلاغه وئیعجازه...
بهلی من بووم. من خودی پیغمبهریشم دیوه. ئهوه هینده
نورانی بوو، که نافرته بهتوماشاکردنی تووشی ئالوش

دهبوون... خویان دهر نیهوه بو نهوهی بچنه باوهشی، چوونکه له باوهشی نهودا کهرامهتیان پاک دهبووهوه، رهنگیان وهک من رهش بوو، کهچی لهپال پیغهمبهری مهزنا سپی سپی دهبوونهوه. نهو دروودی خوای لی بیت، حزی دهکرد تاریکی لابات... لهبهر نهوهی ههندیگ شهو لهگهڵ فریشتهکان جیژوانی ههبوو، وهک پرووناکی لهشهودا دهرهوشایهوه، حزی دهکرد ههرچی تاریکیهکانه روشنیان بکاتهوه. نهو نیواریه نیواریهکی پرتقالی بوو، کاتیک که من گویم له خویندی قورئان گرت، دهنگی نهو تیکهه له کورالی نامینیگ بوو له ئاسمانی یهکه میندا... نهویش دهخویند: نهلف لام را... تیلکه نایاتوولکیتابیلمووبینی1. ئیننا نهز لهناهو قورئانن عهره بیا لهعه لهکوم ته عقیلونه...

دهنگی نهو له پهیمی قورئاندا پر بوو له گریان... پاشان که بیدار بووهوه به دم خویندی قورئانی پیروژهوه، سهری نایه کوشی فریشتهیه کهوه فرمووی: نهو میلله ته دهلی خوا غزه بی لیگرتوون، واز له شه ناھینن، چی بکهم خویه تا نهمانه لهم جههالهته دهر بازو رزگار بکهم؟ نهی داد و هاوار چی بکهم، نهو شه بهمن ناکریت. فریشتهیه که له فریشتهکان فرمووی: نهوهی سهری کهسنگ دهر بیت وهک نهوه وایه سهری جیهان بپریت، نهوانه بی به ناوی خواوه سهر دهرن گهر دهویرن با یه شماخهکانیان داگرن و ته ماشای خهکی بکهن. نهگهر پیاون با نهو کاره لهبهر چاوی خهکییدا بکهن له مهیدانی شارد. پیغهمبهر دروودی خوای لی بیت زور دلی به جههلی عهره ب و پوزو قوشمه ی نهوان دهسووتا. هاواری له ئاسمان دهکرد، دهفهرموو: من دهمویت دیو له دهر وونی عهره ب ریشه کنیش بکهم.

بۆيە من بە ھاوړئ مېروولهکانم فەرموو، مەترسن، ھەر يەکمەتان خواوھند بەو جۆرە بپەرستئ کە دلئ دەخوازئت... با خواکانمان لەيەک نەچن، بەلام ئەگەر گشتمان ھەول بەدەين خواکانئ يەکتري ببينين، ئەوسا دەتوانين سەري ريز بۆ کەرامەتي يەکتري دانەوينين. مېروولهکان فەرمويان ئاميين.

کاتیک مېروولهکە ڕووی خۆی بینی سپی دەبیتەوھ لەناو ئاوینەي گلینەي چاوی مندا، فەرمووی: ئەي نوح ی بەرئز، بۆ ئیم خۆش بوویت؟ فەرمووم ئیووردن پەيامی باوهرمانە. تا سێجار لیت دەبوورم، ئەوسا لیت زویر دەبم. لیزویر بوونیش ھەلەيەک لە ناخی تۆدا دەچینیت، بەوھش سروشت تۆرە دەبیت، چونکە سروشت زویر بوون و زیز بوونی پئ خۆش نییە... سروشت لەتاو رەقیی دلمان پری کردووین لە کینە و رق و تۆلە و بەغیلی و پەشیمانی و مەیلی بەدکاری و بەد رەوشتی. سروشت بە کردەوھکانمان پيس بوو. بۆيە جوانترین دیاری پێشکەشی سروشت دەکەين کاتیک کە لەيەکتري دەبوورين. بەلام نەکەن بە مەبەست کەرامەتي يەکتري سەرزەنشت و ئەتک بکەن، نەکەن.

بە مېروولهکانم فەرموو: کاتیک کە ھاوړیکەتان ھەلەيەکی کرد، پستی تئ مەکەن. مېروولهکان سەريان دانەواند، سەريان لەقاند، پاشان بە ئامیرە موسیکییەکانیان دەستیان کرد بە ژەنبینی ئۆکوردوین، ئاوازيکی فۆلکلۆري نەروېجیان بۆ ژەنبین، ئۆکردوینەکان دلئ مېروولهکان بوو. مېروولهکانئ مەملەکەتي من، یان ناو کەشتییەکەي من، دلئان لە ئامیريکی بچووکي موسيکي دروست بوو... ھەر پۆلیک لەوان جۆرە ئامیریک لە دلئاندايە. جوانترە بلیم دلئ ھەر پۆلیک لەوان جۆرە ئامیريکی تايبەتە... تەنھا بۆ من دەژەنن لەکاتە ناھەمواروو

دژوارهکاندا. ئاههنگیکى بهجۆشيان بۆ ژهنييم پاش ئهوى
 كهشتيهكهم لهكهنار لهنگر گرت و نيازى دابهزينم لهدل
 گرت. چوونكه بۆ دواهميين جار بهسهر ههلوئىستى خۆمدا
 چوومهوه و دلنيا بووم كه ههله نيه له منهوه گهر ئهو كاره
 بكهم. ههله نيهه ئهگهر نههى و نكوولئى له هاوژيانى بكهم
 لهگهل گهلى نهروبيجا. چوونكه ئهوان ههژده ساله منيان بهههله
 مهحكوم كردوه... ههژدهساله من خهون به ئازادى هونهرى
 و داهينانى هونهرىيهوه دهبييم. ههژدهساله من بهوان دهلييم ئهى
 هاوار داد، ئهري شوئييك نيه مرؤف به ئاسودهى كارى
 تيدا بكات؟ ئهري من كهى بتوانم به هونهر جهوههري
 ميللهتهكهمتان نيشان بدهم؟ ههژده ساله ئهوان به ياساى ناچور و
 دهمخوار بهر زلهى تهماشام دهن و دهلين: تو مافى گهشهى
 كهلتوورى و هونهريت نيه. دهلين ئيره وولاتى سهگپرست و
 ديوپرست وپشيله پرست و چهواشهكردى جوانىيه، تو بو
 نيه لهوه زياتر پيداگرى بكهيت تو هيچ مافىكت نيه تا داواى
 بكهيت. تو كيهيت؟ كورى كيهيت؟

ئيتر بۆچى ههله بم! نا من خوم بهههله نازانم گهر مهيلى
 هاوژيانى لهگهل گهليكد لهدهست بدهم، بهر له ئيستا من؟
 وويستى هاوژيانيم لهگهل ميللهتى خۆشمد لهدهست دا... ئهوا
 ئيستا مهيلى گهرانهوه دهكهم. مرؤف تهنها له دهستى زولمهت
 ههلهديت. زولم مرؤف ههراسان دهكات، وونى دهكات تهناهت
 گهر لهناو مالى پادشاشدا بيت. مرؤف كامهرانى له دهست
 دهكات كاتيك زولم دهستى بهسهردا دهگرئيت، كاتيك كه
 ديوهكان زور دهبيت. كاتيك كه جهجالى شهر ههلهدهستيت...
 ئهوسا بهچاوى خوتان دهبينن كه چون مرؤف دهبيت به دوژمنى
 هاوړئ و خوشك و براكانى خوى! ئهوسا كاريكى ئهوتو نابيت
 بيكهين. ئهوسا كردهوهكانتان غهرقى توورهى سروسهت دهبيت،

باکان سهريان لیدهشیویت، بارانهکان هار دهبن،، سهراماکان گهرمایان دهبیت. گهرماش سهرامای دهبیت. بویه من ههلویست لهم وولاته وهر دهگرم، چونکه راستگویی ملی شکاوه، مروّف حز به سهرزهنشت کردنی خوئی دهکات. من ناتوانم سهر بۆ ههلویستی مروّفی ههله بلهقیتم. من شهکمت بووم له تهماشا گومراکانی نهوان. ماندوو بووم له ههلمژیینی ههناسهی پر له گوومان و بووغل و دوودلی و قیزیان. نهوان خوارو خییچ له راستیهکان دهروانن. بویه من ههله نییم. چونکه نهوان مروّفی قژ رهش و پیست بۆرو رهش له خویمان به کهمتر دهزانن. نهوان بهو رهوشته شهزمهزانن. من ناتوانم خۆم بهکهمتر لههیچ بوونههریک بزائیم. من هیندهی ریز له میروولهکان دهگرم، ههمان هیندهش ریز له خواکان دهگرم، تهنانهت ریز له دیوهکانیش دهگرم تا نهو کاتهی گوبهندی گهورهم بۆ ساز نهدهن. دهنا لینیان تووره دهبیم.

بهلام لهوانهیه حز بکهیت بزانییت بۆ بهر له بیست و یهکسال من ولاتی نهبووم، کوردوستانم جی هیشت! دهزانن بۆ؟ نهها... دهبا به کورتی تووتی ئاسا کورتهیهکتان دهبارهی رژیمی گۆربهگۆری نهفلهقی بۆبکهه، که خوا چون غهزهبی لینگرتوون،، فهرموون:

خەلکىيىنە، من بە ويژدانى پاكەوھ فەرموودەكانم دەگىرمەوھ،
دۇنياتان دەكەم كە زيادەروۆى ناكەم... سالاھەكانى ھەشتاكان
رژىمى بەعس روژىكيان داي بەسەر شارەكەمداو وەك
كوولەى رەشى چاوسوورو درو گوشتى بوگەن خور...
شارەكەم داگىر كرا بە جەللادەكانى بەعس... لەھەر
گەرەكەكىكى شارەكەمدا چىيان بوويستايە دەيانكرد. ئەوھى
كرديان بە زمان باس ناكريت... بەلام ئەوھى ديمان كەم نەبوو.
من تەنھا باسى رووداوھ بچكۆلەكان دەكەم... كە مندالى
ھەتايويان بە دارتتلى شەقامەكانەوھ دەست و پا بەست دەكردو
لەخورا گولە بارانيان دەرکردن و پارەى فېشەكەكانيشيان لە
دراوسيو دايكى بيومژن دەسەند... ئەوانە لەشكرى تايبەتى
حەرس جەھورىيى سەدام بوون، ھاتبوون بە قىين و رق و
چاوترسان ميللەتەكەم بتوقىنن. چاويان دەنگووت چاوى
ئەھرىمەنە، لووت فش و پىر قىين و قىزو تف بوون
دەمووچاويان دەنگووت بە قىين سواخ دراوھ، پىدەچوو
خواردنەوھيان خوڻى مەروقى كورد بىت... لە ھەر كۆلانتيكى
شارەكەمدا دەيان و بىست و سى خويان دەكرد بەمالاندا و لە
دەرگاي كەسيان نەدەدا... چونكە كورد ھەميشە دەرگاي والايە
بو دووژمن. بويە دەبىت مەروقى كورد فېرى چارەسەرکردنى
ئەم دووژمن ريزلننەنە بكات. كەچى جەللادەكانى بەعس
ميواندارى و دووژمن دووستى كورديان پيشىل دەكردو مندالى
كۆلانەكانى شارەكەميان لە خورا گولە باران دەكردو
ھەندىكيان بى سەرو شوين دەكردن.

ئەو روژە كە ئەوھم بىنى، رووم كرده خوا... پىرسىم ئەمانە
چىين؟ ئەمانە كين؟ ئەمانە بو وا غەزەبىت لىگرتوون؟ شەوھەكى
پىغەمبەرىك ھاتە خوم، نەمزانى كام يەكە لە پىغەمبەران بوو،
فەرمووى: ئەوانە ئەو لەشكرەن كە تەنھا خويان دەتوانن خويان

قَر بکهن، ئهو کارهش دهکهن... چونکه شهر ئیخه‌ی ئهوانی گرتوه، ئهوان وا دهمانن شهر ژيان به‌ریوه دهبات. دلگیر مهبه، خواوند ئهوانی له بییر چۆتهوه. ئهوان هه‌ر وه‌ها بوون. ئهوان له‌شهرن و بو شهری ئهوان لیره مه‌ینهره‌وه... برۆ، ترست نه‌بیت، شهر قری تیده‌که‌ویت، چونکه ئهوان وایان لی دیت که چیدی شهر دادیان نادات. ئه‌وسا قَر ده‌بن. به‌ دهر دو نه‌خۆشی و فیتنه. به‌ر له زله‌یزه‌کان له‌ناو ده‌چن.

بۆیه هه‌له‌اتم بو وولاتی ئیران؛ له‌وی به‌چاوی هاورنیه‌کی تیکچوو ببینیم ئافره‌ت و پیاویکیان ره‌جم ده‌کرد... خه‌لکه‌که‌ش سه‌له‌واتیان له دیداری پیغه‌مبه‌ران و ئه‌سحابه‌کان داده‌دا! ئاسمان گری لیده‌باری له‌تاو جه‌لی مروقی جاهیلی... فریشته‌کان هه‌وت ئاسمان هه‌له‌اتن و له‌ کرده‌وی مروقه‌کان حاشایان کرد. ئه‌وی توورک و فارس و عه‌رب به‌ میله‌تی کوردیان کرد هیتله‌ر به‌ جوله‌که‌ی نه‌کرد... ئه‌و دیوه‌ کافره‌ دینسزانه چونکه له‌ ئه‌ژده‌هاک و مه‌غول و عیفرینن ناتوانن به‌ی سزاو تو‌له‌و تاوان روژیک بژین. خوا چیی داوه له‌ کرده‌وه‌کانی ئه‌وان! خوا شهری دانه‌هیناوه. چونکه سروشتی خواو خواکان بی به‌رین له‌شهر. جا هه‌ر نابین و باوه‌ریک ده‌لنیت بکووژن له‌ پیناوی خوادا، هه‌له‌یه. ئه‌وه واتاو ئه‌لف و بیی هیچ باوه‌ریکی پیروژ نی‌یه.

له‌به‌ر هۆکاری شهر پشتم کرده دیداری دایکم، رووم کرده هه‌نده‌ران تا بزانه‌ سه‌رچاوه‌ی شهر له‌ کوپوه‌ سه‌ری هه‌له‌داوه و له‌کوئی چاوگی ته‌قیبوه!

زیا رویم نه‌کردبیت له‌ کۆچه‌کاندا به‌ره‌و ئیران، به‌ره‌و زاگرۆس، به‌ره‌و ئه‌فغان و پاکستان و هیند... پاشان به‌ دووربینی خه‌یال ته‌ماشای چیین و یابان و ئه‌مه‌ریکام کردوو،

ئەوروپاشم دیت. گھرام تا لە وولاتی نەرویح گیرساموہ. وامزانی ساردی و توورہ نەبوونی ئەو گەلە لە ژیریانەموہیہ، چونکہ بینیم توورہ نابین! حەزم کرد فیری ہونەری توورہ نەبوونیان بېم. ئەنجام پاش سالانیکی دريژ تیگەیشتم کہ توورہ نەبوون، حەماقەتە. نەخوشییەکی پیس و موزمینی گیانییە. تیگەیشتم کہ توورہ نەبوون لە ئەنجامی کەمزانی و وور بوون و تەخدیری خانە دەماری یەکانەوہ دەست بەسەر تەبەقەو ئەندامەکانی کۆمەلگەدا دەگریت. نەخوشییەکە دری و هاری و شیتی و گۆجی و وەسواس و سستی دووچاری مرۆف دەکات، خانە دەماری یەکانی سرن و درەنگ زەبر بە دەماریان دەگات. تیگەیشتم کہ پایەکانی شەر لەسەر عەرشى نەزانی بنیات نراوہ. تیگەیشتم کہ مرۆفەکانی جیہانی یەکەم تاوانبارن بەرامبەر بە زۆربوونی شەر. بەرامبەر بە ساردبوونەوہی خرۆشى ژانیان. چونکہ ئەوان هیندە ترسوؤ لاوازن کہ لە تاواندا چۆرەها تەرز چەکی کۆکوژو ئەتۆم و کیمیایی و بایەلوژییان داھیناوە. نازانن، هیندەش گیلن کہ نازانن بەوہ خویان لەناو دەبن. بۆیە من تەمەنم لەدەست دا لەناو زیندانەکانی ئەم وولاتە ئەوروپیانە و زلھیزەکانی ئەوروپا و جیہان. ئەوان دووچاری شەریکی تر بوون.

بۆیە وەک چۆن لەوئ هەلھاتم، لە تاوا وا خەریکم لیرەش هەلئیم. بۆیە بەچاکی دەزانم کہ باسی ناواخنی هەلوئستی بەجیھیشنتی وولاتی خۆمتان بۆبکەم، تا بزائن کہ لەبەر هەمان ھۆیە بگرە زیاتریش ئەم وولاتەش بەجی دەهئیم.

جا با بئیموہ سەر باسی لەنگەر گرتن و خۆ تاو دان بەرمو دەرەوہی کەشتی... بۆ پیاسەکردن بەناو شەقامەکانی ئاکا بریگەو کۆشکی پادشادا... میروولەییەکی کەنەفتی پیر

فهرمووی: قووربان زیارۆی نهییت له رووتا، نایا دوای وولاتی نهرویح ژینگهت کوئ دهییت، روو لهکوئ دهکهیت؟ گویم لئ بوو، قهله رهشکهیهک چوار جار قیزاندی و فهرمووی: بلئ مالم تیشکی خۆره.

خواحافیزیم له میروولهکان و گیانه پیروزهکانی ناو کهشتیهکهم کرد و کتیهکهم خسته ژیر بالم و پاسپورتهکهم نایه ناو نامه سپیهکه... پاشان بهرئ کهوتم.

هیشتا زوو بوو، چونکه بریارم دابوو کاترمیر چوارده یان دووی پاش نیوهرو له کۆشکی مهلیک ناماده بم. بۆیه به پیاسه چووم بۆ کۆلانی موسا، تالهی ژهمه خوراکیک بخۆم. تا سهرماو بیخهوی شهکهتم نهکن. چونکه من خۆم شهکهتم له ژیان و هاوژینی لهگهڵ گهلی نهرویجدا.

له ریگهمدا بهرهو چیشتهخانهی نهروز، کۆمهلیک شتی سهیرم ببینی... سوالکهریک هاته سهر ریگهم قاچهکانی له تیرۆک دهچوون... نازانم چۆن قاچهکانی نهدهتمزین و لهسهری دهرووی! سوالی دهکرد، ههستم کرد ئهگهر من هینده بههیز بوومایه بهو سهرمایه وا به قاچی رووتی برۆم، ئهوا سوالم نهدهکرد، بهلکو سوالم دهکرد شتیکی فیڕ بم. شتیکم دهکرد تا کهرامهت گۆش بکات. سوالکهری دووهمم بینی کوریکی گهنجی جوانی نهرویجی بوو، تهنها چاوه شینهکانی ئاسمانی یاد هینامهوه... سهیری کردم، زانیی منیش کهم دهرامهت، بهلام دهتوانم یاریدهی بدهم، ئهویان به پیچهوانهی یهکهمهوه خۆی له کیسهی خهوهه پینچابوو، دهستکیشیشی لهدهست بوو، پهرداخیکی مقهبای له دهست گرتبوو بۆ وهرگرتنی پاره. بهلام من هیچم بۆ نهکرا، چونکه دُنیا بووم ئهویش لهمن بههیزتره له رووی ئهندامیهوه، ههستم کرد دهتوانیت کار بکات.

سټیهم سوا لکهر نافرمتیکی پیری نهخوش و لاواز بوو، هاته بهر دهمم و ریگهی پی گرتم، به زمانیکی نامو داوای یاریدهی دهمکردو و پنجهی شایهتمانی بو ناسمان هلهدهبری و له ههمان کاتدا کرونیکی نهرویحیی نیشان دهم و به ههمان زمان دهیگوت تنها کهمترین یاریدهم بدهی نامرم لهبرسا. چاویکی شین و چاوهکهی تری رمش بوو، چاوه رمشهکهی کهمیک چووبوو به قوولا، ههستیکی سهیری دوولانهی بهمن دهبهخشی... که سهیری ناو قوولایی چاوی چهپییم کرد، بینیم دنیا دهیت لهوهی کهمن بهی یاریده دست بهرداری نابم، زور دنیا تهماشای کردم. منیش کهمیک ووردم دهرهیناو داواکاریهکهیم پهسندکرد...

نهوه تنها بینراوهکان بهبوون له ریگهدا بهروو چیشتهخانهی نهروژ، لهگهرکی موسا... بهلکو زور شتی جوانیشم بینی... بینینی کیژوله نازدارکان، نهوانهی حزریان له سهماو خو جوان کردنه. نهوانهی که قولی کاریان لی ههلمالیوهو کار دهکن... کومهآیک فریشتهی بی بلم بینی ههر یهکهیان له یادی بیریکی سهر سووریندا خندهکانیان مت بوو لهسهر روخساریان، بهلامدا دهرویشتن و بون و بهرامیان سهد هیندهی بونی ریحانه و حیله و میخهک خوش بوو، دهنگوت چهپکه نیرگز له پرچیان رواوه، به بونیان ههرچی دوو دلی ههبوو له دهرووندا گولواو پژ دهبوون. ههستم به جوانیی سروشی مروف دهمکرد، وورد وورد تهماشای نهو ریپوارانهم دهمکرد، تهماشای فریشتهکانم دهمکردو نهوانم لهگهل فریشتهی کچمدا هلهدهسنگاند نهگهر همرزهکار بوونایه، گهورهکانیانم به پیودانگی تنها جوانی تهماشا دهمکرد. چوونکه تهماشا قووتانخانهی ههستکردنه به جوانی. شتی وها جوان جوانم ددی سهرم دهمسوورما لهکاری خوا، به دهم ریوه چاوی کیژولهیهک تهلیسمیکی تی

گرتم، که تەلیسمەکم خویندەوه، تیگەیشتم که له تەماشاکەیدا نووسرا بوو: گەر جوانی نەبوا یە خواش بوونی نەدەما، دەمرد. له وه لامدا فەرموووم: زۆر راستە، تەنانتەت خواش بە شانازیی داهینانە جوانەکانییەوه دەژی. بۆیە پێویستە هونەر مەند له پیناوی خۆش کردن و گۆش کردنی باوەری جوانییدا تا دەتوانیت پێ داگریت بۆ ئەنجامدانی پرۆژە هونەری یەکانی... تا بتوانیت له جوانییدا ئاوێتە بیت و دلناو بە بێ مەیلیکی سوودمەندی ماددی له جوانی بکۆنیتەوه... چونکە سوودمەندییەکە له جوانییدا تەنها گۆشکەری هەستی رەزاهەندییەکە... رازی بوون له مرۆفی پەتی، هەستی پەتی، بیری پەتی. چونکە هەستی جوانی مرۆف له کەمأل و نەمەری نزیك دەکاتەوه. جوانی ئافەرەتیش سحرێکی کەونییە، مرۆف له ئامانج نزیك دەخاتەوه... چونکە مرۆف نەخشەیی بوونەوهری تیاپە. نەخشەکانی بوونەوهرەکانیش له هەستی جوانی و له باوەری هارمۆنی هونەری و سروشتی ئافەرەتی راستگو و ژیرو شەرمن و جواندایە.

هەندیک ئافەرەت هەن، که بەلاتدا تی دەپەرن، هیندە بە حورمەتن که مرۆف سەری لێیان دەسورمیت، ئارایشتیکی سادەو بۆنیکی پیرۆزو، نازیکی فیمینین و تەماشایەکی بەرپز و بزەیهکی شیرین دەگرەن هەندیک له ئیمە... بێ ئەوهی چاوەروانی پاداشت بن، پیمان دەکەن له بەهەجەت و هەستی شکۆ... دەشیت خۆیان بزائن که بەو کارەیان سروشت پاکژ دەبیتەوه.

هەندیکی تریان، هیندە بەدخوون، دەلێی له دلێ گورگ و بەرازدا ژیاون، قایشی سەگیکی یان دوو سەگیان لەدەستە، یان بەرازیک دەگرەن باوەش و پشیلە پەرسی دەکەن... هیندەیی

دهست بهسەری پشیلەکاندا دەهینن، گەر دەست بەسەری تووشبوو هەکان بە نهخۆشی شیتی دا بهینن - ئەوا نهخۆشهکان چاک دەبنهوه و ترسیان دەشکینت. هەندیک هەن بە کردەوهو هەلوئەستیان ئازاری گیاندارو بیگیان و سروس و خواکانیش دەدەن. هەندیک جۆرله ئافرەت هەن، مرۆف بچوک دەبیتەوه بە تەماشایان. مرۆف نابووت دەکەن... ئەو جۆره له مرۆف، له خۆیانەوه گالته به بەرامبەرەکانیان دەکەن و ئەوانی تر گالتهبازانه هەلدەسەنگینن و هەست به قوورسای کەرەمەتی بەرامبەرەکانیان و خۆشیان ناکەن. ئەوانەن بوونەتە هۆی زۆر بوونی شەر،، خوا نییه که شەر زۆر دەکات، چونکه ئەوان شوو دەکەن به مرۆفی باش... ئەویش به خۆیانەوه تووشی بووغز و غیره و تۆله و هاری و تەعدا دەکەن. گەرچی هەن له ناو پیاوهکاندا ئەو کاره بۆ هەوهس دەکەن. ئەوان بەجۆریکی ناجۆرتر سروس و مەرزو پەیس دەکەن.

هیندە ی تر برسیم بوو تا گەیشتمە چیشخانەکه... کۆمەڵیک کۆلانی و مەرزوو چۆلم بینی، له هەر کۆلانیکیدا جیگەیهکی ئەوتۆ خالی و بەربلوم دی که دەشیا من بەسوودی پێشانگا سوودی لی بینی و ئاوهدانیشی بکەمهوه. کهچی دیوهکان بهمن دەلین: ئەگەر جیگەیهک بەهین بەتۆ، ئەوسا هەموو خەلکی دەین و دەلین ئیمەیش هەمان جیگەمان دەوێت!

لەناو مرۆفەکاندا به هەر چوار رەگەزمەکهوه هەن تیاپاندا به قاقای درۆ دەزگای بیستن و بینینی مرۆف هەراسان دەکەن، تیاپاندا به بوختان شەپتانەکان دەکات به قالونچه و خواکان هەراسان و تووره دەکەن. خواکان له فەرهنگۆکی مندا ئەو منداڵانەن که زوو مافی هەبوونی باوانیان لەدەست دەدەن، ئەوانەن که باوانیان وەک من له بیکاریدا دەنالی و له زیندانی

به‌غلی و بووغز و رقی دیومه‌کاندا دهسته به‌ستن. خواکان ئهو مندالانن که نان نی‌یه بیخون و گهلی ئهوروپاش تهماشایان ده‌کن. خواکان زورن که له ناوماندا ده‌چوسینه‌وه، بویه سروشت قینی لیمان هستاوه، له پر پیغه‌مبیری سهر ده‌بردیت، له پر خواوندیک ده‌قپیزیت، له‌پر لافاویک دیت و سهدان دیوو ن‌سحابه و فریشته و خواکان راده‌مالیت... چونکه کرده‌وو قاقای دروو بوختانی ناجور و درو و شهر سروشتیان شیت کردوه.

نان خواردن

کاتیک گه‌یشتمه چیشته‌خانه‌که کات ده‌مو نیوه‌رو بوو. داوای برنج و فاسولیا کرد به‌قاییک ئاوگوش و نانی تهنوروه... کاتیک ده‌ستوو‌برد خواردنیا بۆ هینام، به‌دهست، به‌خوی مندالییم که‌ومه نان خوارن و پارو لرفکردن... چونکه له‌برساندا سهرام بوو. تامی گوشته‌که خوش نه‌بوو، تیگه‌یشتم که ئهو مانگایه به‌ریزه‌وه مامه‌له نه‌کراوه و به‌بی ریزی په‌رومه‌ده‌کراوه سهر براوه... بویه ئه‌ویش گوشتیکی بی تاموو له‌زمت ده‌دات به‌خاوه‌نه‌که‌ی. چونکه رزاهندی خوشخوانی به‌دی ده‌هینیت. ته‌ناهت گولیش گهر بی ریزی به‌رامهر بکریت، بونی خوش ناییت. من زور له‌مئزه دلنیام له‌م بیرۆکه ساکاره. به‌هه‌حال ده‌توانم بلیم حه‌زم نه‌کرد گوشته‌که بخوم، به‌لام خواردنه‌که ووشک بوو ئاوگوشتم به‌سهر دا ده‌کرد...

کەس منی جیاواز نەدەبینی! سەیرم لێ هات، کەس لە چیشته‌خانه‌که نەیدایه پرمه‌ی پیکه‌نین به‌پۆشاک و کلای سهرم، به‌لامه‌وه سهر بوو که ئهو چه‌ند نه‌فرانه‌ی دانیشتیبون،

هیچیان تهماشایان نهکردم... ههستم بهوه نهکرد که پۆشاکم به شتیک لههه ئهوان جیا بئیت. دهنای بئگومان کهسئیک دهیدایه قاقای پئکهئینن، چونکه ههن لهناوماندا به ههموو شتیک پئدهکهئن. وهک مئرووله خوا غهزه ب لئگرتوو هکه.

پئ دهچوو ههئدئیک ههر نههئینن! بهلام من خاوهن چئشتخانهکهم بئنی، ئهوش وهلامی سلاومی دایهوه، کورکهشی هات و سوراحببکه ئاو پهرداخ و خواردنی بۆ دانام!

پئم خۆش بوو که کهسئیک لهوان بانگم ناکات به گالتهجاری و به دهنگی گالتهی وهک برا بچکولهکهم پئمبئیت: هزرهتی نوح بهخیر هاتی سهر سهری هزرهتی شئخ و شایهتمان و شئیت.

باش بوو برا سهرتاشهکهم لهوئ نهبوو، دهنای دهیکردم به پهرۆی بئ نوئژ... چونکه ئه دلی به تاریکی سمیوه، ئه دئوئیکی تاریکی موسولمانه جاهیلهکانی لهسهر ناوچهوانی کووتابوو! ههمیشه دهمی پهر بوو له جنئو، وای دهزانی برایهتی بریتیبه له ههلهکووتانه سهر کهرامهتی برا گهوره. دلی لهمن بهخۆرایی پئس بووه و وای دهزانی خۆی چۆن بئیت، بهرامبهرهکهشی ههمان شئوهیه، بۆیه چاوی به کهرامهتی مندا ههلهندههات. به داخهوه، خۆشهویستبیم بۆ ئه هئندهی گهردوونئیک مهزن بوو، داگیری کردوو به ههلمهتی جنئوو دههپئسی گهردونی رئیزی منی له خۆیدا داتهپاند. پئم خۆش بوو براکهم لهوئ نهبوو. زۆرئش پئ خۆش بوو.

کاتیک و مدهر کهوتم... کهمینک لهشم گهرمای پینگهیی... چوونکه
رۆژئیکی زۆر سارد بوو... له رینگهدا له سههما و کرپوهم
پرسی: باشه ئهگهر بئیت و من ئهم وولاتهم مندا لهکانم بهجی
بهیلیم چی روو دهوات؟ ئایا ویزدانم بهرگهی ئهو زامه گهورانه
دهگریت که من دووچارى مندا لهکانمی دهکهم؟ کرپوه لووراندى
و فهرمووی: بهریز حهزرتی نوح، هیچ تاوانیک هیندهی
دوور کهوتتهوهی باوان له مندا لهکانی گهورهتر نییه. بهلام تو ئهو
کاره له پیناوی کهرامهتی شکومهندی ئهواندا دهکهیت، ئهوان
پپرۆکه بوون. پاشان ئهوان وهک وچهکانی پینشووت، گهر
لافاویش ههلسیت باومرت پی ناکهن، ئهوان بایین له فیر بوونی
ههلهی سهردهم. ئهوان ناتوانن دان به کهرامهتی تودا بنین...
پاشان تو زهجرى ئهوانت ناویت... ئهوان دهبنه خاوهنی
کهشتیهکهت، دهتوانن مشووری ژيانی خویان بخۆن. دهزانین
ههلوئیسنت نادلنیاییت سهربار دهکات، بهلام با سروشت
سهرپشک بئیت دهرهق به ههلوئیسنت.

ئوهی راستی بئیت، بیر کردنهوه له دوو مندالی ههتیو و بی
دایک زۆر ستهمه میشک و ویزدان دانی پيادا بنیت، ئهم بی
ههستییه چیه لهم وولاتهدا دهستی بهسهر مندا گرتوه؟! تیناگهم
نازانم چۆن توانییم ئهو بریاره مئزروویه بدهم؟! تی ناگهم!
سهرما فهرمووی: باوک هیزو توانای مندا له و دایک گیانیانه.
بی بهری بوون له ههر یهکێک لهو دوانه، بی بهری بوون و
نامۆ بوونه بۆ مندا... نامۆ بوونیک مندا له نامۆ دهبیت که تنها
شهر له دهروونییدا گۆش دهبیت. هونهر و موسیقای کورم دوو

مندالن هينده گهوره نيين. نازانم بلنيم چي و چي بهلگه يهك هينده
ره زامه ندانه يه تا پيتاني بلنيم! تا سرهوت به دلّه راو كيتان بدهم.
چوونكه حهزره تي نوح ناتوانيت دهر بهستي نهوه كاني خوي
بيت. به لام ده بيت نهوش بزنانن كه من زور دنليام له به توانايي
منداله كانم. چوونكه نهوان تيده گهن كه راستيه كان له لاي من
ههن، به لام زامارن... ده زانن كه مليونه ها مروفي كورد لهم
سه رده مه ي نيينتاو رابردودا به دهستي نينگليز و عه رب و
فارس و توورك به خو رايي كوژراو سه رپر دراو و ماليان
تالان كراو ههتك كران. كه چي خهلكي به من ده لين دروزن.
خهلكي ريگه نادهن مندال باومري به كه رامه تي باواني بيت!
نيوه مندال بهوه نه خوش دهخن. كاتيک كه مندال باومري به
باواني ده دوريت... ههله په روه رده ده بيت. نا دنليا ده بيت.
عه جوول و سرک و قيين له دل ده بيت، حهز له توله ده كاته وه
كاتيک خوشه ويستي دهر دهر بيت.

به دم ريكر دنه وه به رهو كو شكي مه ليك، نه م بيرانه هه راساني
ده كردم، هه ستم ده كرد سه رما و شهخته دانم لي جبر ده كه نه وه،
ده يانووت ني مه بهزه يمان به مروفي يان به پينغه مبري بي
هه سندا نايه ته وه. چون ده تواني ده سته رداري منداله كانت بيت
نه ي حهزره تي نوح؟

فه رموم: نهو بيره ي كه من ناچار ده كات ده ست به رداري
هه موو په رستار بيه كم بم، نهويه كه منداله كانم له هه ست كردن
به كه مي بپاري زم. چوونكه ده سه لاتي مروف هينده ته نگ و
بجووك كراو ته وه لهم وولاته دا كه مروف دوو چاري وه رزي
ده كات دهر ههق ماف و ژيان. مروف ناچار ده كريت كامه راني
خوي بداته ده ستي ديوه كان، نهوانيش ياري به چاره نووس و

کهرامهتی خواو خواکان دهکهن، مروّف ناچار دهکهن دان نهنیت به کهرامهتی خویدا، بییت به کۆیلهی بریارهکانی ئهوان.

هاودهم - ی هاوریم بیر کهوتهوه، کاتیک که بهری کهوتم. ئهوه شهوم بیر کهوتهوه که ئهوه تیایدا له باریکدا باسی گفتووگۆی ئیوان براییانی کارامازۆفی بو کردم. ووتی: کاتیک که ههردوو براکه پیکهوه باس له چارهنووس دهکهن، یهکه میان برا بچکۆلهکهی به له خاجدانی حزرهتی مهسیح دهنرسنیت. باسی ئهوهی بو دهکات که چون مهسیح داوای بهزهیی له قهشهکان دهکات. لهو کاتدا که ههلی دهواسن. هاوار دهکات کوا بهزهییتان.

منیش کاتی تهواو گویم بو شل کرد، تیگهیشتم که دیستوفیسکی به ههله له زات و کهرامهتی حزرهتی مهسیح دواوه... تنها توانیم به هاوریم هاودهم بلیم: کاریکی باشم کرد که براییانی کارامازۆف نهخویندوتهوه ناشیخوینمهوه، چونکه من دلنیام که ئهوه باوههه هی مروّفیکی وهک دیستوفیسکی نییه، گهر وههاش بییت، ئهوا بهسهرخۆشی ئهوه دایالوگهی نووسیوه. چونکه مهسیح خۆی بوو به قووربانی کردهوهکانی ئهوان. ئهوه بو قهشهکان له یهزدان دهپارایهوه. کوا کهی مهسیح داوای بهزهیی له مروّف کردوه؟! ئهوه زور دلنیا لهوانی تر خوش دهبوو. من نه مهسیح بهو لاوازییه دهناسم، نه دیستوفیسکی بهو نهزانییه. چونکه مهسیح بهشانی خۆی خاجهکهی گهیانده سهه تروپیکی سههرهرووتل له ئورشهلییم. تا بی باوههه دیوهکان نیشانی بدن که ئهوه له جیگهیهکی بی پیت و فهدا سزا دهن. ئهوهیش فهرمووی: بوونههر له سزای سزادر خوش نابیت، بهلام من ئهوه کاره دهکهم. گهرچی لیبووردنی به ههله له سزا بهزانتره. من به لهتو بووردن، سزا به ناخم دهکات. زامی

قامچییه‌کانی ده‌ستتان سارد ده‌کاته‌وه. من وه‌ها حه‌زرتی مه‌سیح ده‌ناسم. ده‌زانم ئه‌و له‌که‌س نه‌پار او‌ه‌ته‌وه. تا بی‌یورن، چو‌ونکه تا‌وانیکی نه‌بوو تا هه‌ست به‌ ئازار بکات. جا بزائن که بی‌تاوان هه‌ست به‌ ئازار ناکات.

وه‌لامیکی سه‌هوت به‌خشم بو‌ هه‌لو‌یسته‌کانم نه‌بوو. نه‌مه‌ده‌زانی دیار نه‌مانی من؛ سه‌فه‌ر به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی وولاتی نه‌رویج؛ چی چاره‌نووسیکم دو‌وچار ده‌کات! به‌لام ئه‌وم به‌چاکتر زانی، چو‌ونکه مانه‌وم له‌ زینداندا دو‌وچاری هاری و وه‌رزیی ده‌کردم... چو‌ونکه هه‌میشه هه‌ستیکی سه‌رزمنشت که‌ر رسوای ده‌کردم، هه‌میشه هه‌ستم ده‌کرد سأل به‌ دوا‌ی سأل زیاتر لا‌وازتر و ناتوانا تر ده‌بم، به‌جو‌ریکی ئه‌وتو که ده‌شیا مانه‌وم باریکی ئه‌شکه‌نجه به‌خش بی‌ت بو‌ منداله‌کانم. هه‌ست ده‌که‌م مانه‌وم له‌م وولاته‌دا زه‌ربه ده‌دات له‌گیانم. یان به‌ کورتی مانه‌وم ده‌مکات به‌ باریکی گران به‌سه‌ر منداله‌کانمه‌وه، چو‌ونکه ریگه‌ی هاتوو‌چوو کارو گه‌ران و ریگه‌ی کارکردنی هونه‌ریشم لی گیراوه. من به‌ حوکمیک مه‌حکووم که‌رابووم که ته‌نیا شکستی ده‌هینایه ریگه‌م. بو‌یه له‌گه‌ل هه‌له‌هینانی هه‌نگاوه‌کانمدا به‌ره‌و کۆشکی مه‌لیک زیاتر سوور ده‌بووم له‌وه‌ی که ئه‌م وولاته‌ه هی من نییه و ناسنامه‌ی ئه‌وان مایه‌ی شانازی من نی‌یه.

داریکم له‌ده‌سته یاخو‌ا دو‌ژمنه‌که‌شم له‌ده‌ستی نه‌بی‌ت. کاتیک که مرو‌ف ناچار ده‌کریت واز له‌ پی‌رو‌زترین ئه‌رکی سه‌رشانی به‌هینیت، مانای وایه ئه‌و مرو‌فه له‌بار براوه، کو‌ژراوه، یان مردووه. جا ژیان له‌ پای چی؟ کاتیک که مرو‌ف هه‌ست ده‌کات مه‌رگ له‌ ژیان خو‌شتره... ده‌شیت مرو‌فیکی وه‌ها بژی و

ههست به ئاسودهیی بکات؟! جا گویم بۆ رادیرن، برایان ئهم
داستانه زۆر وێژدان ههژین و بیر تهزینه.

تۆ بئیی من دووچارى شیتى لاوى نهبوویم!

هاورئ ئاسۆ تووتی وای بهییردا دیت... کاتیک که دهچم به
میوانیی وا دهزانیت من ورینهی بۆ دهکهم، کاتیک باسی
کهرامهتی هزرهتی نوح و گوش بوونی گیانی نهو دهکهم له
خۆمدا. ههست دهکات من بابایهکم دابهش بووم و بهشهکانی خۆم
یان لایهکیان نابیینم. پیم دهلئیت: تۆ بهکههکی کوردوستان و
گهرانهوه نایهیت، تۆ قهناعهتت شیواوه. دهتهوئیت مرۆف چاک
بکهیت؟ دهتهوئیت به مام جهلال بلئیت تۆ دیوئیت؟ دهتهوئ چى
بکهیت؟ ئایا ئامانجیکى ئهتۆ ههیه که پالنهڕ بیټ بۆ دۆخیکى
باشتر له ژیان؟ ئاخړ کورده تۆ تۆزیک خوات بیټ،
دهگهرینهوه بۆ کوردوستان به چى نیازیک؟ قسه بۆ کئى
دهکهیت؟ کوردوستان فرۆشراوه. کوردایهتیی چى دهکهیت؟
ئهمرۆ سهردهمی به جیهانی بوونهو تۆش تازه بهتازه باسی دیوو
خیوو هزرهتی نوح و قسهی پروپوچ دهکهیت. خوا نهئاس،
بۆ دانانیشى به دهردی خۆتهوه، بۆ بهلا توشی خۆت دهکهیت؟
خوا نانیکى داوه ههبوو دهیخۆی، نهبوو داوا دهکهیت و پیتی
دهدن. کەس پیت نالئیت کل به چاوتهوهیه، ئیره ترۆپکی
سیستهمه... مرۆف دهبیټ ئیتاعهتی سیستهه بکات، یاخی بوون

تەنھا زیان دوو چاری خاوەنەکەمی دەکات. جا من هیچی ترت پێ نائیم.

شەویکیان ئێی هاتمه دەم، فەر مووم: یاسا کانی سروشت وەها میروولەکانی فیر کردووہ که له وەرزى قران و نەمانى خۆراکدا، میروولە بەخێو کەرەکان لەشى خۆیان بە زیندووی دەکەن بە ژەمه خۆراک بۆ ووردیلەکان. مەوفا له پیناوی خواستەکانی ئەوانی تردا ناژی. کەسانیک هەن دەتوانن مانا بەدن بە ژیان، جوانی سەرباری ژیان بکەن، دەتوانن ببن بە وانەیهکی پیرۆز و چاوەروانی پاداشتیش نیین. بۆیه من کارم بەوانی ترهوه نییه چی هەلوێستیک دەر هەق بە کەرامەتی من و بەندی باومەری من وەردەگرن. له فەر هەنگی مندا من دلنایم که کۆی داستان و بەسەر هاتەکانی من تەنھا یەک شت فیری ژیان دەکەن، ئەویش ئەمەیه که ژیان تەنھا خەندەیهکه، دەبیت تالی نەکەین. من هاتووم بەراستگویی خەندە بۆ ژیان بکەم. حەز دەکەم خەندەیهکم لەپاش بەجی بمینیت کاتیک که دەمرم... چونکه من بەدوای زۆر خۆری و گەندەخۆری و هەلپەرسیتیدا ناگەڕیم له ژیاندا... نامەوێت بێم بە کۆیلەو ژیان تەنھا له پیناوی داوا کهچەکانی ئەوانی تردا بژینم. من دەمەوێت خەندەکانم لەدەست نەچن. پاشان هەن لەناوماندا بەدوای مانادا دەگەڕین، هەشن ماناکان دەنێژن... هەن لەناوماندا قینی له هەبوونی مانایه. بەو دەلێی چی؟ هەروەها مەبەست له گەرانەوهشم تەنھا بەسوودی خۆم نییه. بەلکو ئەوه ئەرکیکی سروشتییه، مەوفا دەبیت بەر لەمەردن بگەڕیتەوه شوینگەمی لەدایک بوون. مەوفا دەبیت فیر بیت، لەویدا به هەمیشەمی دەگات که تیایدا لەدایک دەبیت. هەروەها چەق بەستن لەسەر کەرامەتی پێغەمبەران تاوان نییه... دەشیت و رینەکانی ئەمەرۆمان یەقینیکی حەق بن له راستییهکی تردا. دەشیت من نەتوانم تەنھا کازیرییک وەک تۆ

بژیم. کهچی من ئاموژگاری و رینیشاندانم بو ئیوه نییه. نازانم بو که من باسی گهراڤهوه دهکهم بو کوردوستان، خه‌لکی دهترسن و دهپانهوئیت بمترسینن، وهک ئهوهی کوردوستان به لهشکری دئو داگیر کرابییت. یان خوانهخواسته کورد هینده بی ناوه‌روک بییت که شایانی ئهوه نه‌ین له رسته‌یهک تییگن! وهک ئهوهی کوردوسیان گورگ بییت یان جه‌هه‌ننهم.

هاورپیکانم ناپانهوئیت تیم بگن، خو‌یان له راستیه‌کان گیل دهکمن، هاوده‌می هاورپیم شه‌ویکیان وهک سه‌گی هار تیم به‌ر بوو و ووتی: تو خو‌ت به‌ خوا ده‌زانی. ده‌لئیت من خوام دروست کردووه. منیش فهرمووم نه‌خیر من خواوهندی خو‌م هه‌یه، ده‌شیت خواوهندی من میرووله‌یه‌کی سپی بییت یان می‌شیک‌ی ره‌ش. به‌لام خوی گه‌وره‌ی جه‌نابیشته ده‌بینم و ریزی لیده‌گرم ئه‌گه‌ر خاوم خواوه‌ند بییت! چوونکه من خواوهندی خو‌م ده‌په‌رستم، پاشان من چی پیوستیه‌کم به‌ خواوهندی ئیوه‌وه هه‌یه؟ من پیوستم به‌ جه‌موو قه‌باره‌ی خواوه‌ند نییه. پیوستم به‌ گه‌وره‌یی ئه‌و نییه. خواوه‌نده‌کانی من بچکوله‌و جوان و کارمه‌ندو ژیرن هه‌روه‌کوو منداله‌کانم، هه‌ر وه‌کوو فریشته‌ی کچم.

ئیستا ئه‌گه‌ر ئاسۆ تووتی ئه‌م چیرۆکه بخوینیته‌وه به‌ دم پیکه‌نینه‌وه ده‌لی: دۆزیمه‌وه... خالی تیکچووه‌و دووچاری ئه‌م‌ری واقع بووه، گالته به‌ باوه‌ری باوکی خوی ده‌کات، یاری به‌ ئایینه‌کان ده‌کات، ده‌لئیت: خالی نازانیت که له راستیدا (من)؛ واته چیرۆکخوان نه‌ حه‌زرتی نوح هه‌و نه‌ کچیکیشی هه‌یه ناوی فریشته بییت.

به‌مه ته‌پلم بو لیده‌دات و بالی خوی له‌به‌ر ده‌می ده‌م‌رووتیکی نه‌رووجیدا پان ده‌کاته‌وه ده‌لئیت: چیرۆکخوان دووچاری

هاوژيانی بووه لهگهڵ فهنتازیدا و ناتوانیت به حوکمی واقع راستیهکان ههلبسهنگینیت. بویه منیش بهر لهوهی ئهو ریگه به خوی بدات، بهو دهلیم: ئهو مروفهی ریز له کهلتوورو نهدهب و زمانی خوی نهگریت... بی نهدهبه و دهبیت بزانیت چی دهلیت.

بیرم له زور شت دهکردهوه، بهلام له ناخی دلمهوه ههستم دهکرد مهسیحی پیروژ پیم دهلیت: پیویسته له پاسپورتهکهت بنووسیت من پاسپورتی سپیم دهویت، دهبیت به خهتی میرووله له پاسپورتهکهم به ئاوی ئالتوون بنووسن: ناو: سهربهست، ناوی باوک: خهسهرو ناوی باپیرعارف، نازناو: نوح. ناسیونالیتهت: کوردوستانی گهوره. کولان: زاگروس ژماره یهک. ژماره ی پۆست 429. پاشان نازناوی دوهم: پیاوی سپی. به ئینگلیزی وایت مان. دهبیت پاسپورتیکی تایهت و نۆی بۆ من دروست بکهن تا به خورایی سهفه بۆ ههس و لاتیک بکهم... بیر له پارهو خهرجی نهکهمهوه و به پاره یاریدهی کهس نهدهم. چونکه من تینوو برسی بینینی جوانییم، من هۆگری تهماشاکانی بالندهکان و ئاژهل و ئاسمانهکان و خهکی جیهانم. چونکه من بهوه به هرهکانم گوش دهبیت. هزرهتی مهسیح فهرمووی، نهکهی پاسپورتیک لهوان داوا بکهیت که هینی تۆ نییه چیی تر. تا ئهو کارهت بۆ نهکهن، باوهر نهکهیت باوهرت پی دهکهن. تۆ شایانی ههگرتنی ئهو پاسپورهیت کهمن سپی سپی دهیبینم. له ناخدا هزرهتی ماریا سهری دلهقاند. بزهی تی دهگرتم. به خهیاڵ وهلامی پاشام دهدایهوه، وهلامی هاوریکنم، وهلامی مندالهکانم دهدایهوه... ئومیدم دهخواست مندالهکانم گهورهتر بوونایه. یان پیروژ له ژياندا بمایه.

کۆسپی من لیڤهدهیه... چونکه پیروژ نهمردوه. بهلکو زیندوه. بهلی بهههلهمدا بردن، ئهو نهمردوهو دووچاری

شیرپه‌نجەش نەبوو. بگرە زیندووو قروو قەپی کردوو. ماندوو، دەرۆنی پره له زرته سکالا دەرەهق بە ژيانی رۆژانەو بیکاریی من و کار دۆراندن و ترسان له لەدەست دانی کار! داماوە هەر که لەکار دیتەو، ملی لار دەبیتەو، نەخۆش نییەو کهچی ماندوویی داگیریان کردوو. نەخۆش نییەو نەخۆشی خۆی داو بەسەریدا... نادویت، ناگریت، نالیت، حەزی له هیچ نییەو تەنەت منیش نابینیت. هەمیشە دانیشتن و نووستنی تیکەل کردووو هیندە ماندوو، رۆژی دەیان جار بە مردوویی دەبینیم. بۆیە زۆر جار وا هەست دەکەم مردوو. لەبەر ئەوە دەشیت مل شکانی من و دیار نەمانی من ئەو راجەنیت و بیدار ببیتەو. ئەوسا دەشیت بتوانیت من و خۆی و مندالەکان و کتیبەکان و خەنەکانمان ببینیت. بەلێ خۆنەری بەریز ئەو نەمردوو. ئەو لەمن زیندوو ترو لەش ساغتروو بەهیزترە... چوونکە من دووچاری نەخۆشی شەکرە هاتووم و له پر ماندوویی دیت و دەستم دەگریت، دەمبات بۆ ئاسمانەکانی غەیب، ماندوویی له درەختیکی پیری مەتین دەچیت... لەسەر سەرم دەرویت و بەر دەگریت، گۆل و گەلای دل شیوە دەگریت، چرۆی خەندە دەکات، گەلای دلشیوە دەگریت، رەنگی سپی هەلەدەگرێ و رووسی دەبیت. ئەوسا منیش سەرخەویک له غەیبیا دەشکینم. خەویک بە فریشتە ی کچمەو دەبینم، خەویک بە پیرۆزی هاوسەر مەو دەبینم که لەولامەو پرخە ی دیت. بۆیە دەشیت گەرانەو ی من بۆ کوردوستان له سوودی ووریا بوونەو ی مێشکی ئەو و هەردوو مندالەکەم بیت. چوونکە وەک فەر مووم... فریشتە مندالی سێیەمە، ئەو له راستییدا لەبار چوو. بەلام من دان بە مردنیدا نانیم. چوونکە هونەری کورم دەفەر موویت: هیچ بوویەک بۆ هەمیشە ی نامریت. له هەستی مندا ئەو دەژی. مندالی خۆمە، باوک و دایک نییە لەم جیهانەدا مندالی خۆیان لەبیر بکەن کاتیک که دەمرن. ئیمە نازانین که

زووربهی کاتهکان لهگه‌ل مردواندا به‌سه‌ر ده‌به‌ین. ئهم کاره ئه‌گه‌ر ئازارمان نه‌دات، پیرۆزترین ئه‌رک و نووێژه. بگه‌ر ئهمه نووێژی ئهو باوانانه‌یه که مندا‌له‌کانیان له‌بار ده‌چیت یان ده‌خنکیت، یان ده‌سووتیت یان به‌ نه‌خۆشی ده‌مریت.

ده‌رۆشتم به‌ره‌و کۆشک و باله‌خانه‌ی مه‌لیک... به‌ده‌م رێوه خه‌وم ده‌بینی... خه‌ونی ئهو لاوه کوردانه‌ی که هاتیبون بۆ ژن هینان له‌ وولاتی نه‌رویج. به‌زه‌بیم به‌واندا ده‌هاته‌وه. چونکه زۆر جار بینووومه‌ چۆن دێوه نه‌رویجیه‌کان مندا‌ل له‌وان ده‌خه‌نه‌وه‌و پاشان ترویان ده‌که‌ن و دوا‌ی هه‌وه‌سی خۆیان و سه‌گه‌کانیان ده‌که‌ون و سه‌گ ده‌که‌ن به‌ باوکی فریشه‌وه مندا‌ل.

به‌زه‌بیم به‌ خۆمدا ده‌هاته‌وه، به‌ده‌م رێوه به‌ خۆم ده‌فه‌رموو: ئه‌رئ کاعبه‌ی ئهم وولاته تیک ده‌چیت گه‌ر کوردستان ئازاد بێت؟ چی ڕوو ئه‌دات گه‌ر جیهان هینده مه‌رد بێت پرۆژه‌ی ئازاد بوونی کوردستان بێت به‌ خه‌ونی شیرینی هه‌ر مرو‌فیکه‌ی جیهان په‌روه‌ر؟ چونکه به‌ راستی نه‌نگیه‌ مرو‌فی کورد ئاواره‌ی شه‌قامه‌کانی ئه‌ورویا بن و سه‌ر بکه‌ن به‌ ته‌نه‌که‌ی خۆی دێوه برسپیه‌کانتاندا. ئهو دێوانه‌ی به‌ پاره‌ی دزراوی نه‌وت و گیانی کورد چنگیان خستوه‌وه خۆشییان بۆ خۆیان پێ دابین کردوه. به‌ خۆم ده‌گوت: من ده‌بم به‌و مرو‌فه‌ی که پرۆژه‌ی ئازادیه‌ی کوردستانه‌ی گه‌وره‌ ده‌ر ده‌بم. با هیچ بوونه‌وه‌ر نیکیش گویم بۆ رانه‌گرئ، به‌لام من به‌ جیهاندا ده‌گه‌ریم و ده‌فه‌رموو: من کوردم و کوردستانه‌ی مه‌زن وولات و خاکمه‌. من له‌ نه‌وه‌ی حه‌زرتی نوح م... گه‌ر پێتان ناخۆش بێت ئه‌وا پێتان ده‌فه‌رموو من خۆدی ئه‌وم. هاتوووم باسی ڕزگار بوونی کوردستان بۆ مندا‌له‌کانتان بکه‌م. ده‌زانم گه‌وره‌کانتان بێ باوه‌رن. ده‌زانم ده‌ولته‌ی نه‌رویج ناتوانیت دان

به ناوی وولات و ئالاو مافی گهلی مندا بنیت، گهر وا بوایه دهیانوانی پاسپورتیکی سپیم بو دروست بکهن و به ناوی ئالتون لئی بنووسن: ناسنامهی کوردوستان. چونکه ئهمه یهکهمین و دواهمین ماف و خوژگهو فهرزی منه. تکاو داواو ئواتیشمه. هیچ کوردیک نییه له جیهاندا به خویندنهوهی ئهم بیتانه ناهاورا بنیت. چونکه کوردوستانی گهوره پرۆژه و خهوی ههر کوردیکی رهسهنه.

کاتیک که هیندم نهمابوو بگهه کۆشک، ببینیم له ستورتینگه واته ئهئدامانی دهستهی بالای نهرویح، لهبهر دهمی کۆشکی ئهواندا خهککیکی زور که مادهی سرکهر بهکار بهربوون، واته مروقه بهدکیش و موو عتادهکان، ههیهتی کۆشکیان شیواندبوو! پیاو ههستی دهکرد سهیری مهزاتخانه یان بازاری سهپرینی دهکات. دیمههکان ناجور بوون. دهبوایه دهرمان بهکار بهرمان بهو کاره ههئنهستاندایه. دهبوایه مان بو ئازادبوونی دهرمان وهرگرتن نهگرن، بهلکوهو دهبوایه تکا بکهن تا یاریدهی رزگار بوون و چارهسهریان بو بدۆزنهوه. چونکه تیکچوونی نهزم و هارمۆنیی مروقه، مروقه دزیوو پهرووت و بیکههک دهکات. مروقه بو نییه زیاتر له سی جار لهسالیکدا پهنا بهرینه بهر ههشیش و مادهی خوو پپوه نهگرتن. چونکه خووگرتن به مادهی بیهۆشکهروه مروقه جوان و بههیزو کارامه ژیر ناکات. زیادهرویی مروقه ناشیرین دهکات. دیمههکان بهزمیهان دهخروشاندم... حهزم دهکرد دهنگم بهوان بگهیهنم تا داواوی ریگه چاره بکهن، نهک ئازادکردنی کیشان و دهرمانی سرکهر.

بهتهماشاکردنی ئهوان ههستم به ماندوویی کرد... نهویست له قاوهخانهیهکی دهسته راستی شهقام دانیشتم، که کۆشکی مهلیک و پهیکهری کۆنگ ئولافی لپوه دیار بوو... ئافرهتیکی

جوانکیلهی ماندوو هات به دهنگمهوه، فهرمووی: شتییک دهخوازیت؟ فهرمووم: زحمهت نهییت یهک کاپوچینیۆم بۆ بیینه. پاش تۆشینیی ئهوه، دهست و دهمووچاوم شۆری و بهرهو کۆشک بهرهوژوور سههرکهوتم... هیشتا نییو کاتژمییری مابوو بۆ کاتژمییر دوو... به پیویستم زانی تهلهفۆن بۆ میدیا واته گۆقارهکان بکهه یان یادیان بهینمهوه. چوونکه دوینی شهو ئهوانم راگهیاندبوو که رۆژی ههینی ریکهوتی بیستوو یهکهمی مانگی سهرماوهز بهکاریکی تایهت ههلهدهستم و پاسپۆرتهکهه دهگهرینمهوه بۆ مهلیکی نهرویج.

رۆژنامهکان

ههلهیهته دوینی شهو راستهوخۆ بهر له نووسینی نامهکهه بۆ مهلیکی بهریز، ئاگاداری گۆقاری ف گه - داگبلاده - ئاقتن پۆستن کردبوو، ههروهها به ریکخراوی ئهنتی راسیستم راگهیاندبوو. گهرچی زۆر دلنیا بووم لهوهی که ههچیان ناویرن بین به دهنگمهوه، نامهه بۆ ناردن... تا دلنیا به لهوهی که به ههلهدا ناچم. زانیشم ئهوان دهشییت بووختانییک له دژم داریژن و دهشییت پۆلیس به بووختانییک ئاگادار بکهن. کهمی ههستی پهشیمانی دایگرتم، کهمییک ترسام لهوهی که پۆلیس کویرانه بدات بهسهرمداو تا ئیم دهپرسنهوه نییوه خنکینم دهکهن. بهلام دهر بهست نهدههاتم... چوونکه مههرگم بچووک و لاواز دهبینی له دواوه ههدا... ههستم دهکرد دهتوانم به راستگویییم ریگه له ههلهمهتی پۆلیس بگرم.

کاتیک که گهیشتمه مهیدانی کۆشکی مهلیک، چاودیره رهشپۆشه ووردیلهکان که یاساولی کۆشک بوون، مهشقیان دهکردوو جینگهی خویان لهگهڵ چاودیرانی پێش نییوهوڤدا دهگۆرییهوه. کهمیک تهماشای پهیکهری ئهسپ سواریکی گهورهه کرد، که لهژیر قالبی پهیکهرهکهدا نووسرابوو: سووپاس بۆ گهلی نهرویج که ئهم پهیکهرهیان دامهزراند. پهیکهرهکه مهزن بوو، مهلیکی ئهسپ سواری شکاری ئهوی نیشان دهدا... مهیدان لم ریژ بوو به لمی وهنهوشهیی تیز رهنگ. گاردهکانی کۆشک سهرنجی منیان کیش کرد، ههستم کرد که گاردهکانی مهلیک کهسانیکی دنیاو ووردیلهی کۆمهلگهن و به ووردی شته گهورهکان دهبینن. کهمیک به هینمی به دهوری خۆمدا سوورامهوه، تهماشای چواردهوری خۆم کرد. گویم له قارهی قهله رهشکهیهک بوو دهیگوت: منیش گاردم، کهچی کهس من نابینیت، منیش لهو گاردانه دهچم که پاسهوانی کۆشکی مهلیکن، بهلام من چاودیری ئهو فریشتانهه که له ههوادا نادیارن. پاش کهمیک خوردهبوونهوه، نامهیهکم نارد بۆ رۆژنامهی ق گه، ههلبهته به تهلهفۆن. پاشان بۆ داگبلادهو یادم هینانهوه کهمن نیازمهدم پاسپۆرتکهه بۆ مهلیک بنیرمهوه. ههز دهکهه کهمیک باسی ئهو ههلوێستهه بۆ میللهت بکهه. بهلام وهلامهکان ئۆتوماتیک وهلامم دهدرانهوه. بۆیه پهیههندیی راستهوخۆم لهگهڵ چاودیری رۆژنامهکهدا به تهلهفۆن ئهنجام دا. کاتیک که تهلهفۆنی ههلگرت، به کوورتی تیمگیاندا که ههز دهکهه میدیای وولات یاوهرم بیت بۆ هوکار زانیینی ههلوێستم سهبارهت به رهتکردنهوهی ناسنامهی نهرویجی له وولات. کابرا نهزان دیار بوو، ووتی باشه بۆچی ئهو کاره دهکهیت؟ ووتم چونکه پیر بووم له ناههقی و بهد ژیانی له

ماوهی ههژدهسالدا. پاشان ووتی ئه‌ی چۆن ده‌گه‌رێهوه بۆ وولاتی خۆت به‌ی پاسبورت و ناسنامه. و وتم ریکخراو زۆرن که یاریده‌ ده‌ده‌ن و کاغه‌زی سه‌فه‌ر بۆ کۆچه‌رو بیولاتان ته‌یار ده‌که‌ن. ئایا دێن یان نایه‌ن؟ ووتی من ناتوانم هه‌یچ بلیم به‌لام ئه‌وه کاریکی تایبه‌ته. من و وتم: به‌هه‌رحال زۆرم حه‌ز ده‌کرد هه‌لوێستم گه‌ستی بکه‌م، ئه‌وسا ده‌شیا بتوانم به‌م وویسته مه‌تینانه‌م به‌ پێی خۆم بگه‌رێمه‌وه بۆ وولاته‌که‌م. پاشان ته‌له‌فۆنه‌که‌م به‌ دنیایای له‌سه‌ر داخست. تیگه‌یستم که هه‌یچ یه‌کێ له‌ ده‌زگاکانی راگه‌یاندن ناوێرن بێن... له‌و بیرو بۆچوون ووردکرده‌وه‌اندا بووم، سه‌هیرێکی کاتزمیره‌که‌م کرد، کات یه‌ک و نیبوی دوا‌ی نیوه‌رۆ بوو، له‌ سه‌رمادا هه‌له‌له‌هه‌رزیم، رۆژێکی سارد بوو. هه‌تاویش له‌ ئاسماندا لای راستی له‌شمی رۆشنتر نیشان ده‌دا، دره‌خته‌کان بێ و نه‌هه‌زوو گه‌لاو پرووت بوون. پاشان بیرم له‌وه کرده‌وه بپرسم داخو ده‌بیته‌ به‌چی ئه‌رکێ هه‌لبه‌ستم تا بتوانم ئه‌و کاره‌م بکه‌م.

بینیم خه‌لکی دێن و ده‌چن و ده‌توانن له‌گه‌ل گارده‌کان بدوین، ده‌توانن وینه‌یان له‌ته‌که‌دا بگرن. تیگه‌یستم که ده‌توانم پرسیاریان لێ بکه‌م. به‌ وورده‌ پیاسه‌ به‌رمو لای ئه‌و یه‌که‌یان چووم که ته‌نها چاودێری ده‌روازه‌ی کۆشک بوو، بینیم که سندوقی پۆست؛ به‌ ده‌رگا به‌شیش چنراوه‌که‌دا ئاوێزان بوو. که گه‌یستمه‌ نزیکێ بینیم گارد کیزۆله‌یه‌کی چاوشینی ووریاو زیته‌له‌و کورته‌بالا‌تر بوو له‌من. سلاوی سه‌نده‌مه‌وه‌و به‌ ریزه‌وه ووتی: ده‌توانم یاریده‌یه‌کت بده‌م؟ کاریکی تایبه‌ته‌ت هه‌یه؟ و وتم: به‌لێ هاتووم نامه‌یه‌کی تایبه‌ته‌م پێیه‌و نیازمه‌ندم بیگه‌یه‌نم به‌ مه‌لیکی به‌ریز، نامه‌که‌م کراوه‌یه. ووتی: گه‌ر ساتیکێ کورتم بده‌یت، ده‌توانم وه‌لامیکێ ته‌واویته‌ چنگ بخرم. پاش یه‌ک ده‌قیقه گاردیکێ بالا به‌رز، بالا‌ی به‌رزتر له‌هی من به‌کلاوو به‌رگی

گاردی ره‌شپۆشه‌وه به‌ره‌و لای من هات، که به مه‌شوق کردنی جوان ده‌رۆیی؛ هات و سلاوی لئی کردم. ووتی: من سه‌رۆک کۆماندۆی گارده‌کانم، پیم‌گه‌یشته که به‌رێزتان پێشنیارو نامه‌ی هه‌یه بۆ مه‌لیک. ووتم به‌لئی ئه‌وه راسته. ووتی: ده‌توانم ناوه‌رۆکی مه‌به‌ستت بزانم؟ ووتم، به‌لئی به‌ دلناییه‌وه، نیازمه‌ندم ناسنامه‌ی نه‌رویحیم بگه‌رێنمه‌وه بۆ مه‌لیک، چونکه به‌ یاریده‌ی به‌رێزیان من ئه‌و ناسنامه‌یه‌م وه‌رگرتوه. من سوپاسی مه‌لیک ده‌کهم و له‌هه‌مان کاتدا به‌م نامه نووسراوه کراوه‌یه نیگه‌رانی هه‌لۆیستم ده‌ره‌ق سالاڤتیکی دوورو درێژی ژبانی پر شکست ده‌رده‌برم. سه‌رۆکی کۆماندۆ ووتی: ده‌توانم ناوی به‌رێزتان بزانم؟ ووتم به‌لئی، لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می پاسپۆرته‌که‌م نیشان دا که ناو ناو‌نیشان و ئه‌دریس و ژماره‌ی خوودیی منی له‌سه‌ر بوو. پاشان لاپه‌ره‌که‌ی به‌رامبه‌ریشیم نیشان دا که به‌خه‌تی خۆم لێم نووسیوو: من کۆیله‌ نییم، به‌لکوو ئازادم. ووتی زۆر باشه‌ پاش که‌میک که‌سانێکی تر دین بۆ یاریده‌ت. هه‌ینده‌ی یه‌کوو دوو ، دوو پۆلیسی مو‌لکی هاتن به‌ره‌و لام و سلاویان لئی کردم و کارتی پۆلیسییان نیشان دام. ووتیان به‌چی کاریک لێرهدا چاره‌روانی ده‌که‌یت، بیستمان ووتوته که چاوپێکه‌وتنت هه‌یه له‌گه‌ل مه‌لیکدا. ووتم نه‌خێر ئه‌مه هه‌له‌یه، چونکه من نه‌متوانیوه چاوپێکه‌وتن له‌گه‌ل جه‌نابی به‌رێزی مه‌لیک سازبه‌کم، به‌لام میدیام ئاگادار کردوه که نیازمه پاسپۆرته نه‌رویحیه‌که‌م بگه‌رمه‌وه بۆ مه‌لیکی وولات. یه‌کیکیان ووتی: بۆ؟ ووتم : چونکه توانای هاوژبانییم سست بووه. هه‌ست ده‌کهم ده‌چه‌وسیمه‌وه. ووتیان کارت هه‌یه؟ ووتم نه‌خێر دوینی خاوه‌ن کار له‌به‌ر نیشان‌دانی وپستی گه‌رانه‌وم له‌کار ده‌ری کردم.

هەردوو پۆلیسەکه لەمن بەهێزتر و بالابەرزتر بوون. چوارشانەو بەرزییش بوون، دەیانئوانی من بە گۆی هەلبێگرن، بەلام ناخاوتنی دانیام ریزی منی لای ئەوان زیاتر کرد، چونکە بەر لەهاتنیان من دەلەرزیم لە سەرمادا، بەلام لەکاتی ناخاوتندا هەستیان کرد چیبیدی نالەرزم. ئەوی لای چەپمەوه که زیاتر لەگەلمدا دووا ووتی: ئیمە لێپرساوی وەرگرتنی نامەین، هەر نامەیک بێت بۆ کۆشک، چاودێری پۆست راستەوخۆ دیت و دەیکەیهنیت بە ئیمە. چونکە خودی مەلیک مامەلەکەری داواکارییهکانی تۆ نییه. ئەو ئەو کاتە ی نییه. و وتم، من دەمەوێت نامەکم بە دەستی ئەو بگات، هەروەها گەر نیازم بێوه بوايه، ئەوا دەمتوانی پەیهەندیتان پێوه بکەم و بە ئێوهی بگەینم. بەلام من کاتیەک که ناسنامە ی وولاتی ئێووم وەرگرتوو، بە رەزامەندی و بریاری مەلیک ئەو کاره روویداوه. بۆیه بە ئەرکی سەر شانمی دەزانم بیگیرمەوه بۆ بەرزیی. یەکهەمیان ووتی: نایا کارتێ خۆناساندنت پێیه، و وتم بەئێ. کارتەکم لە گیرفانم دەرھیناوە دامە دەستی ئەویان که لای راستمەوه وەستاوو. بە دەم تەماشای و تۆماری ناومەوه داوای ناوێشان ی لێکردم، منیش ناوێشان خۆم بەو دا. پاشان ووتیان ئە ی دەتوانی پیمان بانییت ئەو زەرفە ی دەستت چیی تیا یه؟ و وتم بەئێ نووسراوو کتیبیکی خۆیندەوه ی تیا یه. یەکهەمیان ووتی: نایا دەتوانیین دانیای بین لەوه ی که پاش نامە خستە ناو پۆستەوه، کارت بێرەوه نامییت و دەرۆیت؟ و وتم: کارێکی لەوه زیاترم نییه. ووتیان زۆر باشه سەرکەوتوو بییت. و وتم: سوپاستان دەکم. ئەوان رۆیشتن و منیش وەرچەرخام بە نیازی تەماشای دەورووبەر. سەیرێکی کاتر مێرەکم کرد کات یەکوو چل و سێ خولەک بوو. تیگەیشتم که هەندیک لە ئەندامی رۆژنامەگەری لەو ناوێدان، بەلام پەیهەندیم پێوه ناکەن... چونکە کاتیەک بە پۆلیسەکانم ووت میدیام ناگادار کردوو و چاوەروانی ئەووم

کاتر میژ دوو نامه کهم بهاوژیژمه پۆستهوه، ئەوان هەردووکیان وورده ترسیک و هەلوێستەیهکیان کرد و بەلای چەپی خۆیاندا نادانیا تەماشایەکی پەلەیی پارکەکەیی دەستی چەمیان کرد ، که هەندیک خەلک پەرت و بلاو لەو ناوه بوون.

ترسم شکا چوونکه تیگههیم که میدیا هیچی بۆ تینهچاندبووم...
بهلام ئەگەر بهاتایه و فرسهتم بقۆستایهتهوه، دهنتوانی بئیم بهائی
من کاتم وەرگرتوووه بۆ بینینی مهلیک، دهشیا ئەو فرسهتهم چنگ
کهوتبا! بهلام بهرگی بهرم وهها نهبوو که پرووم بیت خۆم
نیشانی مهلیک بدهم. چوونکه ئەو بهرگه سپییهی لهبهرمدا بوو،
بهرگیکی تهلیسماوییهو تهنها خۆم ههستی پئی دهکهم ، کهسانی
تر ناتوانن به چاوانی من – من ببینن! بۆیه چاتر وایه ریگه بۆ
خوینهر خۆش بکهه تا بتوانن وهک چۆن من خۆم لهم ووشانهدا
دهبینم؛ ئەوانیش وهها هاوگیانم بن و بمبینن.

به هیمنی و کاوهخو، دلنیاو سهر بهرز... نازاو به مبهست، به شیوهی خاوتر له ههنگاوی سهر بازه چاودیرهکانی کو شک؛ ههنگاوم نا به رهو گارده چاوشینه پرچ زهرده کیژولهکو شیعره کهی گورانی شاعیری نهمرم کهوتهوه یاد. که دهفرموویت: نهی قز زهرده، نهی بهژن و بالآ که له گهت! بو واگز راوهستاوی بهرام بهری من؟ بو دهستت ناو هته نیو چهنه ی خهفت! به لام تفهنگه کهی شانی دهستریژیکی له گیام کرد و کوترهکانی ناشتی راپه راند. فرمووی من ناشتی پهروم.

که گه شتمه بهر دهمی گاردی خوین سارد، خندهیهک له لیهوکانی ترازو کوترهکانی هه لنیشاندهوه. فرمووی: بهریز، بهچی دهتوانم یارمهتیت بدهم. فرمووم: به وه لایم پرسیاریک. گوئی بو شلکردم، منیش به ئه سپایی و هیمن تر له ناخی زهریاکان فرمووم: نایا نه م پوسته به دهستی جهنابی مهلیک دهگات یان پولیس دهبیات؟ فرمووی: بهئی، دلنیات دهکم که هه رنامهیهک بخریته نهو پوستهوه، به شانازییهوه دوو گارد دین و دهیبهن بو ناماده سازی بهریز خودی مهلیک. منیش به رهو پوستی ناویزان به ده رگای شیش بهنددا چووم و نامه کم له گهل پاسپورت هاویشته ناو. پاشان به رهو لای گه رامهوه که چوار ههنگاو لیمهوه دور بوو؛ فرمووم سوپاس، چاودیرییهکی خوش و روژیکی شاد.

شهرم گرتمی که ویستم رووی خو م لهو جوانه وه رگیرم... چونکه دهبوو به پینی دابی حزرهتی نوح روومهتم بهر روومهتی بکهوتایه، تا فیروی ههستکردن به هاورییهتی بیت،

لهگهل ناشتیی خوشکم و نافرەتانی چەوساوەی مەملەکەتەما!
 بەلام کەلتووری ئەو نەبوو رینگە بە من بەدات هاوڕێییانە بەرێ
 بکەوم یان پشت بکەمە گەردوونیکێ تر. بەلام من بە خەیاڵ
 ماچم کردو هەر بەخەیاڵیش داوای لێبووردنم لەو کرد که
 پارە ی کرینی چەپکە گولیکم نەبوو بۆ مالی مەلیک، بۆ
 هاوسەر و مندالەکانی! هەستم بە شەرمەزاری کرد، هەستم بە
 کەمی کرد و فرمیسکیک لە هەردوو چاوما قەتیس ما! لەو
 کاتەدا بوو، بینیم تیشکی خۆر چەندین چەپک تیشکی گول
 شێوێ ئەلەکترونیی لەسەر چلی درەختەکانی باخچە ی کوشک
 دادەناو یاری بە دیکۆری تۆپە تیشکناساکان دەکرد لەسەر چل
 و پۆپی دارەکان... خۆر لە منی پرسی: حەز دەکەیت چلەکان
 بێ گەلەین؟ یان گەلەیان لەدەور بێت؟ دەتەوێ رەنگی گەلەکان
 چۆن بێت؟ زەرد یان سوور؟ یان پرتەقالی؟ لە خەیاڵدا بە
 تیشکی خۆرم فەرموو: من خۆم بە گەلە سپییەکانی ناو دەروونی
 خۆم ئەو تیشکانە دیکۆر دەکەم، چونکە حەز دەکەم بەو هەموو
 تەختەو قەیدو بزمارو خاجانە دیکۆریان دەکەم که مەسیحیان پێ
 پێ بەست و دەست بەست کرد. من ئەو گولە تیشک بەخشە ی
 بەرێزتان بە خوینی مەیبوی مەسیح بۆ دەرازینمەوه. لێی
 دەنوسم ئەم چەپکە پەيامە پەيامی منە، پێشکەش بە خواوەندی
 گەلی نەرویجی دەکەم. خۆر فەرموو: سەرپشک بە، خۆت
 دەزانیت چۆن جوانی دەهۆنیتەوه.

بە سەر فەرشی لمی مەیدانی کوشکا بەرەو لاری گەرامەوه.
 جگەرەیهکم داگیرساند؛ کاتی که داوی بیستویەک هەنگاو
 جگەرەیهکم پێکرد. هەستم کرد بەم زووانە بەرێزی مەلیک نامە
 ماندووە خەموکیکە ی منی پێ دەگات... سازادە سەر بۆ مەلیک
 و مەلەک دادەنەویننیت و بە هەستی پری بەزەیی، نامەکەم بۆ
 بەرێزی مەلیک دەخویننیتەوه. مەلیک و مەلەک و مالک، واتە

کورى مهليک؛ گوئى بيستى مهلهكزادن. ئەوسا پاش تەواو بوونى خوئندنەوهى دەقى نامەكەم؛ گشتيان كەمىك بئەدەنگ دەبن. سەرى ريز بو ئازارەكانم دادەنەوينن و ھەر يەكەيان بەجۆرىك لە باخچەى ووشەكانى مندا بەدواى پەپوولەكانى مندا راناكەن! دانىشتوون و تەماشاي ئەو ھەموو پەپوولە مەسەيح و ماريائو مندا و ژنانە دەكەن كە شكست و داماوو ماندوو، سەپى سەپى لە دەروونى ووشەكانى مندا راکشاون، ھەندىكيان زیندوون، ھەندىكيان نووستوون، زۆربەيان لە ئەندىشەدا متن. چوونكە من لە نامەكەمدا دەفەرمووم بيانبينن. من توانييم ھەموو ئەم پەپوولانەى نائىتى لە باوەرى مەسەيحەوه، لە خەوەكانى ماريائو بەھينمە ژيانەوه. من توانييم دەست بەرم بو بەزەيى خواكان و پييان بەفەرمووم ئاورىك لە ميللەتەكەم بداتەوه.

ھەستەم كرد وەك تيشكى خۆر ئازاد دەچمە ناو كۆشكەھوو منيش بو يەكەم جار بەشدارىي بيستى دەنگى سازادە دەكەم... بە خەيال و امكرد. دانىشتەم گويم لە ھەناسەكانى ھەزەرتى مارتا گرت.

بەلام زياتر لە گشتيان مهليكى بەريز دلى كوولايەوه، فەرمووى ئەمە نامەى كىيە؟ ووتيان مروقتىكى كورد كە دەلین گوايە بانگەهشتى ئەوه دەكات كە ھەزەرتى نوحە! ھاوړىكانى تۆمەتى شىتتى دەخەنە پال! فەرمووى چۆن؟ ئايا بيستووتانە لە داستانەكاندا كە كەسەيك ديت سەرى لە ئاسمان و پاكاني لە زەمىينە؟ ھەموو گوئى قولاغ دەبن. بەريز مهليک برەو بە داستانەكە دەدات، دەفەرموويت: بەلى رۆلەكانم، غەيبناسەكان باسى ھاتنى كەسەيك دەكەن كە كەس نازانیت ناوى چىيەو چۆنە، دەلین ديت و داواى پاسپورتى سپيمان لیدەكات. ئيمەش مەحكومى دەكەين بە شىتتى، وەك چۆن پيشتەر وەھامان كرد

بهرامبهر به باپيرانمان. به لّام ئهو هاتووهو كيشهكاني
(قورنووقت) = رهامنديتي چاره سهر دهكات. ئهو هينده زانا
نييه كه نهزانييت چي دهلّيت، چوونكه ئهو قسان ناكات. ئهو
نادوييت، بهلكوو تووره دهبييت و فهرموودهكاني تووره
دهردهبرييت... به تاييهتي له كاتي جهنگ و بريندار بوونيدا.
به لّام ئهو ووشهكاني له تهماشاي بزهي سهرلئوي فريشتهكاني
ئيمه دروست دهكات، ئهو له ئيمهيهو ئيمههيش لهويين، چوونكه
راسته كه كهسيك ديت نهگهر نوحيش نهبييت، دهبييت بهو.
چوونكه ئهو تواناو هونهرو سهليقهه هارموني پنيه. دهلّين كه
ديت، مليونهها ميروولهه سبيي پيروژ له ميشكييدا سهمفونيا و
بووق و جووق و جووزلههو زوورنا ليدهدهن... ئهو لهحهشري
شهركانتان شهكمت و ماندووه... دهشيت كه هات بمرّيت! يان
وون بييت، يان بهر ههلمهتي ديوهكان بكهوييت! ناگاتان لي
بييت، ئهوه ئهوه، خويهتي ليتان تيك نهچييت. له بيرتان نهچييت
رؤلهكانم چهرخهكاني رؤژگار دوويات دهچرخييت، ئهوه
راستيهكه كه مرؤف دووباره دهبيتهوه له باوهر و نازايديدا.
مرؤفي نازاد نامرييت.

كؤشك پر بوو له چهپله... منيش به شهقامه رؤشنهكاني تيشكا
بهروه دواوه، بهروه بازار و تهماشاكاني خؤم قؤلم كرده قؤلي
شازادهكاني فهنتازي و بهروه رووي مالي گهل بهري كهوتم،
به لّام به مهيهستي ئهوي نا! جگهرهكهه زوو تهواو بوو،
جگهرهيهكي ترشيم پيكره. تهماشايهكي كؤشكهكهيامن كرد،
بهويدا تيهرهبيووم پيشتر. بهروه خوار چووم... ههستم به
نازادي دهكرد، گهرچي تهگهرم هينايه ريگهه خؤم! چوونكه
من هيشتا برياري تهواي گهرانهوم ئاشكرا نهبوو... نا، به لّام
من دهمويست ميديا فيري بانگهنيشت بكهه، تا جيهان چاوي لي
بييت من چي دهلّيم و چي دهكهه. دهمويست باسي پروژهه نازاد

بوونی مەملەكەتی كوردوستان بكەم... باسی نەوێ نوو. واتە
نەوێ خۆم.

لە هەر هەنگاویكدا كە هەلمدەهێنا سوور بوونیك هانی دەدام، لە
پۆژگاریكدا خۆم دەدی سەیر! هەستم بە تەنهایی دەکرد لە
ساردبوونەوێ باوەری میللەتان و لە سست بوونی ویستیان.
هەستم دەکرد لە ئازدی خۆمدا لەنگەرم گرتوو. زۆری پێ
نەچوو تا گەراموێ ناو كەشتییەكەم. بەرەو ئۆسگۆرد
كەشتییەكەم بەهامان رینگەدا واژۆشتهوێ بەرەو ئۆسگۆرد.
هەستم دەکرد ئەگەر بێت و غەدر لەمن بكریت، ئەوا دەشیت
بوونەوێر بتهزیت، یان ئاسمان پڕوخیت، یان دەشیت بمرم!
هەستم دەکرد ئازادی یەكەم لە خۆدی خۆم زیندووترن.

كاتىك لە كۆشك لامدا... كاتىك كە قەلەمەشكەكان پىكەمۇ
فەرمۇى قازەيان لىھەستا؛ بە تۈلە رىگايەكى ھەمان رىگەى
رۇشندا، بە سانت ئولافدا گىانى خۇم نارد بۇ گەران بە دۈى
ھەزرەتى لووقماندا. ئەمۇ بە قسەى ئاسۇ تۈوتى لە شەقامىك
دەژيا كە ناۈى قالدەمار تىراسسە – ژمارە سىكس بو، بە
زمانى نەروىجى... كە گىانم ۈك سەردەمى لاۈىى زەمانى
زۈوم، ۈك ھەببەتتىكى پىرى ھەرزەكار لە دۇخى نوح ھاتمە
دەرى و خۇم گورى بە پىغەمبەر دانيال... ئەوسا لە دىۈىكى
رەشم پىرسى. دىۈىك كە خۇى گەمارو دابوو بە پىستى بەراز.
ۈى زانى دەبەۈىت لەگەلدا جۈوت بىم. كە لىم پىرسى: بىۈورە
خانمى بەرىز؛ ئەرى زەھمەت نەبىت، گەر كاتت ھەبە، من لە
ناونىشانىك دەگەرىم... بە دۈى ژمارەى سىكس دا دەگەرىم!
ئايا دەزانىت ئەمۇ ژمارەبە دەكەۈىتە چى ئاستىكى بوونەمۇرەمۇ،
يان ئەم شەقامەمۇ؟ بە زمانىكى ترساوو پىر لە گوومان و
پىشداۈەرىى ھەلە ۈوتى: نەخىر تۆ بۆت نىبە سىكس لەمن داۈا
بەكەت! منىش بە تىلەى چاۈەكانى دانيال، كە تەماشا لە
ئەستەرى كەنیزەكى كۆشكەمۇفەر بوۈبووم؛ فەرمۇوم: من،
بەدۈى ھاۈرىيەكدا دەگەرىم. ۈوتى: ئاخىر من تۆم ناۈىت.
فەرمۇوم: ئەى ھەزرەتى دىۈ، من ھەرگىز بە ھەلەدا ناچم، من
ئازادىى ھىچ كەسىك ناشۈۈنم، بەلام بە ھەلە داۈەرى ناكەم.
ۈوتى: من كانت و ھىگل و سىپىنۆزاۈ ماركس و سارتەرم
لەبەرە. فەرمۇوم: تۆ ھىچ لە دابى پىغەمبەرەكانتان
تېنەگەشتۈۈى، چۈونكە زانست كرۈۈوتى بە دىۈ. منىش ھاتووم
لە دلى دىۈەكاندا فرىشتەكان لەخەۈ ھەستىنم. ھاتووم پەيامى

خواکان و پیغمبهره کانتانم پییه. چۆن بهچی حهقیق واز له
رهسه نایهتی باوانتان دههینن؟ دهمهویت بچم پرسئ به هاوړئ
هزرهتی لوقمان بکه. ئافرهته دهله دیوهکه ووتی: من هیچ له
مه بهستت ناگهم تۆ گوناهاکارو گوومرای. منیش دواى باکان
کهوتم، پاش رۆژانیک کهوتم که لوقمانم تیا دیببوو!
سهردهمی ههز مه کاریمان.

کاتیک دهه نجام هزرهتی لوقمانم بینی، کاتیک دهه رگاکه
لئ کردمهوه، بینیم ته نهایی وهک دهله دیویکی قووز بوگهن له
ماله کهی نهو دا دهگهراو تووره دهبوو و قهپالی له خوئی دهگرت
و هار دهبوو له خوړایی. دیویکی بوگهن و پیس و پر له ئهسپئ
بوو. که لوقمانم لهو دۆخه دا بینی فرمووم، ئهم دیوه چیه رات
گرتووه؟ فرمووی: گهروهی بهر یز من دهزانم که تۆ نازادیت و
په یامی نازادیت جوانه، چونکه تۆ هونه مهندی نازادیت.
منیش ناوی عهردیان لیناوم، لوقمانی حهکیم. من دهمهویت
بگه ریمهوه بو لای میللهت و کهسی حهکیم، تا بزانه بوچی نهو
ناوهیان له من ناوه! فرمووی: من و تۆ نابین به هاوړئ، به لام
من ریزیکی هه میسه ییم بو تۆ ههیه. فرمووم: بهر یز هاوړئ،
جارانی ههز مه کاریت له بیر دیت چهند زاناو دلدارو بیره وه
بوویت؟ فرمووی: جهه نهم نهو ته مهنه ی خوار دین...
نه بوونی و قاتوو قری له ئیستا خراپتر دهستی به سه
ههردوو کماندا گرتبوو... سهردهمی لاویمان به عس و ئیسلام
وته تر و مه غۆل کردیان به جهه نهمی خوین. لاویمان ته نه
پر بوو له پاراستنی لاشهکان و تهرمی فریشته ترساوهکانی
سهردهمی مندالیمان. فرمووم: ئیستاش ده بیت نهو فریشتانه
دهر بهننن، وهک گووله بیته فینن به رووخساری خه لکی
جیهانداو پنیان بلنن: ئیمه لیتان تووره ده بین. ئیوه له تووره
بوونی پیغمبهره کانتان ناترسن؟! ئه ری خه لکیبینه ئیوه کهرن؟

چون وا بی ریز نهومکانی من رهفتار لهگهل ئیمهدا دهکن؟
 هزرهتی لووقمان فرمووی: ریگهت نادن. چونکه به
 سهیاره لهمنیان دا، دووچاریش لئیان داوم و خوئنیان لی
 هیناوم... هاوده میان فیر کرد من داوت بکات بو شه ره جنیو،
 هینده جنیوی سووکی پی دام هیاو شهرفی بردم! کاک
 سهربهست، هزرهتی نوح و دانیاال واز بینه با سر نهکه نه
 سر توش، دواپی هاودهمت بو دهنیرن توش ته مبی بکات.
 فرمووم: ئه حهقیته، چونکه دیوهکان دلای دایکی ئهویان به
 ئاگر برژاندو خواردیان. ئهویش ئاگای له هیچ نهبوو، وهک
 مندالیکی بی نهوا دهیویست بچینه ناو باوهشی دایکی
 ئاگرگرتوی تا قومیک شیر بمزیت. دایکی خوی دهبینی و
 باوهری نهدهکرد! دهیویست بچینه باوهشی دایکی... دیوهکانیشی
 ددی، بهلام نهدهترسا هاودهم. لووقمان فرمووی: باسی حاجی
 لهقهق بو هاودهم مهکه. ئه حاجی لهقهقیکی دیوی هیه، وا
 دهزانیت دایکی لهو دهچوو! ناههقی مهگره، چونکه دیوهکان
 که ئهویان گر تیهردا؛ هاودهم چاوی لئیان بوو. دیوهکانی لهبیر
 ماوه ئهو داماره. هاودهم مندالیکی خوی لهو کاتهوه لهبیره.
 دهزانیت دیو چیه، خیو چیه؟ دهزانیت جنوکه و فریشته
 جوانی چیه، بهلام هز دهکات ههله بکات. ههله له کردهومکانی
 ناببینی؟ فرمووم با! بهلام ئهو وا خهریکه باوهر به من و تو
 دههینیت. بگره باوهریشی پیمانه. چونکه من دهبینم ریزم
 لیدهگریته. هاتوته مالهکهشم، بهلام کهمیک دهترسیت، دهلی
 نهکا نوح دلای پيس بیت، بویه نایهت بو مالم.

کاتیک که هزرهتی لووقمان یادی هینامهوه که خوئنیان لی
 هیناوه دیوهکان، فرمووی: نازانم کی بوو! بویه لهو کاتهوه که
 دیوهکان خوئنیان لی هینام، لهو کاتهوه که لئیان دام به سهیاره،
 تووشی شکست و نهخوشی بووم. وازم له هونهر هینا. چونکه

هونرمه‌ند که‌سیکه کەس لئی نادات. چونکه ئه‌وه‌ی په‌یامی هونەر و ئازادیی پێیه‌ نابێت کەس هێنده‌ بوێر بێت خوێن له‌ به‌یئیت. بۆیه‌ ده‌بێت که هونرمه‌ند لێدانی خواردو خوینی لێ هینرا، واز له‌ کاره هونهرییه‌کانی به‌یئیت. چونکه خوین خراپه‌ له‌ عه‌قیده‌ی مندا له‌ مروّقی هونرمه‌ند بێت. چونکه خواوه‌ندی من وا ده‌لێت، وا ده‌فه‌رمویت: وه‌ک هونرمه‌ند؛ ئه‌گه‌ر رفته‌ستووور خوینی لێ هینای دوور که‌وه‌ره‌وه‌ له‌ هونەر، گه‌ر نه‌توانی، هونەر بنیره‌ ناو ته‌نه‌که‌ی خۆله‌که‌وه‌. چونکه ته‌نها مروّقی خاوه‌ن که‌رامه‌ت و هه‌ستی ئازادی ده‌توانیت هونرمه‌ند بێت. ببوو‌ره‌ کاک سه‌ربه‌ست من هونرمه‌ند نیم، بۆیه‌ روومه‌تی خۆم نه‌دا پێت، کاتیک وه‌ژوو‌ر که‌وتی.

کاتیک لوقمانم بینی منی له‌ بیر ماوه‌، پیم خۆش بوو... بینیم داته‌پیه‌. بینیم ته‌نه‌یای وه‌ک سه‌گیکه‌ی گه‌ری ئالۆش گرتوو له‌ ماله‌که‌یدا جه‌راعه‌تی ده‌رده‌دا. فه‌رموی: به‌ریز من چاوه‌ری سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه‌م. من هینشتا ته‌سه‌که‌ره‌ی نه‌روچیم وه‌رنه‌گرتوو! تۆ نه‌روچیییت؟ فه‌رمووم نا، من به‌ر له‌تاویک پاسپۆرته‌که‌م بۆ گه‌راندنه‌وه‌. من له‌ مالی مه‌لیک بووم، تا پاسپۆرته‌که‌م بگه‌ر مه‌وه‌. چونکه منیش نیازی گه‌رانه‌وه‌م هه‌یه‌. فه‌رموی: من ده‌یان سه‌له‌ چاوه‌رییم. فه‌رمووم: به‌وه‌ خۆیان به‌ له‌عنه‌ت ده‌که‌ن. چونکه ئه‌م وولاته‌ بی میشکن، ناتوان ریز و حورمه‌ت له‌ بیگانه‌ بگرن، به‌ بیگانه‌ ته‌ماشامان ده‌که‌ن. فه‌رمووم: من تووره‌م لێیان هینده‌ی باکان. چونکه باکانیش توورهن. چونکه ته‌بیعه‌ت وه‌رزه‌ له‌ به‌دکاراییان. به‌لام به‌ ویستی حه‌زهرتی مه‌سیح داوای پاسپۆرتی سپییم له‌وان کردوو، گه‌ر بۆمی دروست بکه‌ن، ئه‌وا من به‌ره‌و ئازادی یه‌کانی خۆم ده‌گه‌ریمه‌وه‌. ئه‌گه‌ر تۆش له‌ باوه‌ردارانێ دوام ده‌که‌ویت. به‌لام حه‌زهرتی لوقمانی حه‌کیم ده‌شیت تۆ گو‌مراو هیلاک و پیر

بووبیت، دهنه به‌دوای مندا ده‌هاتیت. چونکه منیش نیازی گهرانهوه یان دابه‌زینم هه‌یه. که‌شتیه‌که‌م داگیر کراوه له وولاتی نرویح. هیشتا له یادیان نهماوه که بهر له سئ و نیو هه‌زار سال خاوه‌ن که‌شتیه‌کی سپی بووم... که که‌شتیه‌که‌م ته‌واو بوو، ئاماده بووم بۆ سه‌فه‌ر، بهر له‌وه‌ی لافاو هه‌ستیت، کۆمه‌لێک دیوی زری پۆشی قوچدار خۆیان خزنده ناو که‌شتی و بۆراندیان که باوه‌ریان به منی نوح هه‌یه. منیش پشتم له‌وان بوو، بهر له‌وه‌ی فه‌رموویان لی بکه‌م به ته‌ور دایان پاچیییم... بۆیه راسته‌وخۆ باران بوو به توفان... ئه‌وانیشی قه‌ر کرد. بۆیه که‌شتیه‌که‌م سپی کردبوو، تا خواکان ره‌نگی که‌شتیه‌که‌م له‌ناو دووکه‌لدا بناسنه‌وه. تو ئه‌و داستانه‌ت له‌یاد نایه‌ت.

هه‌زهرتی لوقمان داته‌پییوو... به‌وم فه‌رموو: من هه‌میشه چاوم لیته، لیم مه‌ترسه چونکه من هه‌میشه هاوریتیم، بمبوره که هه‌میشه وه‌ک برا بچکۆله ریزمگرتوویت، منیش لیت تووره بووم. جا له هاوره‌میش ببوره. ووتی خو ئاسۆ تووتی له‌و چاتره، وانیه؟ ئه‌م پرسیاره‌ی به گوومانه‌وه لی کردم. منیش هه‌چم نه‌وت. ووتم با ئاسۆ تووتیی هاوریمان دل له دل نه‌دات، به‌لام با کارته‌کانی خۆی ستۆک بکات. با بزائیت که دیو هه‌یه، ره‌شمارو سه‌گ و به‌رازو به‌راز خۆریش هه‌ن. به‌لام پیاو ده‌بیت باوه‌ری به خۆی هه‌بیت.

ئوم بینی هه‌ره‌سی هه‌نابوو له چاوه‌روانی سه‌فه‌ردا، ده‌ستیمگرت و پیم فه‌رموو: منیش ده‌گه‌ریمه‌وه، من له شه‌ری دیوه‌کان بوومه‌ته‌وه، نیازمه‌ندم نه‌گه‌ر خۆشم نه‌توانم، ئه‌وا ته‌رمه‌که‌م ده‌بیت بگه‌ریمه‌وه بۆ زاگرووس. من دیوه‌کانم سه‌ر کردوووه گشتیانم لغاو کردوووه. من وه‌ک تو ترسنۆک نییم. من نازدیم له نه‌عه‌مه‌تی دیوه‌کانی مه‌لیک گه‌وره‌تره. من شکۆی

پېغهمبهرهكانيانم كئ دوتوانئ شوخت بكاته كهرامهتي من؟
 فهرمووي: ئازادي وەك تو دەدوئت. بۆيه زور لاي حەزرهتي
 ميرزا نەمامەو، ئەو فهرمووي: تو زور بەهەيزيت لە بەگژدا
 چووني ديوەكان، دەنا تو هيندەي بنى زهريا قوول و ئارام و
 هەيمنيت. من هەميشە باوەرم بە هونەرو بە ئازادىي تو هەبوو.
 بەلام دەبئ ببووريت كە من ناتوانم هاوړي تو بم. چوونكە من
 عەبدم، واتە لووقمانى حەكييم. من چاوەرېم بگەرېمەو ناو
 كەسەكانم، چوونكە كە حەزرهتي لووقمان رېگەي نەدرا
 ئەولادى هەبئت، ئەوا نيشانەكانى شەر و زالبووني شەر سەر
 هەلەدەت، من مندالم نيبه. ناتوانم ئامۆژگاريي مندالەكانم بكەم.
 فهرمووم: بئ گوومان بە كە حەزرهتي لووقمانى حەكييم مندالى
 هەيه. مندالەكانت زورن، دەزانم تو لەم كونجەدا كە ئاسمانت
 لئوه دياره، دانىشتووي بە چپه ئامۆژگاريي مندالەكانت دەكەيت.
 پيى خوش بوو، فهرمووي: ئەرئ سەر بەست تو چەند مندالت
 هەيه؟ فهرمووم: دوان، نا سيان چوونكە كچيكي لەبار براوېشم
 هەيه، دوو كورئ زيندوو و چاپووك و ژيريشم هەيه،،
 يەكەميان مۇسقىاي ناوه، دووهم هونەر. ئەوان لە دافيدو ئيلياس
 دەچن. ئيلياسى خاوەن عەرەبانەي ئاگر. كە شەوان لە خەويا
 دەچئت بۆ لاي خوا. ئەمشەو قامچيەكەي تووند وەشانە، بەر
 روومەتي خۆي كەوت، بەوم فهرموو: نەرم قامچي بوو شينە،
 دەنا خۆت زامدار دەكەي. تەماشاي دەكرەم، دەيگوت ئاي
 باوكم چەند مەزنە، كئيبئ پەيامى خواكانى ئەواو كرد!

لووقمان چەندين جار خەندا، پاشان بەرئى كردم، سەدو يەك
 هەنگاو لەگەلمدا هات... ئەگەر بەهاتايەو كەشتيەكەي ببينيمايە،
 سوار دەبوو. بەلام من گيانم بۆ لاي ئەو نارەبوو. دەنا لەگەلمدا
 دەهات، دەهاتە ناو كەشتيەكەمەو.

ئىوارە درەنگانى گەيشتمەوہ ئوسگوردوو لە كەشتىيەكەم
دابەزىم. زۆر ماندوو بووم بە بينىنى حەزرەتى لووقمان، بە
سەفەر بۆ كۆشكى مەلىك، بە ناردنەوہى پاسپورتەكەم. يادىم
هاتەوہ، ئاسۆ تووتى گۆتەنى: كەس بە خەيالى گونیا نايەت تا
وہ لآمى ئىمە بداتەوہ، چونكە لىرە وايە، ناتوانى داواى يارىدە
لە دوژمن بەكەيت. منىش بەو دەللىم، من خاومنى دوژمن نىيم، من
كىشەم لەگەل دىوہەكانيان هەيە، دەنا مرۆفەكانيان دەبينم جوانن.
ئەوان ئەركى پىدانى پاسپورتى سپىمان لە ئەستۆ دەگرن ... من
گومرا نىيم دەرەق بە مووراليزم ولۆژىك. بەم بىرانەوہ
گەرامەوہ ناو كەشتىيەكەم و بەرەو كەنارەكانى ئوسگورد. بينىيم
پىرۆز لە خەو هەستاوہ و زىندوو بۆتەوہ. منداڵەكانىش
نووستوون لە نەوئى حەوتەمدا! نەمزانى چۆن هاتىبونە
ژوورەوہ! ئا، وەك فەرمووم گيانم لآى حەزرەتى لووقمان
مابووہوہ، كەمىك دواى هاتنەوہى لەشى مردووم گەرايەوہ،
دەشيت لەو ئىوانە كاتىيەدا بوويت ئەوان گەرايىتەوہ ناو
كەشتىيەكەم. چونكە مۆسقىا و هونەر لە قوتابخانە بوون...
پىرۆزىش سەنسۆرى گۆلە تۆپ و كارتى ماددەى هەستىارى
ساز دەكرد، بۆيە لآى من بەر لەعەنتى خوا كەوتبوو، باوهرى
بە من و فەرموودەكانم نىيە. حەزى لە بىستىنى داستانەكانم نىيە،
هەمىشە كەنە كەن، پەيامى دىوو، خىوو شەتيان دەخاتە بەر دەمم.
منىش لىنى توورە دەبم. بە توورە بوون. چونكە هيندە لىنى
بووراوم كە چىيدى ناتوانم لەپالىدا راکشىم. چونكە ئەو بۆگەنى
كردووە... پرە لە دابى بۆگەنى سەردەم و بچووك بوونەوہى
قەبارەى خىر. ئەو وا دەزانىت، مرۆف دەبىت شايەتمان بە
كەرامەتى دىو بەيىت. منىش سزاي دەدەم. بەوہى لەگەلدا
نادويم.

دوای گه‌رانه‌وه بیان حه‌وانه‌وه

کاتی سواری کهشتیه‌که‌م بوومه‌وه، کاتیک که له‌نگه‌رم
هه‌ل‌کیشایه‌وه و بای باشوور پیچه‌وانه بوومه‌وه تا پال به
چارۆکه‌کانی کهشتیه‌که‌مه‌وه بنیت... کاتیک که چوومه‌وه
نهومی ژیره‌وه بو نوێژ کردن؛ هه‌موو مه‌سیحه‌کان و ماریاکان
ومیره‌وه‌له‌کانی مه‌مه‌له‌که‌تی ده‌روونم هه‌ستان له‌به‌رم و کردیان به
چه‌له‌ ریزان و سه‌ماو سیمفونی و کۆرالی ئامیین. گشتیان
سروودی مه‌مه‌له‌که‌تی کوردستانی یه‌که‌گرتوو‌یان ده‌چری، منیش
گریام. هینده گریام تا بووم به رووباریکی تر بو تیر کردنی
هه‌ستی تینووی ئیسرائیل. بیری چاوه گه‌شه‌کانی ئه‌سته‌ر. م
ده‌کرد له‌سه‌رکار... ئه‌و کاره‌ی که به‌ر له‌ دوینی دۆراندیم.
هه‌ستم‌کرد ئه‌سته‌ر بیرم ده‌کات له‌سه‌رکار. که‌میک دلم ته‌نگ
بوو. حه‌زم ده‌کرد له‌ناو کهشتیه‌که‌مه‌دا بوایه ئه‌ویش!

پاشان چوومه نهومی هه‌وته‌م؛ ژووره‌که‌ی خۆم؛ چوومه خه‌ونی
بالنده‌کانی ناو هیلانه‌کان. ته‌ماشای تابلۆکانم کرد. ئاسمان
به‌ره‌و پرته‌قالی ده‌چوو... منیش بیرم لای زاگرووس بوو، بو
زاگرووس نوێژیکی دیکه‌م دابه‌ست... له ئاسمانه‌وه، فریشه‌ی
چاوشین وقر زه‌ردو چاوره‌ش و فریشه‌کانی شه‌رق و غه‌رب

تەماشایان دەکردم. سەرەتاتکێیان لەگەڵدا دەکردموو، چاوشارکێیان بوو لە نێوان پەلە ھەورەکانەو، لە ئاسمانی پەنجەرە ی کەشتییەکەو ئەوانم دەدییت.

تەماشای ھەورەکان و ئاسمانەکانی دەرەو و سەرەو ی کەشتییەکەم دەکرد. ئەمجارەیان بەرەو دواو نا، بەلکوو بەرەو کەناریکی چەپەرتی نادیار سەفەرم گرتە بەر و خۆم نایە ناو مشتی شەپۆلەکان و باکان. نەگەرەمەو بو لای ھونەر و مۆسیقاو پیرۆزی ھاوسەرم. کەچی باکان بەویستی حەزرتی لوقمان مێیان ھاژوشتەو بو دوورگە ی ئۆسگۆرد! ووتی سەتەمە دابران لە کۆرپەکانت. گەر پێرۆکە نەبوون. میرزا ھێندە دەترسا لە مالهەکی خۆیدا، دەبگوت: ئەھا کامیرایان لە ژوور سەرم داناو! منیش دلیم دەدایەو... فەرمووم: ئەمە گەر راستیش بێت درۆیە.

لەناو پەنجەرە ی کەشتییەکەو تەماشای فریشتەکانم دەکرد ھەندیکیان لە ئەستەر دەچوون و دەھاتن یارییان لەگەڵ فریشتە ی کچمدا دەکرد... منیش ھەمان شیوہ وەک مندال یاریم لەگەڵ ئەوان دەکرد. بە ئەسپایی دەچووینە ناو نھۆمی یەکەمەو مێروولە سپییەکانمان دەخستە سەر لەپی دەستمان و نوێژمان دەکرد پیکەو. پیکەو بە راستگویی دەدوائن و مرازەکانمان دەگۆرییەو. بەی ئەو ی وورتەمان لەدەم دەر بێت... ئازادیی راگۆرینەو ھەمان یەکسان بوو.

حەزم نەکرد لە کەناری ئاکابریگە بمینمەو، چونکە ئافەرەت و کچەجوانەکان ھەندیکیان ھەر خەریکی سەگ پەرستی و پشیلە پەرستی و مشک و بآندە پەرستین... سەریان لە جیھانی ئازەل و بآندەو ماسی شیواندوو! ئاخەر خەلکیینە، سەگ پپی شەرمە لەبەر دەمی کەرامەتی مرفوفا گوو بکات. داستانەکان دەلێن

سەگ تەنھا دەتوانیت لەبەر دەمی دێودا گوو بکات. سەگ ترسنۆک و ھەلپەرستە، کە یەكەمجار مروّف توورەبوو، سەگ لە توورەھیی ئەو دەرپەری. بەئێ، سەگ زادەیی توورەھیبەکانی مروّفە. مروّفی ئازادو مەزن نەك دێو پەرست. سەگ پێی شەرمە گوو لەبەر دەمی خاوەنەكەیدا بکات. بۆیە ئێو ھەمیشە زەرەفەكانتان لەدەستەو رۆژ تا ئێوارێ چاوەرێی گووی سەگن كۆی بکەنەو. گەر ناشارەزایەك نەزانیت، وا تێدەگات کە گووی سەگ گەوھەرە لە نەرویج و مروّف کاتیکی زۆرو مەیلێکی تاببەت بەكار دەبات بۆ کاری گرد کردنەوھیی گووی سەگ.

لەبەر ئەو تاقەتی ئەوانەم نەبوو، مەیلەم نەبوو تەماشایان بکەم. چونکە نە ئەوان شەرمیان دەرھەق بە مروّف ماوو؛ نە مروّفەکان رێزیان بۆ سەگەکان ماوو! بۆیە بینینی دیمەنەکانی ناو کۆلانەکانی پایتەخت ماندووم دەکەن. بۆیە زوو سواری کەشینیەكەم بوومەو... چونکە ئەو ئافرەتانەیی بە سەگەکانیانەو شانازی دەکەن، ئەوانەیی لەبەری ھاواری سەرگەرمی سەگن، کەسانێکن دوو دل و ترسو و داگیرکەر. حەزیان لە ژياندا تۆقیووە... کەم لەوان گیانی ھاوڕێیەتیان تیا دا زیندوو. من نامەوێت لەگەڵما بدوین، نامەوێت بیانووینم، نامەوێت تەماشایان بکەم. من حاشا لەوانە دەکەم کە راگرتنی سەگ بۆ ھاودەنگی دەکرن. یان بۆ ناچۆر بەكار بردن. بەلام سەگ دەشیت بۆ کار بەكار بردن، یان پاس کردن، یان راوکردن، یان راگرتن... چونکە مروّف نابیت لەگەڵ سەگدا بژی. نابیت.

کاتیکی ئاسمان تاریک داھات... کاتیکی کە فریشەیی کچم و فریشەکان لە یاریی چاوشارکێ و قەلانڈۆشکان کەوتن...

منیش ههستم به ماندوویی کرد... ههستم به تهوژمی مهیلی
بینینی هونەر و موسیقا کرد... چونکه من ناموژگاریی ئەوانم
وهها کردووه، که موسیقا باوکی موسیقای کورمهو موسیقاش
تهنها موسیقا دهپهرسنیت. گهر بییت و بیرری باوکی خوێ بکات،
دهبییت تهنها موسیقا بژهنیت، دهنبا باوکی سۆزی کهم دهبیتهوه
بۆی. به هونهریشم راگهیاندووه که باوکی ئەو هونەر دۆسته و
هاورپیی هونەر، تهنها له هونهردا دهتوانییت منی باوکی خوێ
بینییت، کاتییک باوکیان وون دهبییت یان نایهتهوه. بهلام هینده
بیرم دهکردن نهبیتهوه، ههستم دهکرد سهدهیهکه بهجیم هیستوون
نهک نییوه رۆژیک. ناچار له دوورگهی ئوسگورد تکام له با
کرد هیمن بیتهوه. پاشان ئەوان له ههمان جیگهدا سواری
کهشتیهکه بوونهوه؛ لهویدا لهگهڵ پیروزی دایکیاندا چاوهریم
بوون. کات تاریک بوو! وهها ئەوانم لهیاد بوو به لهش!
چونکه گیانم هیشتا لهگهڵ حهزهرتی لوقماندا دانیشتبوو، یان
تازه خواحافیزیی لهو کردبوو...

نووستیین... ههس کهسهو له نهۆمی خوێ... بهلام من بهخووی
ههمیشهم لهکاتی نووستندا چاودیری دهکهم، بیر له
بوونهوهرهکان و گیتی و ژیان دهکهمهوه، بۆیه من کهم دهنووم و
نییوهی شهوم دابهش کردووه بۆ هاوژیانی لهگهڵ وشهکان،
فهرمودهکان.

کاتییک که شهکهتیم سپارد به تاریکی، به ئاستم ههستم و
چووم هونەر و موسیقا گهرم داپۆشییهوه، فریشتهشم له باخهدا
بوو... ئەو زۆر خوێش مشهێ دههات... دانیشتم مۆمیکم پی
کردوو، ئاوهنگوینیکم کولاندو کهمیک بغووردی بۆنخۆشم
داگیرساند که پیروژ به دیاری بۆی هینابووم له بولغاستانهوه...
دانیشتم پاش ئەوهی خۆم پاک پاک شۆری و سهروریشم

تاشی... لەناو بەرگە راستییەکەى خۆمدا، لە ناو سەلتەوچۆغەى
بلووری سپییدا، لەناو ژووری نەۆمى حەوتەمى کەشتییەکەمدا
لەتەک درەختە سپییەکەوه دانیشتم و پالم دا بەهەوه... ئەو
درەختە دیاریی خوایه و لە دیززەماندا خواوەند بە دیاری
بەخشیی بە ئادەم و حەوا کاتیک لە گوناحەکانیان خۆش بوو.
لەو سەردەمەوه من پارێزەرى ئەو درەختەم، لەهەوه فیزی
هۆنینهوهى خەون و داستان و سەرگوزووشتە دەبم... بۆیه
شەوان ئێشک دەگرم. چونکە ماسییه پرتەقالییەکانى ناوى،
لەناو شارەگى درەختى زەمانى ناسکدا، لە ناو نووریکی رۆشنا
خوول دەخۆن و بەدواى خاكانى خۆياندا دەگەڕین. ماسییهکان
لەناو لەشما، کە وەک شووشەى بلوورینی سپی زێرین
دەدرەوشینهوه، هیندە ناسک و پروونه شووشەى دەروونى من؛
کە ماسییهکانى تیاذا بە پروونى دەبینریت. بیرم لە کەرەمەتى
بوونەوهەر دەکردەوه. بیرم لە خۆزگەى دراوسێکانم، کە بیرم
دەکن، کە دەترسن لە دەرگام بەن، کە ناویرن راستگۆیانە
لەگەلمدا بدوین، کە سەگ دەکرن، کە دەم دەننینه ناو دەمى سەگ
و بە دەستى چەپەل ماساجى مرۆڤە تەن درووستەکان دەکن.
چونکە هاوسێکانم سەگ پەرستن، درۆ دەکن، خۆیان
ناشیرین و پیر دەکن.

بیرم لەوه کردەوه نامەیهک بۆ دکتۆرەکەم بنووسم، چونکە
دەستەى زانایانى دەروون ناس وای بۆ دەچن کە منى چیرۆک
خووان لەهەوتەى خۆم لى بووه بە حەزرەتى نوح؛ پیرو
پەككەوتەو لاواز بووم و کارەکانم بۆ بەرپۆه ناچى! وا دەزانن
من کەنەفت و سستم. ئەمەش سەرزەنشت و نشووستییه لە
باوەرى مندا... من هەر لەسەر هەمان بابەت گیانى خۆم لە
پیروژ سەندەوه، ئەو لە باوەرمدا مرد و کۆچى دواى کرد.
چونکە من تەمبەل و پیرو کەنەفت نییم. من بێردۆزم، من کارم

تەماشائو بیستن و بینین و رستنی چەمکە. من کارم ھونەر و جیھان بینی و گەردوون بینیہ... من کارم بەسەر ئەو دێوانەوہ نییە کہ ھەرەشەو گورەشەم لێدەکەن و دەلێن: ئەگەر بە وویستی ئیەم نەکەیت، ئەوا ھەردوو مندالەکەت دەبەین بۆ خۆمان. فیری بەراز پەرستی و بەراز سیفەتییان دەکەین، دەیانکەین بە دووژمنت. منیش ھەندیک جار بۆش دەدم و ماوہیەک کاریکی بیگارییان بۆ دەکەم، گەرچی من کار ماندووم ناکات، ئەوان بە شتیک رازی دەکەم. پاشان دیموہ ناو گەردوونی خۆم. بەلام ھەمیشە ھەول دەدم دێوہکان واز لە سروشتی خویان بەنین و کەمیک تەماشای فریشتەکانی دەروونم بکەن. ئەوان وانا کەن.

چوومە نھۆمی ھوتەم... پراجەکتۆرەکانم داگیرساند، بەرھنگی بەر لە رۆژھەلات، رھنگی پرتەقالی... رووی گلوپیکم کردە ئاسمان و وینەمی ئاسمانیکی شینی نەخش کیشراوی سافی مانیم داگیرساند... پەردەکانم دادایەوہ کہ ئەوانیش وینەمی ژیرکراسەکەمی فریدای دراوسیم شین و سپیی ئاسمانی بوون... ژوورەکەم پرتەقالی بوو... لەگەڵ پەردە شینە ئاسمانییەکان رھنگیان کەمیک تیکەلی یەکتەری بوو. خۆم رووت و قوت کردەوہ... تاماشای خۆم کرد. پاش کەمیک گەران، ھەموو ئەو خویانەم بیینی کہ ئەمرو وەک و نەخش لە یادما کووترابوون... بەلکو یادی منیان سمییوو... یان ئەوان لەسەر لەشم وەک نەخش کووترابوون. ئەو جوانانەمی کہ سەگیان پی نەبوو! کہ نووسابوون بە لەشما؛ گەردی ئەلەکترونیی لەشیان. لە لەشم جیا بوونەوہو کەوتتە یاری کردن و سەماو گەران بەناو نھۆمی ھوتەمی کەشتییەکەمدا، سەرسوورماو تەماشایان دەرکردموو دەیانفەرموو: وواو!! ئەمە کئی ئەم دیکۆرو نەخشانەمی کیشاوہ؟ کئی رووناکیی بۆ ئیرە داناوہ؟ ئایا ئەو

پەردانە ئاسمان؟ ئایا ئاسمانەکانن وا روژن یان پرووناکیی دەستکردن؟! بەسەر سوورماوی تەماشایان دەکردوو واقیان دەسوورما... منیش تەماشای کەرامەتی ئەوانم دەکرد، سەیری سەمای ووشەکان و حەرەکات و سەکەناتیانم دەکرد... سەیری بێزەو خەندە و شەرم و لەدایک بوونی پرسیارەکانیان. پاشان گۆشتیان بەسەر لۆ و پۆپی درمختی زەماندا هەلگەران و سەلارانه دانیشتن و دەستیان نایە ژێر چەنەیان... بیریان دەکردوو ئەخۆ من باسی چییان بۆ دەکەم! باسی داستانی چل تووتی و پۆستەم و زۆراب و مەم وزین، خەج و کاکە مەم؟ یان باسی نالی و دلداری فانی و بیسارانی! یان باسی گەردوونەکانی قوولایی گیانی مروۆفی بالآ؟ نەیانەزانی چی بپرسن! منیش تەماشام دەکردن، وینەیی خەیاڵەکانیانم دەکێشا وەک چۆن سیزان تەماشای سێوہەکانی دەکرد... ئاوەھا بە فلچەکانی دەستم مەمکی توورت و کچانەیانم وینە دەکێشالەسەر تابلۆکانم... کە لەتەک درمختی زەمانەوہ سێ سێیا بۆ کاری ھونەری تەیار بوو. یەکی لە کیژۆلەکانم گازکرد کە ناوی: تەنیا بوو؛ ئەو ھەرچەند بەلای پەنجەرەکانی کەشتییەکەمدا دەروات؛ پرچی زەردی وەک تیشکی خۆری زەرد لە دەورم دەگەڕیت... فلچەکەم دایە دەستی و لە پشتموہ دەستیییم گرت و رەنگەکانم خۆش خۆش بە دەستی نەرمی تیکەل کرد... پاشان بە ھەمان دەست، واتە دەستی ھەردوو کمان، وینەیی درمختی زەمان و خەونی شاعیرمان کێشا... ئەوانی تریش تەماشایان دەکردوو بووبوون بە تەمasha. تا دەموہ بەیان. تا ئەوکاتەیی بە مەجبووری گەراموہ ناو ژیان. چوونکە دەبوو نامەییەک بۆ دوکتۆرەکەم بنووسم.

بۆیە کەمێک توورە بووم لە دوکتۆرەکەم... کات بەرمو بەیانی دەچوو... دانیشتم و تیرامام چی بنووسم!... فریشتەیی کچم بێدار بووہوہ. فەرمووی بابە، رینگەم بەدە من نامەییەک بۆ دوکتۆرەکەت

بنووسم... به لَام خۆت له داهاتوودا دهتوانیت لێی تووره بیت.
فهرمووم چی بنووسم کچم؟ فهرمووی بنووسه. نووسییم: (بۆ
دکتۆر مهکم: فلان!

بۆ ئەوهی دهستبهرداری سهزهنشت کردنی نهووستراو بم،
بهچاکم زانی که فهرموودهکانم دهبریم بهم نووسراوه. چونکه
من پێویستم به دکتۆر نییه، ئەو دکتۆرانهیش که تاوهکوو ئێستا
سهروکاریان به منهوه هههوه بهههلهدا چون دهههقم، بهبی
ئەوهی مهبهستیان بوویت.

دکتۆری پێشووم پیاویکی چاک بوو. به لَام کاتیک وازی لهو
کارهی هیناو منی سپارد بهئێوه، ههزمکرد لهپای
سووپاسگوزاریدا تابلۆیهکی پیشکەش بکەم. بۆیه چوارچێهه بۆ
یهکیک له تابلۆکانم کپی و نامادهم کرد بۆ نارنی. ههلبهته
لهگهڵ نامهی سوپاسگوزاری و پیرۆزبایی جهژنی سهری
سالدا. لهویدا بوو که رینگهه کورت بووهوه، چونکه ههلوێستم
ئەوی ترساند. نهیوێرا ناوێشانی مالهکهیم پێ بدات؛ به ترس و
دوودلییهوه ووتی: چاتر وایه دیارییهکهت بنیريت بۆ ناوێشانی
کارم! بهوه من زۆر دلگیر بووم.

تویش جهنابی دکتۆر ههمان شیوه پهشیمان وپهشمووردهت
کردم... چونکه هاوینی ئەمسال من تووشی وهههه گوی
یهشه هاتم وچهندان ههفته لهسهه سهه دهمخولامهوه لهتاو ژانی
نازار. تۆ له پشویی هاوین گههراوویتهوه، منیش کاتم لای
بهزیزان داوا کرد. به لَام تۆ منت دا به دکتۆریکی چاودێر، که
نهیتوانی یاریدهم بدات. منیش لهو ماوه درێژانهدا زیاتر له دوو
ههزار کرۆنم خهرج کرد به دهرمانی نارام کهههوه دکتۆری
تایبهمههههه، به لَام بێ سوودانه کهس یاریدهی نههههه. گویچکه و

ژانهکان چاک بوون پاش ئهوهی تووشی گوویسوسه بووم، ئیستا میشمک دهنرنگیتهوه و لهگهڵ کاتدا زهبری زور دهییت.

دهشییت دکتوره ئافهته جیگرهکه، که سیکسولۆژ بوو؛ بووختانی زوری بهدممهوه کردییت، چونکه من بهوم فهرموو: ههموو شتییک له بیرمدا ههرس دههینییت له ههلمهتی زوری گوئی یهشهو سهیرهشه و بی خهوییدا بویه ههست به نشووستی دهکهم له دابی مامهلتاندا و دهلیم مامهلم به ههله دهکمن.

ئهگهر توی بهریز دان به ووتهکانمدا دهنییت؛ حهز دهکهم بلیم که من ههست به لادان دهکهم کاتییک لهگهڵ نهرویجییهکدا دهویم، ههست به سهزهنشت و لاوازی دهکهم بۆ ههر پیشنیاری کارییک که ههست دهکهم دهمهویت بیکهم. من توورهم دهرههق بهو ههموو ناجوانییانهی له ماوهی ههژده سالی هاوژیانیدا بینیومن. خهریکم باوهرم لهدهست دهدهم سهبارهت بهوهی که دهشییت مروقیکی راست ههبییت لهناوتاندا؛ که بتوانییت من وهک مروقییک ههلبسهنگینییت. بویه من زور دهرسم لهوهی کار لهگهڵ نهرویجیدا بکهم؛ چونکه بهههلهدا چوون وپیشداوهریتان له پانتایی ئاسمان بهرینتره. ئهمهیش نازارم دهوات و دهروونم دهچهوسینیتهوه. چونکه نیوه لهگهڵ قهبه بوونی بهههلهدا چوونتاندا؛ گهوره دهبن بهرامبهر به کهلتووریکی تر له گوناهاهکانتاندا.

لهم مانگهی دوایدا پیشنیاری کاریکی ناچۆرم پینگهی، کاری ژینگهی له ئوردوگای پهنابهریدا، ئهویش ریکهوتی سیویهکی مانگی گهلا ریزان بوو... دواي ههژده دانه سال لهناوتاندا نیوه کاریکیان له شاری ئوسلو پی دام، به مووچهیهکی کهمتر لهوهی که خهرجم دهکرد بۆ هاتووچۆ، سهعاتی کارم سهدو بیست وپینج کرۆن بوو ههمان پاره له روژانی پشوشدا بهی زیاده.

من بهوکاره داهاتم کهمتر بوو له خهرجیی ریگهم بو سهرکار. بهوش بواری ئابووریمان هیئده هاته کزی؛ که هاوسهرکهم خهریک بوو مهبهستانه سووکایهتییم پی بکات. ههروهها ئهو چییدی وهک پیاوئیک یان کارمهنئیک سهیری من ناکات لهمالهکهدا! ئهو لهو باوره دایه که سووکایهتییه بو من داده نیشم و کتیب دهنووسم، ئهو کتیبانهی که کس نایانخوئیننهوهو یاریدهی له چاپکردنیان نادریت. چونکه وهک بزانه، من له جهههننهمی ئیوهدا زیندانم.

رۆژی پینج شههمه، بهر لهوهی بریاری گهراندنهوهی پاسپورتکهم بدهم؛ ئهو کارشم لهدهست چوو... چونکه به خاوهن کارهکهم فرموو: که پینشداوهریی ئیوه نهخوشه، ههروهها گهلی نهرویح پیویستی به ئیمهیی بیگانه نییه. بویه من دهتوانم بيم به یاریده دهر، ئهگهر ئیوه پرۆژهی گهراندنهوهی پهناهندهمکانتان ههیه. حمز دهکهم منیش بگهریمهوه و کاری لئیرسراوی پرۆژهیهکی وههام لی دهوشیتهوه. چونکه من لهوئ لهو کارهناخوش کهوتم، چونکه ههولیان دهنا من فیره بیڕیزی بکمن دهرهق میللهتی خوم و بیگانهیش! لهگهل کهسانیکدا کارم دهکرد که قیینیان له باوانی خویان بوو، ههروهها قیینیان لهمن بوو بهبی هۆکار. من تووره بووم لهوان، بهبی ئهوهی ئهوان پی بزانه. زور تووره بووم لئیان؛ بهخوڕیکی ئهوتو که هیئنجم دههات له ژیانی کارگوزاریم. زوریش ههست به نشووستی دهکهم، دهرهق گشت ئهو پیئسنیاره کارهکیبانهی تاکو نیستا بوم لئووان.

ئهم ووشانهی دهیاننووسم، سهرزهنشتکهر نیین. من لهو باوره دهم مامهلهکان که لهگهل مندا کراون به درێزایی سآلهکانی رابردوو، ژیانم لهناو دهبات. چونکه کومهلگهکهتان زور

سهخت فشار دهخاته سهر من؛ ئهمهش تا دوور خستنهو مو گهبين به خالی سوورو خهتر. ئومیدهوارم ژيانم له چنگتان دهر باز بکهم.

ئهگهر لهو باوه ره دايت که بهر يزتان مروڤيکی راستگون؛ به بهر ئوه بهرايه تي پشتگيري کردنی کومه لايه تي بلئی که ئیوه خه لکانیک نيين بتوانن بهيار يدهتان دهر بازم بکهن. چونکه من له باوه تاندا به هه له پيشداوهری کراوم، جا من ههر چو نیک بم! ههروه ها ئیوه ناتوانن قهر مېووی ئه وه له لانه بده نه وه که من هه ستیان پی ده که م. هه رچه نده لیبووردنم هینده ی بوونه وهر مه زنه؛ حه ز ناکه م له وه له لانه ببوورم که به سه رتان هیناوم. جوان نیه و دزیوه کومه لگه وه ها به سه ره فتاری له گه ل ئیمه ی که لتوور خوازا دا بکات. چيیت وويست به بهر ئوه بهرايه تي بلئی" چونکه له راستیدا دکتوره که م به بونه ی نیمچه گوشه گیر کردنه وه نیازی بوو قورم بو پیر بکاته وه مو ره وانه ی بهر ئوه بهرايه تي پشتگيري کردنی په که مه وته کانی بکات، تا به زمه بیان دهر هه ق به من بیزویت!" به لام من واهه ست ده که م ئه وه زه برانه ی خه لکه که تان به منیان گه یاندووه به ژانتره له شه رو ئاواره بوون. نه نگیه که من ناتوانم کزیی دکتوره که م بده م. نه نگیه که ناتوانم سه فه ری یک بکهم و که مینک به که لتووریکی دی ئاشنا بم! نه نگیه که من به بی کاری ریزم لای که س و منداله کانه م ده دۆرینم. نه نگیه که که لتووریکی بی هه ستان هه یه. نه نگیه که ئیوه دهر وونی من ده پیشکنن به در یژایی ساله کان و به دوا ی زه برو زه نگدا ده گه رین. به لام من ده لیم: من له ئیوه چاترم، به لی من له ئیوه چاترم. به بهر ئوه بهرايه تي کارگوزاریش بلئی، به بهر ئوه بهرايه تي پشتگيریش بلئی: ئه و لیمان ده تر سیست، هه ست به سه ر زه نشت ده کات، هه ست به که می و دا رووخان ده کات؛ کاتی که له گه ل ئیمه ی نه رو یجیدا دینه زمان.

بلی: ئیوه ناتوانن ئهو بهزمویدا بدن، چونکه ئیوه سه‌ری
ئهو‌تان به ترس بریوه، ترس له بیگانه. ئیوه ئهو‌تان به کینه‌و
به‌هله‌داچوونی نه‌خۆشانه له‌ناوبردوه.

له ترسی ئه‌وه‌ی ده‌نگم به‌سه‌رتا به‌رز نه‌که‌مه‌وه؛ له‌و بر‌وایه‌دام
که شتییکی باشه‌ نامه‌ت هه‌واله‌ بکه‌م. چونکه‌ من له‌ باریکی
باشدا نییم. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که مندا‌له‌کانم ده‌زانن من مانایه‌کم
هه‌یه، خۆم به‌ره‌و کاری ناجۆر کیش ده‌که‌م. هه‌ولیش ده‌دم
دلنه‌وایی خۆم بکه‌م به‌وه‌ی که ژیان به‌ریوه‌ ده‌به‌م. چونکه
خه‌ریکم نازاره‌کان سه‌ر‌بار ده‌که‌م. چونکه‌ مردن هه‌زار جار
جوانتره‌ له‌ روخساری ئافره‌تی نه‌رو‌یجیه‌ سه‌گه‌رسته‌کان. من
زه‌جر ده‌کیشم له‌ که‌لتووری ئیوه‌دا. من قینم له‌ ژیا‌نی خۆمه‌ له
وولاتی نه‌ویج. خه‌ریکم له‌ لیبووردن و میه‌ره‌بانیی خۆم ته‌وه‌ولا
ده‌بم.

من دوو رۆمانم نووسیوه، رۆمانییکی تریش به‌ زمانی دایک،
کورت‌ه‌ چیرۆکه‌کانیشم له‌ گه‌ل کتیبییکی هونه‌ریدا به‌ چاپ
گه‌یاندوه... که‌چی هاوسه‌رکه‌م هه‌ست به‌ دۆرانم ده‌کات. وه‌ک
دۆراو ته‌ماشام ده‌کات. چونکه‌ من کات به‌ هه‌له‌ به‌کار ده‌به‌م.
چونکه‌ نان نییه‌ بیخۆین. بۆیه‌ هه‌ز ده‌که‌م بلێم که نه‌رو‌یج تروم
ده‌کات. سووکایه‌تییم پێ ده‌کات وه‌ک هونه‌رمه‌ند وه‌ک باوک،
وه‌ک کارمه‌ند وه‌ک نووسه‌ر وه‌ک کوردیکیش. ته‌نانه‌ت وه‌ک
نه‌خۆش و وه‌ک که‌سیکی ته‌ندروستیش. به‌مه‌ش ده‌لێم: با به‌س
بی‌ت، به‌س. چونکه‌ سنوورداریتی بوونی هه‌یه‌ له‌ویدا تا چی
ئاستیک ئیوه‌ بیگانه‌ به‌ره‌و کۆیلایه‌تی کیش ده‌که‌ن. ئه‌مه
نه‌نگییه، به‌داخه‌وه، زۆر هه‌زم ده‌کرد مه‌به‌سته‌کانم ورینه‌
بوونایه.

بۆيە مالىاوايى و سووپاسگوزاريتان دهكهم... له بارو دۆخىكى
ناههمواردا، كاتىك بارى ژيانم بهرو نالهبارى زياتر بچىت؛
بهجۆرىك كه هاوسهرمهكهم تواناي هيلانهوهى منى نهبيت لهناو
مالهكهدا، ئاگادارتان دهكهم كه هيچ چاودىرى و مامهلهيهكى
پزىشكى له وولاتى ئيوه پهسهند ناكهم. چونكه من باوهرم به
يارىدهى ئيوه نهماوه. چونكه ترسهكانى ئيوه، ئيمهى لاوازو
نهخۆش و خستوو... منيش كه متر بهرگهى ئيوه دهگرم.
چونكه مافى ئەوم نيبه سهفهرىك بكهم، ئاههنگىك ببينم،
ههست بكهم كه باوكم و هونهرمهندم. پيشهوهچوونيش تارىك
دهببىنم وهك نووسهر. چونكه رۆشنايى له روخسارتاندا نابىنم.
چونكه نكوولى كردنى گهلى ئيوه باوهرى خواكان دهرهق به
منى باوك دهروخىتت. منيش لىووردو نىم بهرامهر نهنگار
كه بنياتى باوكانهم ههرس پى دههينتت له چاوو باوهرى
مندالهكاندا... شهرم بكهن نهرويجيهكان، چونكه ئەمه
شهرمهزارىيه.

سهربهست. ئۆسگۆرد...). ئەم ناميهيم بۆ دكتورهكهم ناماده
كرد، تا له داهاتوى نزيكدا، دواى گهراندنهوى پاسپۆرتكهكهم،
بهدهستى بگهيهنم.

كه نامهى دكتورهكهم تهواو كرد

جگهرهيهكم پىكرد، پاشان روخسهتم له فرىشتهى كچم وهرگرت
و بهنيزى نووستن پال كهوتم، تا سوورى نووستنم تهواو
بكهم. كه تهواو راكشام وخۆمم كيشايهوهو چاوهروانى پشوو
بووم... موسيقاى كورم لهگهڵ هونهرى كورم هاتته خهونم...
لهخوما لهههمان جىگهدا لهپال درمختى زهماندا راكشابووم...

هەردووکیان هاتن... مۆسیقا گیتاریکی لەدەست بوو، هونەر
فألچیهکی گهوره... ئەو گیتاری به هیمنی بۆ دەرژەنییم و
هونەریش به رەنگەکانی تیشک بۆیهی دەکردم. ماندووییان
لەلەش و گیاندا دەر دەکشیا... زامەکانی رۆژیکیان تیمار
دەکردم... فریشتەیی کچیشم وەک سامییهکی دەنگ خۆش
کەمێک هۆیکەیی بۆ دەکردم.

ئینجا نووستم... لەخەوندا هەستامه سەرپێ... خۆم بالابەرز
ببینی،، ببینیم درەختی زەمان بەشێکە لەمن، هەستم کرد لەسەر
سەرم رِواوه... لەدەوری سەرم هەزاران هەزار مەلێ سپی و
مێروولەو دای سپی و رِیواری سپی سوور دەخۆن بە دەوری
کەشتییه سپییهکەیی مندا... من وەکوو خۆم نەمابووم، لە
کەشتییهک دەچووم. هەستم دەکرد لە حەوادام، یان دەشیت لەناو
شەپۆلە نەرمەکاندا بێ. هەستم دەکرد شەپۆلەکان پرچی
حەزرەتی ماریاکانی ناو کەنیسهکانی هەموو جیهانن. هەستم
دەکرد هەنگییراوم یان بەرز بوومەتەوه،، دەشیا لەناو دەروونی
زەریای ئارامدا بێ! لە مەزۆقیکی پیری رەنگ سپی و سیما سپی
دەچووم، وەک ئەوهی به دەستی هونەر بۆیه کرابم! دەرۆیشتم و
ئەزکی رۆیشتم لەبار چووبوو... کەچی دەبزوام... خۆم لەسەر
لووتکەیی بێندی زاگرۆس دەبینی... لەوئ هەرچی کەله سەری
لاوانی شەهیدانی کوردو ئەرمنییهکان هەیه به زیندوویی و
وەک بالاداری تەنها خاوەن سەرو بای رۆشن بەرامبەرم
مەشفتاسا به دەنگی لێکدانی بالەکانیان چەپلەیان لێدەدا لە
هەوادا! لە هەنگی سپی دەچوون... هەستم به ئازادی دەکرد،
هەستم به نەجات دەکرد، هەستم دەکرد ئازادی دواهەمین
ئامانجی مەزۆف و بوونەومەر. هێندە هەستەکانم رەزامەند بوون،
که ویستی بێدار بوونەوم لەدەست دابوو... مەیلەم نەبوو بێدار
ببمەوه... لەو کاتەدا که خەریک بووم بێرەومەریی چوونم بۆ

کوشکی مهلیک لهیاداشتی فهنتازیمدا تۆمار دهکرد، بیدار بوومهوه. چونکه خهوم دهبینی. له خهوما له پارکی مهلیک درمختهکانم جوان دهکرد و ئهو گه لایانهم دهکرده بهری چل ولقی درمختهکان که ئهوان شهوان خهویان پیوه دهدی... ههروهها ئهو گوله تیشک زهردانهم دهدا له پرچی درمختهکان که له کاتهدا بینیم! واته دواي پۆستکردنی نامهکهم و روو وهرگیران له کۆشک و گاردهکان. بهو پهله رۆشناییانهی که ئهمرۆ له راستییدا بینیم، توانیم پیشانگایهک بو مهلهکرادهو مهلیک و مهلهک بکهمهوه... تا نیشانیان بدهم که من ههست بهچی دهکهم، که ههست ژیانیکه بهنده ههرگیز دهست بهرداری نابیت، چونکه من دهتوانم... دهتوانم دهست بهرداری جیهان و مال وکهشتی و سامان بم، بهلام ههستهکانم ههرگیز دهست بهردارم نابن. چونکه من به ههستهکانم دهژیم. بیر زادهی ههسته. له خهوما درمختهکانم خوښنوود دهبینی، ههستم دهکرد سروشت شانازی به سۆزی منهوه دهکات بو ژیان... ههستم دهکرد ژیان خهنده بو باوهرم نیشان دهدات... منیش له پارکی مهلیکدا گه لای سپی و سوورو مۆرو زهر دو پرتقالی و شیینی ئاسمانییم ئاوێزان دهکرد به پرچی درمخته رووتوو قووتهکاندا، بهزهیم بهواندا دههاتهوه. کاتیک که بیدار بوومهوه، بینیم پیروژ لهتهکدا راکشاهه! سهیرم لی هات! چونکه ئهو زۆر لهمیژه بی باوهری خوی دهرهق بهمن راگهیاندوووه دهلیت: سهگپهستهکان لهسهه حهقن. بینیم له لای چهپهوه راکشاهه نووستوووه به نهینی. منیش بیرم لهوه دهکردهوه که سهفه به تنها بکهم. ههستم دهکرد کهس هاوسۆزو هاو سهفه و هاوده م نییه، ههستم به تنهایی و نامۆبی دهکرد له جیهاندا... ههستم دهکرد کهشتییم نییه، وولاتم نییه، ئالام نییه... پاسپۆرتی سهفه ریشم نییه... چون برۆم؟ بهچی ناسنامهیهک خۆم بناسییم ئهگهر سهفه ری کۆچ بکهم! یان دهبی روو لهکوئی

بکەم؟ بە پێی یان بەسواری کەر یان بەپاسکیل سەفەر بکەم؟ بە کەشتی یان بەخەو؟ یان بەسواری تەیارە؟ چۆن سەفەر بکەم؟ خۆکەس هێشتا بلیتی کوردوستانی گەورەو پاسپۆرتی ئەوێی نەبینیوه! خۆ هێشتا کەس زاتی دەمکردنەووەو باسی پرۆژە ی رزگار بوونی مەملەکەتی کوردوستانی نەکردووە. کەس باوهری بە پرۆژە ی پیروز نییه. بەلام من لەوێهێ هەم هەر رۆژەو بە جۆری پرچی کوردوستان شانە دەکەم و بونی لێدەدەم و لە ئامیزی دەگرم؛ هەم هەر جارەو بە تەکنیکێکی تایبەتی عیشقی ئەوێ ئاوەدان دەکەمەووەو سەردانی دەکەم، هەر شەووەو بە جۆریک لە کۆلان و شارەکانی زاگرۆسدا دەگەرێم و خۆشەویستی دەبەخشمەووە بە کیزۆلەکانی زاگرۆس. لەبەر ئەو هۆیانە بوو من بیریاری دا پاسپۆرتەکەم بگێرمەووە. چونکە من وولاتی خۆم هەیە. من جگە لە کوردوستانیکی مەزن شتیکی تر نییم. من شیت نییم، من پیغمبەر نییم، بەلام لە پیاوی ئازادی و دامەزراندنی مەملەکەتی کوردوستاندا چیم بوویت دەیکەم و دەیلێم. چونکە من گیانی وولاتەکەمم. جا کاتیک کە کۆشکی مەلیکم جێ هێشت، تەنها لەیەک شت دوو دل و پەشیمان بووم، ئەویش ئەمە بوو لەیادم نەبوو بە قسە ی فەرموودە ی حەزرتی مەسیح بکەم، تا داوای دروستکردنی پاسپۆرتی کوردوستان، پاسپۆرتی سپی بکەم لەگەلی نەرویج. چونکە ستەمی ئەوان هێندە گەورەبوو کە نەیانەهێشت هەست بە دانیایی و ئامان بکەم لە ناویاندا، بە درێزایی هەژدەسالی منیان رەنجاند، منیان مەحکوومکرد.

ئەمە كورتهى بەسەرھاتى ئەو بېرىارە بوو كەمن ھەژدە دانە سالە خۆمى لى دەزمەوھو خۆم تەفرە دەدەم. ھەژدە دانە سالە لە ولاتى نەروىج دەژىم و خەون بە نەبوونى بەستى خاكەوھ دەبىيىم. ھەستىكە تەنھا مروقى خاوەن كەرامەت و مروقى وولات داگىركراو ھەستى پى دەكات.

نەبوونى وولات نەخۆشپىھكى كوشندەپە مروف نابووت دەكات... مروف دووچارى پەرىشانپىھكى ئەوتتو دەكات كە ناچار دەبىت بچىت بە گزى مەلائىكەت و خواكاندا... مروف دووچارى نەخۆشپى پى وولاتى دەبىت... دابەش دەبىت ھەك چۆن مەن دابەش دەبم بەسەر پىغەمبەرەكان و ئاسمان و خواكان و فرىشتەكاندا. مەن باباپىھكى خۆش بىيىن و ھەوەس تەرم و ژيان زۆر پەنگىيىن و پىرۆزى رووشن دەبىيىم. بەلام لەوتەپى پشتم كردۆتە ديارى خۆم، مروقتىكى ھەا نابىيىم ھىندەپى مروقتىكى كورد نامۆ پى يارو دابەش بىت. مەن خۆم و ھاورپىكانم دەبىم بووین بە ھەزار كەرتەوھ، ھەر يەكەمان بە زمانى پىغەمبەرىك دەدووت بۆ جىھانىكى پى ھەست و پى كەرامەت. دەمانەوت دەبىيىھەكانى مىللەتى زاگروس بە ووشە بۆ دىوھەكان بەكەين. بەلام دىوھەكان لە زمانى زاگروسى تىناگەن. كاتىك باسى ئەفسانەو شىعرو ئەدەب و مۇسقىقاو كەلتوورى كوردى دەكەين، باس لە پىرۆزى دەكەين. چوونكە دەزانىيىن، كە مىللەتى زاگروس ئەفسانەپىھكى دىرىنەو بە ووشەكان باسىان كۆتاپى ناپەت. ھەژدە سالە مەن لەناو ئەم گەلەدا ھەلامى پىرسىارە نامەفەھوومەكانى خەلكى دەدەمەوھو پىيان دەلەيم مەن تورك و عەرەب و فارس و بىيانى نىيىم. مەن خاوەنى مەزنىرىن شارستانىيىم. جا بۆپە ئىوھ كورت دىنن كاتىك كە پىرسىارە نەخۆشەكانتەن بەر دەدەن و كەلتوورو ئابىيىن و زمان و شارستانىپەتى كورد تىكەل بە دۆزى دىوى عەرەب و فارس و تورك دەكەن. چوونكە

ئېمە لەوانە نېيىن كە دوژمنايەتتىى دراوسىكانيان دەكەن. چوونكە ميللەتى كورد پرۆژەى بە جىهانى بوونى بەر لە مېژوو دەست پېكرد، ئەو كاتەى كە حەزرەتى نوح لە دواى توفان لە كەشتىيەكەى دابەزى؛ بەو ميللەتە كەمەى لەگەلئيدا بوو، وانەى هاوژيانى لەگەل ئەو خىلانەدا بو نەوەكانى خۆى باس دەكرد، كە لەدواييدا بوون بە مەيموون و بەراز. پاشان رووسپيمان كردنەوەو كردماننەوە بە مروؤف. بەلام ئەوان كورتىان هينا. ئەوان شەر فروش و دەم پيس و هەتك كەر و لاسايى كەرەوى ئاژملەكان بوون. لەو كاتەوە ئېمە خەرىكبين بە هەست و بېرى بە جىهانى بوون لەگەل ئەو ئابىن سزانەدا رەفتارو هاوژين بيبين. وەك دەبىنن ئەوان، هەلەكووتنە سەرمان و لەووتەى هەين و دابەزبوون ئەوان تالانمان دەكەن، دەمانكوژن، سەرمان دەبېرن و ئېمەيش لىيان خۆش دەبىين. ئېوەش بە چاوانى خۆتان دەبىين كە ئەوان غەدر لە خۆيان دەكەن.

دەمەو بەيانى لەگەل شەفەقدا چاوم چووه خەو... فرىشتە كەمىك ئامبىن وسالماو كۆرالى بو خويندم بە دەنگى كرېستينا ئاگوليرا وسارا برايمان... ئېتر خۆم بە پېوە بو راگير نەكرا! كەوتم... لەسەر جىگاكەم بە تەنھا كەوتم.

زۆرى نەبرد خەويك بېنى؛ خەويك كە هەمىشە بە زىندە خەو دەبىينم... لە خەوندا ملېونەها مېروولەو هەنگى سېپى روشن تيم ووروكان و بە گشتيان داين پۆشيم... سەلتەو ستارخانى ديارى فرىداى دراوسىمىان پېشكەش كردم و لە سەر لەشم بە رەنگى سېپى نوورانى داين پۆشيم، لە رازاوەترين بەرگا... پاشان بە كۆرال خويندىان: ئامبىن... بە ناوى هەموو فرىشتەكانى ئەرزو ئاسمانەكان. بە ناوى خواوەندى يەكتاو كۆى هەموو هەستى خواكان... يەك لە ئېمەو دوو لەوان، بە ناوى

حەزرەتی گیانی پاکی پێغەمبەرەن، هەلی بگرن بی ماندوو بوون... بە ناوی داودو سالۆمۆن و دانیاڵ. بە ناوی ئیدریس و یۆحەناو ئەکۆینی و مەتی و لۆقاوہ... بە ناوی یونس و یوسف و عیساو موسا و ئیبراھیمەوہ. بە ناوی جوبرا ئیل و میکائیل و ئیسرا ئیل و ئیسرافیلەوہ؛ حەزرەتی نوح بە ناوی باوکی گەورەمانەوہ، بە ناوی خواکانی پێشوومانەوہ، بە ناوی ھیرا و فینۆس و ئەوروپا و ئاسیاوہ... هەلی بگرن بە ناوی ماریاوہ، بیبەن بو نزرگەیی خواکان.

کە وایان فەرموو میروولەکان... لە جیگەیی خۆم بەرز بوومەوہ... وەک ئەوہی لەسەر دەستی نەرمی خواکان بـم... هەلیانگرتم؛ بردیانم بو دوور... بو ئەو جیگەییەیی کە ئادەم لەسەری دا بەزی، کە نوح لەسەری دا بەزی، کە درمختی زەمانی لی روا... واتە زاگرووس=جوودی پیروژ؛ لەوئ منیان پرواندەوہ! سەیرم لیدەھات! تەماشام دەکرد! سەرم دەسوورما لەوہی کە خۆم دەبینی وەک درمختیکی مەزنی سپی دەروام و کاکیشانم تەیی دەکرد... قەددو بالای درمختم؛ نووری بە ئاسمانەکاندا دەپژاو نووری ئازادی پرتەوی دەکرد. زرمەییەک لە دەروونی خوا ھەستا. ئاسمان بوو بە دوو کەرتەوہ... من دلی ئاسمانەکانم بە تیشکی خۆم تەیی دەکرد. لق و چلم بە بوونەوہرەکاندا دەگەرا... بە تەوژمییکی بەتین بالام دەکرد لە خوشیدا... ھەموو گیانم غەرقی ئاو بوو... لە خوشیدا ئارەقەم دەکردەوہ... ھەوہسم پر گورو تاو بوو... ھەلدەچوووم لە داھیناندا و کەرامەتی خۆم دەدی بە چاوان. نەمدەتوانی بنووم، ھەلدەستام و دەنووستمەوہ... چەپکی گولی نیرگزشم لەدەست بوو، دەمفەرموو، ئەوہی باوہری بەمن بیت، ئا ئیستا، با بیت و بونی ئەم چەپکە نیرگزە بکات... ئەوسا دەنگی پێدانی پاسپورتی سپییم بو دەدات.

بینیم هرچی مه‌سیحه نازادبووه‌کانی جیهان و هرچی ماریاکانه له‌شیوه‌ی دلی سپیدا به درمخته‌کمدای خونه‌ده‌کن و ده‌گه‌شین‌هوه‌و ده‌بن به‌گه‌لای سپیی دل‌شیوه. بینیم هرچی کورده ئه‌نفال‌کراوه‌کانه له‌وین، بینیم، میرووله‌کانی مه‌مله‌که‌تی من که گیانی شه‌هیدانی جیهان؛ ده‌وریان داوم به‌په‌یداغی کوردوستانی گه‌وره‌وه... میرووله سپییه‌کان په‌یداغی مه‌مله‌که‌تی کوردوستانیان ده‌چنی وله‌سه‌رس‌رم ده‌سه‌کایه‌وه. بینیم گوش ده‌بوو، وه‌ک مندالیکی ساوا بی‌خه‌وش هه‌موو شتی‌کم ده‌دی. به‌ر له‌وه‌ی بیدار بیه‌وه‌ه به‌گریانه‌وه. به‌ر له‌وه‌ی خه‌وم لێ‌بکه‌ویت... ده‌رویشتم و به‌دم رپوه که‌رویشکه خه‌وم ده‌کرد... جاره جاره‌ش ئاوریکم ده‌دایه‌وه، ده‌موت ده‌شیت پی‌روژ باوه‌ری هینابیت، ده‌شیت مۆسیقاو هونه‌ر ئه‌و فیری باوه‌ر هینان بکه‌ن! تو بلئی له‌دوامه‌وه بن؟!!

هه‌ستم به‌ته‌نهاییه‌کی تۆقینه‌رو هه‌رس هینه‌ر ده‌کرد... هه‌ستم به‌ته‌نهایی خوا ده‌کرد... چونکه زۆر له‌میژه‌ ده‌زانم که خواهند ده‌نالینی له‌ده‌ستی ته‌نهایی!... ته‌نهایی له‌شیوه‌ی ئاسماندا شه‌قی بردوو بوو به‌دوو که‌رته‌وه... ئاسمانه‌کان شه‌قیان برد... له‌یادم نه‌بوو باسی بکه‌م بۆتان؛ که‌ چون ئاسمانه‌کان شه‌قیان برد! کاتیک که‌ ئاسمان بوو به‌دوو که‌رته‌وه؛ من هه‌ستم به‌ته‌نهایی ده‌کرد؛ چونکه که‌سم له‌دواوه نه‌بوو! که‌سیشم له‌پیشه‌وه نه‌بوو! خۆم به‌خوا نه‌دزانی وه‌ک هاو‌ده‌م به‌هه‌له‌دا چوو! له‌مرۆقینی بچکۆله‌ی کوردی تازه له‌دایک بوو ده‌چوووم که‌ له‌ساته‌دا له‌دایک بوومه‌وه که‌ ئاسمان بوو به‌دوو که‌رته‌وه. وه‌ک زه‌رنه‌قوته ده‌مم بۆ ئاسمانی باوه‌شی دایکم ده‌کرده‌وه، هاو‌ده‌م ئاسا بۆ ده‌کروزامه‌وه تا قوومی‌ک شیریی مه‌مکی گرگرتوو دایکم بمژم... ته‌نهاو پروته‌له‌و بیناز، هاوارم له‌دایکم ده‌کرد له‌سه‌ر ترۆپکی

جوود... کەس لای لی نەکردمەوه؛ تا حەزرەتی ئیلیاس هەلی گرتەوه. ئەو گۆشی کردم. بەو هەستانەوه لەویدا وەستا بووم؛ یان روابووم.

ئادەمیزاد فریشتەپەکی مەزنی بالدار و تیشکدار کە لە خودی ئێردراوی خواوەند دەچوو؛ لەبەر دەمدا وەک بروسکە دەریپەری... پاشان سلاوی خوی لی کردم و فەرمووی: هەست بە تەنهایی خواکان مەکە گیانەکەم... خواوەند تەنھا نییە... بەلام لەم سەرزەمبێنەدا مروّف هەموو شتێک بچووک دەکاتەوه... تۆ خواکانیش بە تەنھا بەجی دەهێن. ئەوان هێندە سەرشیتن کە نازانن چی دەکەن، چی دەخۆن، چۆن کار دەکەن! فەرمووی: من میوانداریت دەکەم، هاتووم بە زمانی خواوەند، بە وێژدانی مروّف و بە کەرەمەتی پیغمبەر و فریشتەکان... بە ناوی خێرو شەرەوه تکاتان لی دەکەم کورد مەکەن بە دۆستی عەرەب و توورک و فارس و ئینگلیز... چونکە ئینگلیزەکان بەر لەسەردەمێک خوا کردنی بە بەراز. زۆریان بە دەستی کورد راوکران. ئیوه نازانن کە ژیان دووبارە دەبێتەوه مروّف دەبیت بەو هەلوێستانەیی کە لە ژیانی پێشویدا نواندی. ئەوهی بەدی کرد؛ سەری خوی شورکرد.

فەرمووی: ووتەکانی سەر لیوتان دیاریی خوان، ئەوان بەهەله بەکاری دەبن. هەست بە تەنهایی نەکەیت... چونکە حەزرەتی مەریم دەبێت. حەزرەتی ئەو؛ ئەو گەمژەو گەلحۆیانە لگاوە دەکات کە بوون بە دیو لە بەرامبەرت. تەنهایی خۆشە یان ژیان؟ تۆ کەرەمەتی ژیانیت؛ وانەزانی کە خواوەندو خواکان تۆیان لە یاد چۆتەوه! وا نەزانی ها! دەنا پەیداغەکەت لە زاگروس لیومەرناگرم. فەرمووم: بەریزتان کێن وا زمانم لالە لە بەر دەم پەرستارمدا؟ فەرمووی: من خودی خواو خواکان و

هه‌موو فریشتهو پینغه‌مبهره‌کانم؛ هاتووم به جیهان ده‌لیم
کرنووش بو زاگرووس بهرن، چوونکه ئه‌وی مه‌ککه‌ی
روژ‌ئاوایه. نزرگه‌ی نوحه. به‌خیر بێت‌ه‌وه ئه‌ی حه‌زرتی نوحی
پیرۆز... من لێپرسراوی پرۆژه‌ی که‌شتیی نوح – پیری
مه‌زن... ئیره پابته‌ختی مه‌مله‌که‌تی کوردستانی مه‌زنه. منیش
سه‌رله‌نووی راسته‌وخۆ له دایک بوومه‌وه. بینیم! بینیم پ‌ژا به
ئاسماندا... پر بووم له زه‌رراتی حه‌ق. وام ئه‌زانی ئه‌و روژه‌یه
که هه‌رقل له‌دایک بوو!! ئه‌م سه‌رگوزوشت‌ه‌یه‌تان له‌وانه‌کانی
تردا بو ده‌هۆنمه‌وه. دوا‌ی سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه....

به‌شی سێیه‌م

چوونه میوانیی زاگرووس له‌خه‌وا

ئه‌و شه‌وه، که روژ‌ه‌که‌ی تیایدا پاسپۆرت‌ه‌که‌م گه‌راند‌ه‌وه، ده‌یان خه‌ونم بینی و
خه‌ویشم لێ نه‌که‌وت. سه‌رگه‌ردان، وه‌ک یه‌کێک له‌ میرووله‌ سپیبه‌کانی ناو
نه‌ومی یه‌که‌می که‌شتیبه‌که‌م؛ خۆم سه‌رو ته‌نهاو بێکه‌س ده‌بینی... هه‌ستم ده‌کرد
ریگه‌ی گه‌رانه‌وم لێ تیکچووه! هه‌ستم ده‌کرد تاک و ته‌نه‌ام له‌ جیهاندا، که‌وا
خه‌ریکم سوویم بێت‌ه‌وه بو بینیی که‌سێک – که‌سێک له‌م وولاته‌ رووسپیبه‌دا
باوه‌ری به‌ وو‌شه‌و دۆزو که‌لتوو‌رو نایینی کورد هه‌بیت. هه‌ژده‌دانه‌ سا‌له‌ من ده‌لیم

کورد، ئەوان تەرجومەیی عەرەبیم پێدەکەن. وا دەزانن کوردیش برای عەرەب و فارسی خۆفرۆش و توورکی کەمالیستە. ئەگەر کەمالیست شەرەفە، با ئەو شەرەفە شایستەیی توورک خۆی بێت.

ئێمە ئەوانمان ناوئیت، دەزانن بۆ؟ چونکە ئێمەیی کورد لەموتەیی هەین داب و یاساو دۆزو سیستەمی بە جیهانی بوونمان پێدە کردوو کەلتوری بە جیهانی بوونمان ئەزمووناندوو لەموتەیی لامان داو... ئێمەیی کورد لە چاخەکانی پێش مێژوووە هەموو دەهەین بێین بە هاوڕێ و هاوژبانی ئەوان، ئەوان مەبەستم لە عەرەب و توورک و فارسی بەلام کورد پڕۆسەیی بە جیهانی بوونی لەگەڵ دەیان مێللەتا بە ئەزمون کردوو... بۆ نمونە: بەهۆد، گزیک، قەوقاز، عەرەب و مەغول و فیکینگ و رووس. ئینگلیز و جەرمەن... گشت ئەمانە لە خونی مێللەتی کوردیان خواردۆتەمو تێر نابن. نابین ئەوان، بە تاییەتی عەرەب و توورک و فارس چینیان بە مێللەتی کورد نەکرد؟!!

خەم لێ نەدەکەوت، چونکە ئومێدیم خنکا لە ناو گەلی نەرووچیدا. تێگەشتیم کە کەسێش منی خۆش ناوئیت. هەستم دەکرد هێندەیی تەنهایی تەنهام. هەندێ لە مێروولەکانی ئاشنام لە دوروو بە تێلەپاتی گیانیی ئیحایان دەنارد... جادووێان دەنارد، دەیانگوت برام لەکەلی شەیتان دابەزو پاشگەز بەرەو. منیش بە هەمان زمانی جاران بەوانم دەگوت: بڕاکانم بەعس نەما... هەموو بە چاوی خۆتان دەبینن عەرەبی لە خوا پڕکێین چی لە مێللەتی کورد و لەخۆشیان دەکەن؟ باشە جیهان ئیو کۆیرن؟ کەرن؟ کەرن؟ ئەی نابینن توورک و فارس و بەعس چیمان پێ دەکەن؟ نازانم چۆن عەرەب و رووس و ئینگلیز قیزیان دێت لە ناوینەکاندا سەیری لووتی خۆیان بکەن! چونکە وەک فەرمووم زۆر لەوان بوون بە بەراز، بە برسێتیش دەمرن. بە دەردوو و مناق و رشانەموو خنکان. ئەوان خۆرەیی سەرو دۆزمنی راستەقینەیی مێللەتی کوردن.

جا کورده بەرێزەکان، کە من و بستم بگەریمەوه، رێگاکانم بۆ خۆش بکەن. بە خامی سپی رێگا سپییەکانم بۆفەرش و ناوێرین و گولێژین بکەن... چونکە من لە تەنهاییدا وون بووم و ناتانبیینم. وا خەریکە هەردووچاویشم کۆیر دەبیت.

وەک خودی خۆشم، وەک هەر مەخلوقێک کە بە نیاز خۆم دەکرد بە گیانی پیغمبەران و هاوڕییان و خزم و کەسکدا و پرسی رێگەیی گەرانەمو لێ

دەپرسىيىن ؛ ھەر يەكەمىيان بە جۆرىك گورگى دەكرد بە گژما! دەيانگوت:
مەگەر ئىرمو، وون دەبىت.

منىش وەك ئەو مىزوولە كەساسە تازە سەر پىشكووتو، لەناو خەونە سىبىيەكانى
خۇمدا شىرى كانياوكان و بىرەكانى كوردوستان تۆش دەكەم. دەزانم گۆشت و
خۆين و شىرى دايكان و مندالانى ئەنفالى تىايە، ئەگەر من لەھەر ناوئىك
بەخۆمەو لە گەر انەومەدا، ئەو ئاوە دەبىت بە مووفەر كىكى دەزولەبى تال شىئو،
وەك تەنەفى جالجالۆكە. چوونكە من ھىندە نىزىپاك لە ئاوى ھەلەبجە دەخۆمەو
كە تا ھەتا ھەتايە كەس نەتوانى دەست درىژى بۆ كەرامەتەيان بگات. ھەمان كار
لە زىوەش دەكەم. ھەمان كارىش لە سەر ھەر بىستىكى ئەم زەمىنە دەكەم.
چوونكە زەمىن مافى رەواو موولكى باپىرانى منە. كەس بۆى نىبە دەست بەننىتە
رىگەى گەر انەوم بۆ جىھانى مندالىيم.

چوونكە لای من جىھان ئەو بىستە خاكەبە كە مرۆف تىابىدا لە دايك دەبىت.
زادەگەى مرۆف قسنىكە، بابلىين كەشتىبەكە؛ كە گىيانى كەسى مردو دەبات بۆ
ھەمىشەبى. مرۆف دەبىت لەوئىدا كە لەدايك دەبىت؛ ناو و نىشان و نازناوى
بنووسرىت، تا كە مرد دەنەنجامى چاكەكانى بگات بە ھەمىشەبى و لەھەمان
جىگەدا چاوەكانى لىك بنىت و دىزەو گۆزەش بكرىت. وا نەزانى ھەمىشەبى
موولكى گشت كەسنىكە! نا، ھەمىشەبى جەمسەرىكە؛ يان ئاست و تەورنىكە كە
ھەرگىز تواناى ھەللووشىنى جەمسەرى شەرى نىبە. چوونكە لەوئىدا شەر
جەمسەرىكى تروو تەورنىكى ترە. بۆبە مرۆفى پىرۆز پىويستە لەسەرى لە
ژىنگەى لەدايكبوونىدا يان لە جىگەى خۆزگە و خواسنىدا بنىژرىت.

خەوى چىيم لى بكوئىت! نازانم، يان بۆ دەربەستى نووسن بىم!؟ بەلام ھەستىكى
خۆش نەبەدەھىشت كە من خەوم لىكەوئىت. دەزانم بۆ؟... چوونكە ناسنامەى
نەروىجم لەكۆل خۆمكردەو... چوونكە بەراستى بارىكى سەخت و كوشندە
بوو. چوونكە ئەوان توروەيان دەكرەم، بە رادەبەك كە توروە دەبووم لە جىھان.
بەوانم دەگووت: من ھەم، من لە مەسەلەى بە جىھانى بوون بوومەتەو... بەلام
جىھان دان بە كەرامەتى نەوئى باپىرانىاندا نائىن. ئىتر من چۆن قىزم بىت لە
ھەژدەسالى زىاتر تەكايان لى بكم. تەكەى بچووكترىن داخوازى، ئەوئىش ئەمە بوو
كە دەمووىست كارخانەبەكى ھونەرىم ھەبىت. چوونكە نەروىج كارخانەى
ساروخ و تانك و قونبەلەى ھەبەو چەكەيان دەفرۆشت بە سەدام و فارس و تورك

تا کوردی پی قری بکهن، بهرازه هۆلەندییهکان دهچوون به ههزران له بازاری رهش زه ههراوی کیمیاییان دهفرۆشت به عملهی عهلووچ. دواییش خۆیان تهپلیان بو خۆیان لێدهدا. کورد بهمه دهلێت: لهپاش تریک خهشمهی بریت. ئیوه ئابروو کهرامتی خۆتان به خۆراویی دهفرۆشن به دوژمنهکانی کوردوستان. ئهمه کهی مافی جیهان ناسی و جیهان پهروهریه؟!

بهدهم خهوه خهبرم دهبووه و خهونی میرولهیهکی سپی سپیم دهینی... له خهوما پیر دهبووم، خۆم دهینی و مک پیریکی ریش سپیی خۆشمهشرب و بوپرو بزپرو لهرو کور... داریکی سپیم لهدهست بوو، ههندیک وایان دهزانی دارهکهی موسایه! بهلام ئهو داره ههزرتی بارزان به دیاری بۆمی دهنیریت، له ئیسکهکانی نهفاله دروست دهکرت. ههروهها لهشم به تهونی میروولهکان؛ لهچینی خانمه ناسکه هۆلەندییه راهیبهکان داپوشابوو، پۆشته بووم... پاشان درمختی زهمانیان له تهناههکانی جالجالوکهی مهزن بو چینیبووم، جالجالوکهی سپی. دهرویشتم و خۆش خۆش به دم ریگهوه به مندال و کیژوله چاومهستهکانم دهفرموو که دههاتن بو تهماشام. دهفرموو: وهرن گهر راست دهکهن، با گشتمان بچین بو مهکهکی رۆژناو، بو زاگروسی ههزرتی نوح. چونکه من ههز دهکهم لهوئ بمرم لهلای کهشتیهکهم. دهرویشتم له ریگاکاندا ههستم به تههایی نهدهکرد... چونکه میلهتی خۆرناوام له پشتهوه بوو، دهسته به دهسته چاودیری و سهپرشتیان دهکردم. منیش دهرویشتم... وک ئهوهی ههلیانگرتیم، بیان مردوویهکی زیندوو بم! نهدهزانی چون بهو پیرییهوه توانای برینی ریگانی ههقم ههبوو! بهلام دهرویشتم و گوورو تاوی ههزرهکارانهم تیا بوو.

له ریگهدا خهونم دهدی، به خهو چووم بو لای ههزرتی ناران زاگروسی شاعیر! ئهویش فرمووی: بهریز ئهم بهرگه نایابه چیه لهبهرتا! دهلیی دهتهویت دهست بو دلای خواکان و پیغههمبهرمان بهریت! بهلام بهریز ههزرتی نوح تو ناتوانی دهست بو بهزمی میلهتان بهریت؛ چونکه ئهوان بیوویردانن. نهوان سهری مارهکهن. فرمووم ئامیین.

پاشان ههوالی جیهانی شیعرم لهو پرسی! ئهویش وتی: من ههه به ئینگلیزی دهخوینمهوه. فرمووم: ناگات لی بیت نهیبت به بهراز. چونکه ئهوان بهزانیان زور تیا دایه. وتی: نا مهترسه هینده ترسناک نییه. کورد بهرازهکان دهناسیت، ههگهر بین و له کوردوستان نوێژیک بکهن و کهمیک نوکهیری دهست و پی

پهريو مگان و ژههراوی بوو مگان بکهن، دهشیت خوا له گونا هکانیان خوش بیت.
فهر مووم: نامیین.

دهشیت باوهر نهکهی گهر بلنیم خهونم به جیهانهوه ددهی، له خهوما به جیهانی تر
دهبووم، به هاوسیکانی مهلمهکتهی کوردوستانی مهزئم دهفهر موو: ههر کهس
بگهر یتهوه ناو میلیت و خویشی خوی. ههر کهسیتک له جیگهی خویهوه با
سهریک بو میلیتهی نوح دانهوینیت و لهدهلی خویدا بلنیت: بهلی، جوود نزرگهی
نوحی باپیره گهرههی پیغه مبهسره کامانهو دهیت له ناو کهشتیهکهی خویدا
بنیژریت. چونکه کهشتی قسنی کوردو فیکینگ و زاگروسه. کاتیک که له
دیژرماندا توانامان نهما کهشتی دروست بکهن، مهتهکانمان دهخسته ناو
گوزمه... تا له توفانی ناخیره مندا بگهر یتهوه ههمان جیگه.

نهم دیرههی سهروه نویژی تازهی پاپاو کار دینال وقه شهکان و موونکهکان و
پراهیهکان و ئهوانهیه که باوهریان به نایین مهتینه، چونکه نایین کهرامتهی
مروقه نهک ئهفیوونی گهلان. دهرانن چی ئهفیوونی گهلانه؟ تنهایی و ناواری
و دۆراندنی تهمن به شهر... وهرزی و دهردی دووره وولاتی. خودکوشتن و
نامووبون به خود... داگیر کردن به ناوی خواوه ئهفیوونه. سهگپرستی و
بهراز پرستی و دیوپرستی و رهگهز پرستی ئهفیوونی کینه دوزییه و
مروقیهتی ژههراوی کردوه. نا نایین دزیویهکی ئهوتوی تیا نییه، به لام
دزیوی سهربار کراوه. جا من دهتوانم به سهس نایینهکاندا بجمهوه...

ئیتز چی دلکیم به میلیتهی نهرویج خوش بیت؟ خو ناچارم دهکهن بهرینم
به سهسریانداو پبیان بلنیم، من ههر چیهک بم، نهخوش نییم. من له ئیوه چاترم.

بویه پاسپورت تهکه تانم ناردهوه، تا بزائم نایا دهویرن پاسپورتیک له گیانی
شه هیدهکانی سهدهکانی پیش زایین بو من بجنن و به ناوی ئالتون لئی بنوسن
نوح... وولات: مهلمهکتهی کوردوستانی مهزن. مال: زاگروس. ناوی لئینراو:
سهسریهست خ. عارف. ژمارههی تهمن: 429

بالا: نهزاناو. شیهوی ناسینهوهی: لووتی عیقابی هندی. باوهری نایینی:
جیهانپهرو مرو نازادی پهست. ئهوه ههزی نهکرد دان بهودا بنیت که عیشق و
نازادی چنگ ناکهویت. ئهوه له پاسپورت تهکه کم بنوسن: من زور درهنگ

تیگیشتم که مروفهکان ناتوانن عیشق و نازادی بکهن به دابی ژیان.. من نهو
کاره دهکهم ... چونکه من عیشق لهگهل خودا دهبهم به دیاری بو زاگروس. بو
ناو نهومی ههوتهمی کهشتیهکهم.

پنویسته پاسپورتهکهم ههموو فسر موودهکانی منیان تیادا نهخش بکریت. دهبیت
ههر چیهکهم فسر مووه له ناو کتیبی سپیی دهستما چاپ و نهخشکرا بیت و هک
ناسنامهی من... له سفهری گهرانهوهما پنویست بوو پیمینیت. دهبوایه میللهتی
نهرویج بهو کهرامهته ههستانایه، لهبری نههمی تومتم بخهنه پال و بهکهم تهماشام
بکهن و لهبری کار پندان، لای دکتوری نهخوش چارم بکهن. نهی بهخوتان بن.
شهرم بکهن، ناخر من ههزناکهم لیتان تووره بم. ئیوه جگه له گومرابی هیچ
ههقیکتان بو من به رهوا نهدی، جگه له تومتم نانه پال... نهتهانیشت رۆژیک
دلّم شادبیت به تهماشای نهو ههموو جوانییه. خوا لهم گونا ههتان خوش نابیت.
بویه من پیم نهنگه به خوم بلنم نهرویحییم.

ههلهدهستام و دنووو ستمهوه، ههناسهم سۆزی بلویریکی پر لهغمی له سنگم
دهردهبری... بونی غم له گهر ووم دههات و ههناسهم بو نهدهدرا کاتیک که لهگهل
درواسن و نهو و نهودا دهوام، چونکه ههژده دانه ساله بهگشت شتیکی دزیو
مههکومیان کردووم و کهم مسقاله زهرریهک ریز له باهروو کهرامهت و
کهلتوروو نایینی من ناگریت. نههمهزانی بهچی زمانیکی نهدهبی شاکارمهکانم
بخهمه بهر دهههه... کهچی کاتیک که به زمانی دایکیان ههاته گهتارو نووسین،
وهک گورگ و سهگ تیم بهریبون و ههزار جار پیامدا ههناشاخان... کهچی کهس
عهقلی بهوه نهشکا یاریدههکم بدات! کهس کتیبیکی بو چاپ نهکردم! گشتیان لی
دزیم و تومتهی شیتیشیان خسته پالم. جا منیش لیتان خوش بیم، خوا وهند سزای
نهو کار میان دههات. ئیتر نووستنی چی؟

لهسهر ما شهکهتی؟ به پورهی مزراحیکی وهک نهههی دیو دهپورانده به منیشک و
گویتدا... دهنگی گهلی نهرویح ههنده قیژاندیان به پهناگویتدا: کهی دهگهر ییتهوه؟
منیش دهترسام به پیرۆزی هاوسهرم بلنم: پیناسنامهی سهفهرم نار دوتهوه بو
مههلیکی بهریز. دهترسام لهوهی نهو بهر له هاوسیکانم به شینم لهقهلم بدات.
دهترسام مههکومم بکات به شیتی... چونکه نهو له سهگپهرستهکان و دیو
پهرست و بهراز پهستان دهترسیت. هونهرو موسیقایش له قوو تا بخانه سهر شیت
بوون، چونکه لهکهرامهتی باوکیان تهفهره دراو. جا با لهوهش زیاتر بکهن. من

دان به باشه کانیاندا دهئیم. بهی مەرجهی بهزۆر دهست بهندو بهدخووبیم لهگهڵ نهکهن له خهستهخانهکانیاندا. چونکه من فەرمووم: له بهریری جهانبی خودی مهلیک تهندروستترم. من هیچ لیتان ناویت، چونکه ئیوه ناتوانن پاداشتی دۆرانی تهمن و خۆزگه ئومیدو تهنهایی ههژدهسالی ژبانی من بدنهوه. چونکه من ههه دهگهڕیمهوه، تهنا تهته نهگهه هیندهی میروولهیهکی سپی سپیم لی بیت، هیندهی تریش بچووکم بکه نهوه؛ من گه رهیی خۆم بهک چرکه له بیر ناچیت. من نهوم که ئیوه پیویسته لهسهه تان ریز له کهلتوری بگرن. چونکه من چاو مهکانی ژبانم. من ههژدهدانه سالی ره بهقه که دهنوو؛ لهخه ما دهگهڕیمهوه. چونکه زۆر ناشیرین بوو بهکهم بهر خوردم لهگهڵ دیوه نهرو بجهیه کهدا که باسم کرد لهسهه تادا. چونکه کاتیک کهمن هاته بۆ وولاتی نهرو بچ؛ دل و دهروونم هینده بیگهردو مهزن و پاک و سپی بوو، گوومانم له وورچه سپیهکان نهکرد. چونکه وورچهکانی بهسته لهک لهلا جوان و سپی و پۆشته بوو. کهچی منیان نایه ژیر که لیه و قهپۆزی خود پهستی و دیو پهستی و ماده پهستی و رهگهز پهستی و فاشیزم و نازیست، ههه رۆژو به چهکیک بهر خوردم لهگهڵدا دهکهن. منیش دابهش دهیم بهسهه جهیهانداو هاوار دهکهم: من لیتان ناترسم. من سهفهری خۆم دهکهم. من له ئیوه نییم، بهلام ده بیت یادتان بتهوه که ئیوه بهر له ئیستا له من بوون و ئیستاش بایین؛ لهخۆتان بایین و ریگه تان ههله کردوه.

بهسه هینده نازارم مهدهن. وهههه به نیز ابیلا دهفهرموو، کاتیک که لئی تووره دهبووم. وههههه به پیرۆزی هاوسهرم فهرموو بهر لهوهی نازادی بکهه. وه گهلی نهرو بچ قهرز بارمه بهوهی سوو کایهتی کرد به خۆشهویستیم. تابلوکانیان دزییم... ههشت پيشانگام کردوهو تابلوکانیان لی نهکریم. له هۆلنده دوو جانتای پر لهبهه ههمی هونهر بیان لئدزیم، کاتیک که پهنا بهر بووم له هۆلی له ساههکانی نهوهتوو چواردا. نهمانه تاوانن، وردهتاوانن که بهر ام بهرم کراون، جهزایان ده بیت بدرتیهوه. بهلام له نیز ابیلاو پیرۆز خوشنا بيم، چونکه خوش باوه نه بوون به پهیامم. دلسۆزم نه بوون. بۆیه ههست به شهکهت دهکهم، بهجۆرئ که مزراحی بهد رهفتاری و زووشتهیهکانیان له ناو میشهکما سووسهی دروست کردوه و دهبۆرینی لهناو مۆخدا، نایه لیت بنووم. هینده شهکهتم ئیستا، که تهنه خۆزگه و ئاواتم نهوهیه که پالکه مۆتم ههلهسته مهوه... چونکه بهک مهلهت؛ ههژده ساهه به بهر گویمدا دهنه رینیت: بۆ دهرهوه نهی بی نالا، نهی بی وولات. منیش دهئیم...

ئەو ەى يەكجار گۆيى لە سىحرى سۆزى مەزھەر بىت، بە مردوويش دەگەرپتەو. گوناھكار كەسبىكە كە ناگەرپتەو.

لەگەل ئەم ھەموو ھەستە جوانانەدا! لەپال ئەم ھەموو بىرۆكە نىستاتىكىيانەدا، تەنھا لە پال پەيكەرىكى ھەزرىتى ماریاوە كە ناوم لىنا پىرۆز... واتە پىرۆزى ھاوسەرم؛ دانىشتووم و تەماشاشى خەونە خوارو خىچەكانى دەكەم... لەتەك ئەودا خۆم نەخۆش و ماندوو شەكەت دەبينم... ئەو لە خۆم ماندووتر دەبينم... دەبينم لە خەونىدا لەتەك مندا دەگەرپت؛ كەنيسەكان، مۆزخانەكان... بازارەكانى جىهان دەگەرپت و تەماشاشا دەكات. تەماشاشى مەزنى و شكۆ مەئىنى كەلتورى ئەوروپا دەكات. ئەو خەونەكانى لە ھى من ناچن. ئەم خاوەنكارو كار بۆ ديوەكان دەكات. كارى دروستکردنى سەنسورى ھەستيارە بۆ چەك و تەقەمەنى مۆدرىن! بۆيە ئەو زۆر لەمن ھەراسانترە؛ بەلام ناوئىرپت تەسلىم بىت. ناوئىرپت دواى شىتتىكى وەك من بىنالائىيىن و بىئۆلات بگەوئىت. دەترسىت... دەترسىت لەو ەى كە ھونەر و مۇسقىا برسپيان بىت. يان لەسەر مادا رەقەملىن! راست دەكات ئەمىش؛ من ھاوئىم. چوونكە جىهان زۆر بى ئەمەك بوو بەرامبەر بە ھەموو ھەزرىتە ماریاكانى ئەوروپا... كە نيازپانە ھارىكارىيى مىللەتى نوح بگەن! چۆن؟ نازانم.

بۆيە ديوارىكى مەتەن لە نىوان من و ئەودا دروست بوو. ديوارى بىھەستى و نەھى كردن لەتەو ەرى يەكترى. ئەم من ناىننىت. ئەم من ناناسىت. بۆيە خۆم و ھا دەبينم لە روانگەو سۆناى ئەو ەو: دەبينم، تاك و تەنھا دەرۆم بەسەر شەقامەكانى ئەوروپادا... نە دار دەستم پىيە و نە بەرگى سپىشم لەبەردايە! تاك و تەنھا دەرۆم و درمختىكىشم لەسەر سەر نىيە... بەلام دەرۆم. چوونكە ئەم دۇنيايە لە بى بەزمىبو بەكەم تەماشاشاگردنى بىگانە لە كەلتورى ئەوروپادا. ئەم دەزانىت كە كەس، ھەر ھىچكەس دەربەستى بىرۆكە پووچەكانى خورفبوويەكى وەك من ناىت. بەلام من باكم نىيە. بۆيە لە خەونەكانى بەرپىزى ھاتوومەتە دەرى و لە جىھانى تەنھايى خۇمدا ھەمىشە وەك گەرۆكە بىناو مەكە؛ وەك مرقىيى پەيامپەرس و مافپەرس و نازاد دەرۆم... باو باران پەلەپانە بۆ قۆستەو ەى تەرمەكەم بۆ ئەبەدىيەت. چوونكە من لەوئىو ھاتووم. ناگرو كلىپە ھەز دەكەن تەنھەت تىرۆرىستەكانىش ھان بەن تا بىن و خۆيان لەبەر دەمى مندا بەتەقننەو ە تا زوو گيانم لە چنگى ديوەرسەتەكان دەرباز بگەن و بىگەرپننەو ە بۆ لای پىغەمبەران و خوارو

خاوندەدەكان و بەوان بۆلۈن: ئەمە پارچەكانى جىگىرى حەزرىتى نوحە؛ ۋا ھەلبۇزدا
بە روتاندا! ئەوبە سوودى ئەمىرۇ و بەكەلكى يەكتاپەستى ناپەت.

بەز مېم بە ھانتەھەى خۇمدا دېتەھە لە چاوى گەلى نەروىچ و مارياكاناندا! دەبېنم
ھەر يەكەم لە جىگەى خۇيەھە قايىشى سەگىكى لە دەستەھە گوى سەگ كۆ
دەكەنەھە! دەبېنېنم ئافرىتانى روسياو بولغارياو پۇلۇن و بۇسنىاو ئىران و كوردو
ھى ھەموو جىھانېان ھىناھە بە تالان مەزاتېان دەكەن. دەبېنم ئەھەى كە سەگىش
ناپەستى؛ دېويكى بە گوومان و ترسنۆك و لاوازى لە مائە تەنھاكەيدا
راگرتوھە گوومان لە ھەموو كەسېك دەكات. شك لە ھەموو جوانېيەك دەكات.
خۇيىشى بە پېاودەز انېت. ۋا دەز انېت ئافرىتە ھېچ نېيە.

مىنىش بەز مېم پېاياندا دېتەھە... دەپۇم و تەماشايان دەكەم... بە دل و دەروونېكى
رەنجاوھە... ۋەلامى پرىسارەكانىان دەشېت نەدەمەھە! چوونكە ئەوان باوەرېان
بە باپېرانېان نەماھە... ئەوان باوەرېان بە خۇيان سەستە. بۇيە لەمېر ھەمان ھۇ
مىنىش؛ پىشمەكر دۇتە ھاوسەرەكەم... تەنھا دەپۇم بە دواى خەونە خۇشەكانى
خۇمدا؛ خەونى رواندى دەختى زەمان لە چىاي جود... ئەوسا باسى دۇزى
مەملەكەتى يەكگرتووى مەزنى كوردوستان بۇ مندالەكان دەكەم. قېرىان دەكەم را
نەكەن... لە ۋولاتى باوك و دايك دوور نەكەنەھە... باسى مېروولەكانمېان بۇ
دەكەم... كە چۇن ھەك ئەمە مندالە ۋوردىلانەى ئەنفال و كېمىياران لە مندە
دەژنەھە باسى زانستى كوردناسېم بۇ دەكەن. چوونكە ئەوان دەفەر موون كە
نوح لە چىاي جوددەھە بېرۇكەى بە جىھانى بوونى مرقەھكان ئەزموون دەكات.
ئەمە دەز انېت چۇن بە جىھانى بوون لەگەل دېودا مەحالە... ئەمە باسانە بۇ
سەر كەدەكانېش دەكەم. ئەگەر سەر كەدەكان حەز بەكەن؛ ئەمە من باسى ئەمە
رۇژمېان بۇ دەكەم كە شەرىان كەدەھە بە خو. پاش ئەھەى لەسەفەرى دەريادا،
چەند ئەندامى مىللەتانمان رزگار كەرد. من دەمەوېت گەر انەم بە سوودى جىھان
بەكار بەرم. من چاۋەرۋانى ھېچى ئەوتۇش نېم... باوەرېش سەستە دەھەق
ئەھەى كە سېاسەتمەدارانى كورد گوى لە من بگرن. بەلام من راستېيەكى تاپېتەم.

بەتاپېمەتى ئەمە كاتانەى لە قوتوبى خۇمدا خۇم ھېندەى ھەزاران خاۋەندە تەنھا
دەبېنم. لە چاۋتر و كانېكدا فرسەت دەھېنم و سەفەرېك دەكەم... كەشتېيەك
دروست دەكەم... بەناو زەرىكاندا داژووم... باكان سەرىشكەن لەھەى بۇ كۆيم
دەبەن... من زۇر كەم بەتەنگ ژيانەھە ماوم... چوونكە ھېندە بەدواى نېشېمان و

وَلَات و مەملەكەت و سەرزەمینی خۆمدا گەراوم؛ شەكەتم ھیناوه. خەونەكانم بوون بە كەشتییەکی سپی سپی... كە دەنووم سواری دەبم... نا؛ فریشتەكان دینە ژیر بآلم و دەمبەنە نەومی ھەوتەمیین... لەوئ دادەنیشم بیر لە چارە ی نەخۆشییەكانی جیھان دەكەمۆه... بیر لەجیھان و ئاسمان و خواوندو بتهكان و فریشتەكان دەكەمۆه. لەژیر درمختی زەماندا دادەنیشم و گوئ لەھەستی بوونەوەر دەگرم. وانە بە مندالانی میوانم دەلئیمۆه... وانە بە فریشتەكان و دایەن و دایك و ئافرەتان دەلئیمۆه... وانە ی بە جیھانی بوون.

بۆیە بەر لەوہی چارەكە كاژیرئ، یان كاژیرئك دوو بنووم؛ بیریارمدا كە لە سالی دوو ھەزارو نو دا لە بیستوو یەكەمی نەروژدا مألناوایی لەگەلی نەروژیش بكەم. پنیان بلئیم: من عیشقم دەست نەكەوت لەناوتاندا تا نیشانی جیھانی بەدەم. من بە حیٔان دەھئلم مألئان ئاوا. چیشم ھەبە بۆ ئیو، جگە لە بەر ھەمە ھونەرییەكانم. ئەوان مولکی ئەو كەشتییەن كە لە زاگرووس بنیاتی دەنیم دوای گەیشتم بە كوردوستان. من بنیاتنەوہی كەشتییەكە ی نوح ـم. دەگەریمۆه و دوای خەونی میللەتی كورد دەكەوم... چونكە نازادی گەر لە عیشقا نەتوئیتەوہ، مەزن و پیرۆزترە... بەداخوہ. نازادی لەعیشق مەزنترە. بەلام من دەمویست عیشق و نازادی پیکەوہ گری بەدەم و دوا زانستی خاموشتان فیر بكەم. بەمە من لیٔان دلگیرم. بۆیە بەجبتان دەھئلم. جا ھەر كەسێك تابلۆیەکی منی لەمالەكەیدا ھەبە؛ دەبیت بە دەستپاکییەوہ بینیریٔتەوہ بۆ كوردوستان... تا خۆم لەوئ چاودیری بكەم. چونكە ئیوہ منتان بە ھەرزان كری. منتان ماندووكرد؛ نەخۆش خست، رسواكرد... نەتانھیشت بە ھونەر لە باومرم بدوئیم بۆتان. نەتانھیشت تیر تەماشای جوانیی و ولات و گەل و باومرتان بكەم.

وهسيه تنامه بۆ هاوريگانم

من ههركه سيك بم؛ خۆم زۆر باش دهناسم. دهمهوي بگهريمهوه له زاگروس نويز بۆ كه مترين هيانله بهري ئهوي بكهم. بچهميمهوه بۆ نزرگه ي خۆم. من گيانى لئيبوردنم هينده مهزنه، ههز دهكهم ريز له ههموو گيانله بهريك بگرم. من خۆم و خواي خۆم دهناسم. من خاوهنى پهيامى هونهرم.

بهناوى جوانى و نازادى و هونهرهوه. بهناوى گيانى پيروزو باوك و كورهوه. به ناوى ههموو پيغهمبهرهكانهوه؛ داوا له هاوريگانم دهكهم، كه گوومان له تهنروستى من نهكمن. چونكه من شيت نيم. بهلكوو پيوسته لهسهرتان هاوكارى بكهن به گشتتان دهستى بهرگى سپييم بۆ بكهن... نهگه خۆشم نهمام و مردم؛ يا پيرانهگهيشتم ئهوا كاره بكهم... ئهوا دهستى بهرگى سپى بيكهنه بهري لاشهكهم. لى بنوسن: نوح نامرئيت. ئهوسا منيش ههلهدهستمه سهريئ و به مردووي پيتان دهليئم: ئهوه بهرهو كوئ دهرون هاوريگانم؟ چاوهروانى چييين؟ وهرن، بۆكوئ دهچن وا كهساس و دوراوو تهنها ديارن؟! وهرن دهست بدهنه دهستم تا ريگاتان بير بخهمهوه... زاگروس ناكهويته ناو قهبرسانهكانتانهوه، نهخير، بهلكوو دهكهويته ئهم ريبهوه كهمن به مردوويش ليمتيك ناچيئ. گه كهشتيهكيش نهبوو باوهرهمانم ههلهگرئيت، ئهوا خۆم و فرمودهكانم بخهنه ناو گوزهيهكهوه و بmeden به دم ئاوهوه... شهپولهكان دهزانن بۆ كويم دهبن. چونكه ئهوان لهگهلمدا دواون. ئهوان گيانم دهبهخشن به گول... گوليش ميوانى ديئت، ههنگه سپيه

بآدارهكان دین و شیلهی گیانی من له لئوی گول دهگرن، ئینجا
رێکوو راست دهفرن به رهو کهشتییه کهم. ئهوسا ههموتان
تیدهگن، کهمن کیم و کوری کیم.

ئهگهر بیټ و ههنگهکان رێگهیان لێتیک بچیت، ئهگهر بیټ و
زهریاو دهریاکانیش دووچاری بئخهوی بن وهک من و نارام
نهگرن. ئهوا باکان یان بۆرکانهکان دین به دوامدا... ئهگهر
ئهوانیش به دهردی ژینگهوه بنالن و نهتوانن ههلمبگرن؛ ئهوا
توفانیک ههلهدهستی نهبنتهوه. چونکه توفان من دهناسیت... دیت
و فی دهیگریت و به کهفای دهمی پهڕکه مگرتووی دهگرمینیت
به سهر ئاسمانهکاندا و تاریکیتان دهکات به میوان و مانگ
پشتتان تی دهکات... ئهوسا تهرمه کهم ههله دهگریت و دهمباتهوه.
چونکه من و توفان هاوڕیی له میژییهی گهشتی سهفهڕین.
ئهوسا گهر ما سهرمای دهبیټ.